

DAD AUTÓNOMA
CIÓN GENERAL

JOHN JOOK

VIATGE

CRISTILL

BX1970

.K7

1782

e1

ÓNOMIA

ERAL D

1080043276

6446494

243

Facultad L. M. y M. S. S. I. O. N.

VIATOR
CHRISTIANUS
IN PATRIAM
TENDENS

Per motus Anagogicos.

AUCTORE

R. P. Fr. ANTONIO
Krzyszczakowski, Benedictino
Cisterciense, Congrega-
tionis Polonae.

Dum sumus in corpore, pergrina-
mus in diebus et noctibus. 1. Corinth. 5.

MATRITI:

Ex Typographia Blasii Roman.
Anno Domini, 1782.

110547

38001

BX 1970

K7

1782

FONDO BIBLIOTECA PUBLICA
DEL ESTADO DE NUEVO LEON

MARIÆ DEIPARÆ

Serenissimæ, Cœli, terrarumque
Reginæ, ter optimæ, ter maximæ
Imperatrici.

AUGUSTISSIMA DOMINA.

O Puseulum hoc tenne servitutis
demississime, obsequii humil-
limi, amoris studiosissimi monu-
mentum, supplex ad Tuæ Majesta-
tis Aram appendo. Et ne mihi in
via vires, animique deficiant, ad
tuum, ò Maria, sinum, cursum hunc
dirigo: quia à Sæculo non est audi-
tum, quemquam ad tua currentem
presidia, tua implorantem auxilia,
tua potentem suffragia, à Te esse
derelictum. Quandiu advena, & pe-
regriui sumus in regione longinqua,
& procul à Patria fridus extorres
degimus, ad Te omnes, ò Stella Ma-
ris, super hoc Mare magnum, & spa-
tiosum necessario sublevata, micans
meritis, illustrans exemplis, sicut
ad medium, sicut ad presidium, si-
cut ad portam, sicut ad negotium
seculorum respiciunt omnes viatores,

Et qui nos precesserunt, Et nos qui
sumus, Et qui sequuntur, Et nati na-
torum, Et qui nascentur ab illis. Tu
Mater misericordia de via fessos re-
ficias, si qui torpent, excitas, bene
currentes ad cursum consummandum
animas. Te sequens viator non de-
viat, Te rogans non desperat, Te
cogitans non errat, Te tenente non
corrumpit, Te protegente non metuit,
Te ducitrice non fatigatur, Et ad por-
tum pervenit. Tu igitur Mater vi-
ventium, virgo via regia, per quam
ad nos salvator venit procedens ex
tuo utero, tanquam sponsus de thala-
mo, trahere nos post Te, ne depone-
tes omne pondus, Et circumstantes nos
peccatorum, curramus ad propositum
nobis certamen, aspicientes in Auc-
torem fidei Et consummatorem, Je-
sam filium tuum, ut non fatigimur
animis nostris deficientes, (Hebr.
12.) sed fervide Et constanter sub
Tua protectione cursum eorum montes
perveniamus ad Patriam. Ubi Tu mu-
lier amica Sole, gaudium omnium
caelitum, post filium tuum, illumi-
nans universum caelum, omnes la-
ti-

tificas stellas, accendit Soles, ubi
Tu Esthere felicior, formosa valde
Et incredibili pulchritudine, omnium
Sanctorum oculis genta, Et amabilis
videris, Et videberis aeternum decus
caeli Et delictum. Ubi Tu Judicia
fertivo, gloria Jerusalem, latitia
Israël, honorificatio populi honorifi-
cati, aeternum triumphabis. O Domi-
na trahere nos omnes post Te, Et si-
cat Aquila provoca pullos tuos ad
volandum, ut assumptis pennas vo-
lat aquila, volemus, Et requiesca-
mus in monte illo, ubi felix jucun-
ditas, Et jucunda felicitas (testa
Augustino) Sanctos videre, cum
Sanctis esse, Et esse Sanctum; Deum
videre, Et Deum habere in aeternum
Et ultra. Ubi vacabimus Et vide-
mus, videbimus Et amabimus, ama-
bimus, Et laudabimus.

Haec vota mea Et conatus, ut
benigne accipias intra Sacramentum
exauditionis tuae, humillimè obsecro

Augustissimae Majestatis Tuae
Minimus Et indignissimus servorum.

A. K. A. C.

93

AD

AD LECTOREM.

VIA est vita præsens, qua ad Patriam tendimus, inquit Augustinus. Quisquis igitur es, qui opusculum hoc evolvere dignaberis, Viator es; & ideo VIATOR inscribitur, quia viam demonstrat, quam feliciter curras, & ad Patriam pervenias. Apud more varia pietatis libamenta ex piissimorum Virorum moralibus institutionibus in unum saporem elaborata proponuntur, quibus animus ferventer, & perseveranter, Deo aspirante, incumbens, ad altiora sensim elevabitur, donec potioribus gratiæ donis perfruatur. Legendus non raro libellus est, donec documenta in eo tradita bene animo percipiantur, & voluntas piis affectibus imbui possit. Utinam hæc legentibus aperiant Deus cor ad intelligendum, dispellens tenebras ignorantie, & sanans animi languores; ut erepti de potestate tenebrarum, ad agnitionem veritatis perducantur, & in cœlestis Patriæ beata possessione conquiescant.

D. J. F.

D. J. F.

SISTE VIATOR.

SI IN LUCIS REGIONEM
viam ducis, Viator te ducet
Christianus.

EO DUCE,

NON ABERRABIS:
pervenies securus.

ACCINGERE, ET EO
comite, virtutibus præcinctus
viam mandatorum ini.

BREVIS TIBI RESTAT VIA.
Longa tibi præmia manent.

PECCATA PURGANDA,
Crux ambienda, jugiter
ferenda.

DUCE CHRISTO ET LUCE

AD LUCEM INACCESSIBILEM
feliciter devenies, comite
Viatore Christiano.

IN.

INDEX

NOTA VLTIMA

CAPUT I.

- Proponuntur quedam considerationes Viatori utiles, & necessaria.* 1.
- Via recta ad caelum via crucis.* 4.
- Continuam mortificationem suadent nobis auctoritates, & exempla.* 9.
- Compendium viae caelestis est brevissimum per Heroica.* 16.
- Decet Viatorem semper & ubique Dei sui meminisse.* 19.
- Orationes jaculat via, & motus anagogici quid sint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur.* 25.
- Exercitium Aspirationum in via Purgativa.* 26.
- In via Illuminativa.* 28.
- In via Unitiva.* 30.
- Viatori per creaturas ad Creatorem ascendendum.* 32.

CAPUT II.

- Praxis aspirationum, seu affectuum pro qualibet occasione, & actione.* 36.
- Ac-

- Actus oblationis omnium actionum totius hebdomadae.* 54.
- Actus gratitudinis ad finem hebdomadae elicendi.* 55.

CAPUT III.

- Diarium Viatoris.* 56.
- Praxis recta intentionis.* 61.
- Actus matutini.* 64.
- Postulatio gratiarum.* 68.
- Actus ante Missam, vel Communionem.* 70.
- Gratiarum actio.* 71.
- Modus visitandi quotidie augustissimum Sacramentum.* 73.
- Actus diversarum virtutum.* 74.
- Actus varii pro opportunitate temporis elicendi.* 76.
- Pia exercitia de Passione Domini ad omnes Horas Canonicas.* 78.
- In ipsa recitatione Divini Officii.* 83.
- Oratio post Horas recitanda.* 86.
- Affectus post Horas Canonicas, vel alias privatas Orationes elicendi.* 87.
- Actus Antemeridiani.* 90.
- Ut felicius tibi succedat Meditatio.* 91.
- In ingressu Ecclesiae.* 92.
- Vi-

<i>Vitae SS. Sacramentum.</i>	93.
<i>Praxis offerendi Sacrificium Mis-</i> <i>sa cum Sacerdote celebrante.</i>	95.
<i>Praxis Communionis Spiritualis.</i>	96.
<i>Actus petitionis pro statu Eccl-</i> <i>sia.</i>	97.
<i>Deprecatio pro felici successu Sa-</i> <i>crae Religionis.</i>	98.
<i>Postulatio gratiarum.</i>	100.
<i>Actus ad Virginem Beatissimam,</i> <i>& Sanctos Patronos.</i>	102.
<i>Devota ad V. B. commendatio.</i>	105.
<i>Pro felici morte ad B. V.</i>	106.
<i>Ad SS. Angelos, & SS. Patro-</i> <i>nos.</i>	108.
<i>Ad Angelum Custodem.</i>	109.
<i>Ad S. Joannem Evangelistam.</i>	110.
<i>Ad S. Josephum.</i>	111.
<i>Ad S. Barbaram.</i>	114.
<i>Ad S. Patroonum cujus nomen in</i> <i>baptismate sortitus es.</i>	115.
<i>Modus honorandi quemcumque</i> <i>Sanctum in ejus festivitate.</i>	116.
<i>Actus Meridiani.</i>	121.
<i>Actus Pomeridiani.</i>	123.
<i>Actus Antevesperinae.</i>	125.
<i>Actus vultus dormitum.</i>	127.
<i>Cum jam decumbis.</i>	131.
<i>Ac-</i>	

Actus brevis pro defunctis. 133.

CAPUT IV.

<i>Solitudo, seu quotidiana familia-</i> <i>ris cum Deo Viatoris conver-</i> <i>satio.</i>	134.
<i>Meditatio I. De Beneficio Prae-</i> <i>destinationis.</i>	138.
<i>Meditatio II. De Beneficio Crea-</i> <i>tionis.</i>	146.
<i>Meditatio III. De Peccatis.</i>	152.
<i>Meditatio IV. De Morte, &</i> <i>circumstantiis ejus.</i>	159.
<i>Meditatio V. De Judiciis Univer-</i> <i>sali.</i>	167.
<i>Meditatio VI. De Aeternitate.</i>	175.
<i>Meditatio VII. De Pœnis Infer-</i> <i>ni.</i>	182.
<i>Meditatio VIII. De Gloria Cœ-</i> <i>lesti.</i>	188.
<i>Motiva ad maturam & seriam con-</i> <i>versionem Viatoris ad Deum.</i>	194.
CAPUT V.	
<i>Breves meditationes de Passione</i> <i>Domini.</i>	197.
<i>I. Christus in Horto sudat.</i>	200.
<i>II. Christus in Horto comprehen-</i> <i>ditur.</i>	204.
<i>III. Christus apud Caipham.</i>	208.
<i>IV.</i>	

<i>IV. Christus apud Pilatum, & Herodem.</i>	210.
<i>V. Christus flagellatur.</i>	213.
<i>VI. Christus spinis coronatur.</i>	216.
<i>VII. Christus Crucem bajulat.</i>	220.
<i>VIII. Christus crucifigitur.</i>	224.
<i>IX. Christus clamans voce magna expirat.</i>	227.
<i>Admonitio.</i>	230.
<i>Oratio ad quinque vulnera Christi.</i>	231.
<i>Pii affectus ex vita Jesu Christi.</i>	233.
CAPUT VI.	
<i>Aspirationes Viatoris pro felici morte ad Christum.</i>	239.
<i>Affectus ad Jesum agonizantem.</i>	240.
<i>Ad B. Virginem.</i>	242.
<i>Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos.</i>	244.
<i>Homagia in vita & morte Deo prestanda.</i>	245.
<i>Desiderium bonæ mortis.</i>	249.
<i>Aspirationes morientis.</i>	251.
<i>Suspiria coram Crucifixi efflagio.</i>	254.
<i>Orationes pro agonizantibus.</i>	256.
<i>Conclusio.</i>	258.

CAPUT I.

Proponuntur quædam considerationes Viatori utiles, & necessariæ.

I.

Omnes viatores sumus, & peregrini.

Omnis, qui ad supernam pertinet Civitatem, peregrinus est mundi: & dum temporali utitur vita, in patria vivit aliena.

S. Aug.

Sicut omnes, quotquot nascimur, sive pauperes, sive principes, mortales sumus; ita omnes Viatores,

A

om-

<i>IV. Christus apud Pilatum, & Herodem.</i>	210.
<i>V. Christus flagellatur.</i>	213.
<i>VI. Christus spinis coronatur.</i>	216.
<i>VII. Christus Crucem bajulat.</i>	220.
<i>VIII. Christus crucifigitur.</i>	224.
<i>IX. Christus clamans voce magna expirat.</i>	227.
<i>Admonitio.</i>	230.
<i>Oratio ad quinque vulnera Christi.</i>	231.
<i>Pii affectus ex vita Jesu Christi.</i>	233.
CAPUT VI.	
<i>Aspirationes Viatoris pro felici morte ad Christum.</i>	239.
<i>Affectus ad Jesum agonizantem.</i>	240.
<i>Ad B. Virginem.</i>	242.
<i>Ad SS. Angelos, & omnes Sanctos.</i>	244.
<i>Homagia in vita & morte Deo prestanda.</i>	245.
<i>Desiderium bonæ mortis.</i>	249.
<i>Aspirationes morientis.</i>	251.
<i>Suspiria coram Crucifixi efflagio.</i>	254.
<i>Orationes pro agonizantibus.</i>	256.
<i>Conclusio.</i>	258.

CAPUT I.

Proponuntur quædam considerationes Viatori utiles, & necessariæ.

I.

Omnes viatores sumus, & peregrini.

Omnis, qui ad supernam pertinet Civitatem, peregrinus est mundi: & dum temporali utitur vita, in patria vivit aliena.

S. Aug.

Sicut omnes, quotquot nascimur, sive pauperes, sive principes, mortales sumus; ita omnes Viatores,

A

om-

omnes peregrini. Toto aberraret celo, qui sibi patriam in exilio fingeret, qui manentem civitatem in itinere somniaret. Mundus omnibus diversorium est.

Unde bene S. Bernardus: *Sancti Viri peregrini sunt & hospites in hoc saeculo. Hinc reprehenditur Petrus, quod tabernaculum in monte fieri voluerit, quia Sanctis in hoc mundo tabernaculum non est.* Et S. Augustinus cui vis divitiu modum pecuniis utendi prescribens, ait: *Utere nummo, quemadmodum viator in hospitio utitur mensa, calice, arceo, dimissurus, non permansurus.* Tract. 40. in Joann.

Quia omnes peregrinamur, imitemur homines peregrinos & viatores. Viator seu peregrinus semper ad patriam suspirat, ad patriam sollicitè tendit, vestitum & victum habens non vult aliis onerari. Peregrino diu stare, quiescere, sedere, epulari splendide, moras hic necere, amoenitatibus, aliusque illiciu distineri non licet. *Nam stultus ille Viator est* (inquit S. Gregorius) *qui in itinere amona*

pra-

prata conspiciens, obliviscitur ire, quod tendebat. In via es, d homo, ambulata, ut pervenias, ne te nox in via occupet.

Idem inculcat nobis mellifluus Doctor, cum dicit: *Peregrinus via regia incedit: non declinat ad dexteram, neque ad sinistram: si forte iurgantes viderit, non attendit: si nubentes, aut choros ducentes, aut aliud quodlibet facientes; nihilominus transit, quia peregrinus est, & non pertinet ad eum de talibus.* Serm. 7. in Quadr.

Infelicissimam, Viator, fuge viam illorum, qui mundo & mente capti, hic sibi praesunt Patriam, hic fines vanissimos honorum, voluptatumque eligentes, homicidam animæ suæ præponunt Christo, voluptatulam pestilentem deliciis cœli. *Hi ob res caducas animam suam & aeterna bona* (teste S. Augustino) *vendant diabolo, accepto tanquam pretio, dulcedina temporalis voluptatis, cursumque, ubi miserè abripiunt.*

A 2

II.

Via recta ad Cœlum Via crucis.

Per quam viam ascendemus? 4. Reg. 3.

Maximus ille & amabilissimus Gigas, paratus ad currendam cœlestem viam, duas commemorat vias, quibus Viatores tendunt ad felicitatem vel infelicem terminum. *Spatiosa* (inquit Mat. 7.) *via est, quæ ducit ad perditionem; & multi sunt qui intrant per eam. Arcta via est, quæ ducit ad vitam; & pauci sunt qui inveniunt eam.* Spatiosa via, quæ currunt cœco impetu homines reprobi, quorum Deus venter est, qui ducunt in bonis diebus suis, & cheu! in puncto honoris, in momento lætitiæ, in exultationis etiguo fluxu, ad inferna descendunt, est plenissima omni fraude & dolo, plena reptilibus, ac bestiis omnium scelerum, nimirum avaritiæ, luxuriæ, odii, superbiæ. Per hanc viam, Mundus mercator perduellis suis spargit misera solatia, fallaces spes, brevem vilemque fortunam, quæ vix afficit & deficit,

vix

vix proficit & projicit, vix exponit & deponit, vix concedit & recedit.

Omissâ hoc loco spatiosâ, ac periculosa viâ in omni pio statu ac professione, non tantum scilicet Religiosorum, sed etiam cujuscumque conditionis secularium arcta via est eligenda, nimirum via crucis; quia omnibus in genere dictum est: *Per multas tribulationes oportet nos intrare in regnum Dei.* Deinde: *Regnum calorum vim patitur, & violenti rapiunt illud.* Non violenti, non somno, gula, luxuriæ, aut deliciis dediti. Frustra existimamus obtineri cœlum posse, nihil patiendo, & carni indulgendo quicquid illa appetit. *Impossibile est* (inquit S. Hiero.) *ut presentibus quis & futuris fratur bonis, ut hic ventrem, & ibi mentem expleat, ut à deliciis transeat ad delicias.*

Hac via Dux & antesignanus noster Christus præiit. Primus ille crucem bajulavit, primus passus est, nobis relinquens exemplum, ut sequamur vestigia ejus. Neque tantùm passus fuit ad finem vitæ suæ, quando

A 3

fuit

fuit crudelissime cæsus, spinis coronatus, & cruci affixus; sed ab instanti suæ incarnationis, tota ipsius vita fuit passio, fuit continua Crux.

Post Christum duces nostrum transierunt hæc via Crucis & Virgines, transierunt Martyres, transierunt pueri & puellæ. Tu solus hæc via Crucis ire renues? Christus portavit Spinas; tu vis te blandis rosis coronare? Innocentissima Christi caro tam diris cruciatibus lacerata est amore tui; tu Dei amore non vis carnem tuam rebellem nisi indulgenter habere?

Deum serio amare est unicum compendium: ne comoda nostra queramus, ut secundum Deum, non secundum nos vivamus. Divus Prosper de Vita contempl. lib. 3. c. 1. hæc omnia scite ita complectitur, depingens hominem suis commodis inhiantem: *Secundum se ipsum vivit, qui si potuerit, est, cum quibus vult, pergit quod vult, dormit quando, & quando vult, loquitur qua vult, & ubi vult; manducat, & bibit, quando & quod vult, &c. Qui autem secundum*

dum Deum vivit; non quod eum carnaliter delectat, sed quod edificat, spiritualiter facit, & omnia desideria carnis spiritualis desiderii delectatione compescit, futura presentibus atteponit, carnem spiritui subdit.

Indulgenter tractare carnem est illam mortaliter odisse; ac ad æternum quod cruciat, ducere per momentaneum quod delectat. Unde S. Bernardus Epist. 2. commoditates, porcorum siliquas vocat, quæ celestium famem extinguunt. *Quomodo potest, inquit, esurire, vel sitire Christum, plenus quotidie siliquis porcorum? Quomodo ignis, & aqua simul esse non possunt; ita spirituales, & carnales deliciae. Veri, ait aureus ille Asceta Joannes Gersen lib. 1. cap. 24. nos ipsos decipimus per inordinatum amorem, quem ad carnem habemus. Quanto amplius tibi ipsi vultu parcis, & carnem sequeris; tanto durius postea penas lues, & majorem materiam comburendi reservas.*

Crux ergo, seu mortificatio, est arcta via, per quam coelum ingredi

contendamus. Qui verò crucem, seu quamcumque mortificationem fugie in quocumque statu; fugie viam arctam, semitam salutis, & incidit in vias difficiles.

Duplicem verò communiter Asceta assignant mortificationem, nimirum continuam, & discretam, seu discontinuam. B. Albertus Magnus *Paradisi anima*, cap. 38. *macerationis, seu mortificationis continua actiones has ponit*. Primò spontè castigare corpus jejuniis, vigillis, humi cubationibus, orationibus, ciliciis, disciplinis, abstinentia cibi, & potus delectabilis, ut in omnibus caro spiritui subjaceat. Secundò carni nullam voluptatem, sed solam necessitatem impendere. Tertio non tantum ventrem, & os suum coercere à cibi & potus voluptate, sed & linguam compescere à verbis illicitis: & visum, auditum, gustum, odoratum, & tactum refrænare à delectationibus, & cor à cogitationibus, & affectionibus voluptuosis.

Con-

Continuam mortificationem suadens nobis auctoritates, & exempla.

Sanctus Paulus monet: *Semper mortificationem in corpore nostro circumferentes*: & de seipso aliisque ait: *Propter te mortificamur tota die: non habuit requiem caro nostra. Quotidia morior per vestram gloriam.* Et S. Bernardus suadet (*ad Fratres de Monte Dei scribens*) *semper exhibere corpus suum hostiam Deo placentem.* Hanc hostiam per continuam mortificationem Deo amor sacerdos immolat, quando corpus jejuniò, somno parco, cilicio, flagris, duro inter orandum, vel in lecto, situ, aliisque artibus afficitur.

Primum exemplum continuæ mortificationis, seu crucis accipe in Beata Virgine: de ea scribit Gregorius Turonensis, quòd ex quo templum ingressa est, semper sit usa cilicio, somnus illi super nuda humo, vel duris tabulis parcissimus fuerit.

De S. Bernardo in Vita ipsius legitur: Beatus Bernardus in afflictione

A 5

CO-

corporis sui usque adeo sibi mundum, sequē mundo reddidit crucifixum, ut confidamus martyrum quoque cum merita obtinere sanctorum, quem confessionis ordine, & parsimonia vitæ, tam longum constat duxisse martyrium.

Scribitur de *Juditha* cap. 8, quia habens super lumbos suos cilicium, jejunabat omnibus diebus vitæ suæ, præter festa domus Israël.

Ajunt S. Ludovicum Galliz Regem, si quando Confessarii jussu consuetum cilicium deponebat ob valetudinem afflictam ad tempus; eo die concessam hanc, ut ipse dicebat, corpori suo indulgentiam, erogatis quadraginta scutis in pauperes redemisse.

Robertus Galliarum Rex, quinta cujusvis hebdomadis feriã vestem regiam exuebat; & cilicio ad carnem coopertus centum sexaginta pauperum pedes abluebat, ac prolixo suo capillo tergebat. *Lyrans*, lib. 2, c. 3.

S. Paula etiam in gravissima febre, mollia lectuli strata non habuit, sed super durissimam humum stratis cili-

cio-

ciolis quiescebat. De ea S. *Christost.* Ep. 108.

Lectus S. Martini erat nuda humus superinjecto cilicio.

Tiberius Bisiniani Princeps sæpius non nisi pane vescabatur, aquam bibebat, ferrea catena collo circumdara, qua se Deiparæ mancipium testabatur.

B. Eleonora de Vanegas Religiosa Tertii Ordinis Sancti Dominici pane solo vescabatur, vel quandoque laudatium loco, coctis herbis; nudis hyeme pedibus ambulabat, humi cubabat, aut in assero saxo cervicalis vicem subeunte, ei cilicium diu noctuque humeris affixum fuit, modico somno utebatur, ut largius orationi vacaret, cui frequens fuit per septimanam flagellatio, &c.

Gratum sibi esse S. Emundi cilicium ostendit Deus, quando illud ab igne servavit illæsum. Deum enim ejus cubicularius, inquit Surius, cilicium, & femoralia cilicina, quæ usu diuturno contriverat, ab eo comburenda accepit, & ille quidem misit ea in ignem,

A 6

nem,

nem; sed ignis lambens ea, consumere non potuit, tanquam vereretur sacrilegii notam sibi inustum iri, si lederet ea, quæ beati viri carnem attigissent.

S. Eligius de sua prædestinatione anxius animi, hanc sibi vocem (nempe dæmonis instinctu) audire videbatur: *Quicquid agis, inutile est. Casurus es, quia de numero es reproborum.* At ille in consueta mortificationis exercitatione pergebat. Et verò inter cilicina lintea noctu orantem vox è cælo lapsa recreavit: *Securus es, si sic ad finem perseveraveris.*

S. Theresia post obitum cuidam apparens dixit: *Si qua ex causa vellem carere beatitudine tantisper, certè ut ampliùs pati possem, ejus nunc tantam mercedem in cælis video.*

Alia mortificatio est discreta, seu discontinua, quam in variis actionibus totius diei, & in omni occasione possumus facere: videlicet in sensibus externis & internis, in potentiis tribus animæ, in linguæ usu, in pravis consuetudinibus, in mortificatione

ho-

honoris, amoris proprii, & mundani, &c.

Ita dum egraderis in publicum, oculorum cohibe curiositatem; ne aspicias quod desiderare non licet; visum modestum & depressum gere. Magdalena Redonia Tertii Ordinis S. Dominici Professa, per urbem incedens nihil præter silices & lutum intuebatur. Vidit aliquando S. Mechtildis, dum in festo S. Joannis Evangelistæ sacris interesset, Beatam Virginem, & hunc S. Apostolum illustrem radio splendoris admirabili, qui ex oculis emicans in faciem Deiparæ dirigebatur, dumque hæret isto prodigio attonita, audit à Joanne, se, dum inter mortales viveret, ea fuisse erga Virginem Matrem reverentiâ, ut desigere in illam oculos nunquam fuerit ausus.

Offert se aliqua curiositatis occasio adhibe mortificationem. S. Carolus Borromeus nunquam per ullam fenestram prospiciebat. Pia Magdalena Fedonia, quando ad eam filii literæ deferebantur, ad tres quatuorvè dies tenebat obsignatas: tum ut curiosita-

tem

tem suam frangeret; tum ut teneritudinem affectus materni compesceret.

Aliquis te verbo, repulsa, contemptu, aut alia ratione offendit? optima adest te mortificandi occasio. Sanctimonialis quædam in Monasterio B. V. de Gratia, si molesto, aut aculeato aliquo dicto perstringeretur, illico se proripiebat ad SS. Eucharistiam pro hac cruce gratias actura.

Versaris in periculo violandi silentii, aut regule alicujus, aut præstanda inutilis & otiose urbanitatis? Generoso recessu & mortificatione declina. Memorix proditum est de Joanna Cælestia Attrebatæ Religiosa, quod raro ad locum congressus, seu colloqui veniret, ne unquam, nisi de rebus necessariis loqueretur. Unde ab aliis quibusdam sororibus majori licentiæ deditis, soror sylvestris appellata est: sed illa tali convitio immobilis, à sua consuetudine non recessit.

Cibum rumisæciæ hic in quo franges appetitum tuum, invenies, sive à qualitate ciborum, sive à quantitate. Nunquam in se aliqua victoria receden-

dum

dum est. Franciscus Arias pluribus confirmans, plurimum placere Deo mortificandi studium etiam in rebus parvis, assertè è B. Petro Card. Damiani Abbatem, qui allatum sibi piscem, cujus edendi desiderio tenebatur, cum pauper ad portam peteret sibi pro elemosyna dari id, quod Abbati appositum est, audito eo, illi unâ cum scutella misisse pro elemosyna, ut seipsum mortificaret, seu pervinceret: pauperem autem, unâ cum accepta scutella in conspectu plurium è terra sublaturum in cælum. Alia sexcenta exempla omitto.

Nunc ergo & nobis gemendum est sub jugo mortificationis; ne si crucis jugum nunc fugiamus, cum reprobis mortificemur æternum. Hac te Viator, consideratione solare, crucem unius horule ætemo præmio & solatio compensari. *Curramus ergo* (tu Anselmus urget) *credendo, sperando, diligendo, corpus affigendo, bene operando: certè abstinentiæ, lacrymæ, preces, vigiliæ, ipsæ sunt viæ, quæ in cælum ducunt, teste Ephræm.*

III.

Compendium viæ cœlestis est brevissimum per Heroica.

Vidisti virum velocem in opere suo?
Proverb. 22.

Viator viâ regii, seu viâ crucis incedens ad patriam, si velit quoadque brevissimo tempore iter suum conficere, & pervenire ad terminum; in spiritu fervoris, seu per actiones heroicas progredi debet. Per has citius summum attingitur: & quod alii diuturno tempore, Viator heroicis brevissimis momentis assequitur.

Præstantissimus est talis fervor eorum, qui incumbunt actionibus heroicis, generosis, insolitis, & ita celeribus, ut incredibili velocitate suam omnes alias vulgares transcendant actiones, & ad thronum gloriæ magni Dei pervenientes, Angelos omnes, & ipsum Deum in sui admirationem & amorem abripiant.

Talis fuit actus Abrahæ, qui ad unicam vocem Domini, ex nunc voluit

lute unicum filium suum immolare. Unde audivit: *Quia fecisti rem hanc, benedicam tibi.*

Ejus generis fuit actus heroicus S. Bernardi. Clericus quidam veniens ad hunc S. Abbatem, importunè instabat, ut in Monachum reciperetur. Dum ei suaderet S. Bernardus, ut ad suam reverteretur Ecclesiam; homo ille velut insanus, tota vi percussit maxillam sancti Patris. Ad hunc tam gravem ictum, nec minimum Sanctus edidit impatientiæ signum lib. 3. cap. 6.

Alexius prima nocte nuptiarum Sponsam intactam reliquit, paupertatis propter Jesum experiendæ studio, & amore castitatis.

S. Casimirus maluit vitam amittere, quam virginitatem.

Eximius ille vir Cæsar Buzius, dum quodam tempore videret Augustissimum Sacramentum deferri ad ædes ægroti, statim nudato capite, faciem manu præferens, contempto nobilium virorum occursu, à quibus se ridendum, & vilipendendum sperabat; præibat ad ædes ægroti.

Theodosius Imperator magnam sanctimoniam & perfectionem consecutus est unico actu heroico, nimirum in ludis theatralibus frando oculorum licentiam & curiositatem: quotiescumque enim occurreret aliquid aspectu jucundum gratumque, & populus magnis lætitiis vociferationibus spectaculo acclamaret; tum se demittere, aut omnino claudere oculos solebat, ne quid eorum cupiditati indulgeret.

Hæ nimirum nobilissimæ ac generosæ actiones, mirum in modum accelerant iter ad egregiam sanctitatem. Hæ actiones sunt gratiæ prodigia, & germina spiritualis fervoris; ita ut unicus subinde actus heroicus, non solum aucupari soleat singulares favores divinos in hac vita, sed etiam in altera incredibilia consequatur amoris divini, & gloriæ augmenta.

IV.

Decet Viatorem semper & ubique Dei sui meminisse.

*In omnibus viis tuis cogita Dominum,
& ipse diriget gressus tuos.*

Prov. 3.

Viator aspirans ad patriam, ne error in terra deserta, in via, & inaquosa, semper ambulet coram Deo, & cogitet Deum sibi intimè ubique præsentem: quia in Deo vivimus, movemur, & sumus.

Unde nos admonet S. Bonav. *Attende, ut quicquid agas, & ubicunque steteris, & quibuscumque negotiis impliceris, die, ac nocte, omni momento & hora Deum semper habeas in memoria, credens & cogitans te esse verissimè, coram eo, & ipsum cogitans ubique te aspiceræ. Hæc autem cogita cum magna reverentia, ac timore pariter & amore.* Et S. Greg. Nazian. idem nobis inculcat: *Non tam saepe respirare oportet, quam Dei meminisse: Deus enim continud, & continenter nobis benefacit.*

Certe continuò cuius Deus benefacit; quia per eum nobis terra stat, fluit aqua, diffunditur aer, ardet ignis, lucet Sol, cælum verritur, nobis bruta animalia vivunt, serviunt Angeli. Verbo: quæcumque sub visum, gustum, odoratum &c. cadunt, omnia munera tua comperies, quibus Deus te pascit cum esuris, potat cum sitis, operit cum nudus es, fovet cum friges, reficit cum deficiis, sanat cum ægrotas.

Unde est summa infelicitas nostra, quòd rarò præ oculis auctorem honorum præsentem habeamus; quòd in huiusmodi actione supine simus negligentes: perinde ut bruti pisces; cum in mari vivant, moveantur, & sint, se tamen ibi vivere, & moveri, & esse ignorant.

Est & summè periculosus homini non meminisse Dei sibi præsentis; quia sicut pisciculus ex aqua extractus mox perit & moritur; ita homo ex Dei præsentia per oblivionem egressus, necesse est ut subito percat. *Non est* (ait Propheta) *Deus in conspectu eius* (ideo)

(ideo) *inquinatae sunt via illius in omni tempore*: ideo homo sine præsentia Dei sæpissimè in gravissima ruit, & labitur peccata, in mentis cæcitate, cordis obstinati duritiem, ac demùm cæco impetu ruit in præcipitium infernale. Nam sine præsentia Dei homo fit, aut per luxuriam velut bestia, aut per superbiam velut dæmon.

Maximam utilitatem Viatori adfert divina præsentia. Et imprimis, quia nos arceat à gravioribus peccatis, puritatem cordis adfert, & in timore Dei conservat.

Habemus huius rei exemplum in S. Bernardo. Contigit, ut Bernardus adhuc adolescens apud matronam quandam hospitaretur. Considerans mulier adolescentem decorum aspectu, capta est laqueo oculorum suorum, & in concupiscentiam ejus exarsit. Cumque adolescens quiesceret, surgens ipsa de nocte, impudenter accessit ad eum, quam Bernardus sentiens, nec consilii inops exclamare coepit: *Latrones, Latrones*. Et ita usque ter-

tio improba mulier fuit repulsa. Quoniam hic invictus Heros scuto munitus, de carne & diabolo tam generose triumphavit? certe scuto divinæ præsentis. Et verò quis coram Iudice præsentem peccare audeat?

Deinde præsentia divina in nobis flammam divini amoris succendit. *Vis Deum amare? quærit S. Thom. Op. 61. cap. 2. & responder: Præus oportet cognoscere. Summum delectabile oportet præcipue apprehendere cogitando, ut possimus diligere appetendo. Vide ergo intellectu semper Deum, ut concipias affectu.*

Insuper præsentia Dei nos ipsi Seraphinis assimilat. Pulcherrima Seraphinorum occupatio est coram Deo stare, clamare, amare, ut Isaias vidit cap. 6. Quisquis Deum amat, conatur illum ferre ubique in oculis, & imitatur Seraphinos. Unde S. Gregor. *Seraphim ex singulari propinquitate Conditoris sui, incomparabili ardent amore, tantò magis ardent, quanto viciniore hunc vident.*

Per præsentiam Dei omnis virtutum

tum acquiritur perfectio: qui enim, mentis oculis semper intuetur Deum omnia placita, omnes gustus, omnia mandata Dei adamussim exequitur. Quicquid ergo facis, sive legis, sive oras, comedis, bibis, loqueris, ambulas, in omni loco & actione accede ad Deum, Viator, ad Deum semper tibi intimè præsentem. Accedere autem potes triplici via, vel ut reus de peccatis ingemiscens per viam purgativam, vel ut inops virtutibus per viam illuminativam, aut velut sponsa ardens amore per viam unitivam.

Viam purgativam vocant viri spirituales, quando intellectus animæ peccati foeditatem proponit, ut illud detestetur, atque exterminet; quibus ipsa permota affectuum suorum pedibus (ut sic loquar) per voluntatem abire in timorem Dei, & à peccatis cum magna detestatione recedit.

Via illuminativa est, quando intellectus voluntati proponit amandam pulchritudinem virtutis, omnique studio querendam, maxime Christi, & Sanctorum exemplo.

Via

Via Unitiva dicitur, quando beneficiorum Dei, & perfectionum consideratione, voluntas in Deum fertur per amorem, ejusque voluntati se conformat, atque ad perfectam cum eo unionem aspirat.

Hinc apparet triplex affectuum genus, quod triplici vix responderet in partes plures dividi posse.

Affectus via purgativa sunt, pudor & confusio de peccatis, dolor de iisdem, timor divinæ justitiæ, atque hinc mortificationis desiderium, ut homo illi satisfaciat.

Illuminativa: virtutum omnium amor, spes ac desiderium eas adquirendi, rerum terrenarum & voluntatis propriæ abnegatio, imitatio Christi & Sanctorum.

Unitiva: amor Dei, gratiarum actio, zelus animarum, læticia & admiratio de perfectionibus divinis, suspitium ad cœlestem gloriam. Hac ergo triplici via, seu affectibus jaculatoriis, sæpius per diem potest Viator ad Deum, & patriam Beatorum accedere.

Ora-

Orationes jaculatoriæ, & motusagogici quid sint, exemplis Sanctorum Patrum approbantur.

Dicuntur *orationes jaculatoriæ*, quia instar jaculorum, seu sagittarum velocissime transeuntium, in cor divinum tamquam in scopum jaciuntur, ut ab eo dona cœlestia obtineamus. De his S. Augustinus ad Probam ep. 121. *Dicuntur Fratres in Ægypto crebras quidem habere orationes, eas tamen brevissimas, & raptim quodammodo jaculatas, non illa vigilanter erecta, que oranti plurimum necessaria est, per produciōnes moras evanescat, atque hebetetur intentio.* Et Cassianus in collationibus: *Frequenter, sed breviter orandum est, ne immorantibus nobis, inserere aliquid cordi nostro insidiater possit inimicus.*

Hunc brevem orandi modum per orationes jaculatorias, seu motusagogicos exemplo suo nos Christus docuit. In horto enim iterabat hæc verba: *Pater, si possibile est, transeat à me calix iste.* Sancti in cœlo continuo

B

cla-

clamant: *Sanctus, Sanctus*. Basilius suadet peccatori, ut ad imitationem Chananæ identidem inclamet illud: *Miserere mei Fili David*. Thais olim mererit edocta à Paphnutio Abbate sic orabat: *Qui plasmasti me, miserere mei*. Beata Clara de Monte Falco milies quotidie Deum adorabat genua flectens, & rotidem fundens Orationes jaculatorias. S. Franciscus tota nocte orabat, hæc sola verba repetens: *Deus meus & omnia*. Narrat Theodoretus lib. 9. Simeonem Seylicam, innumeras quotidie adorationes peregrisse, adeo ut unus numeraverit aliquando mille ducentas quadraginta quatuor, alias omittens, quia lassus desinit numerare.

Dicuntur *Motus Anagyrii*, id est sursum ducentes, nimirum, quia illis à rebus terrenis abducimur, & ad superna levamur, ac tandem ad beatam cum Deo unionem evhemur.

*Exercitium Aspirationum in Via Pur-
gativa.*

Tibi soli peccavi Domine, & ma-
lum coram te feci.

Qui

Qui plasmasti me, miserere mei.
O me infelicissimum! qui omnium peccatorum sum reus.

Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Quò ibo à spiritu tuo, & quo à facie tua, mi Deus, fugiam.

O mi Deus! si me ejcis, quis me recipiet?

Delicta juventutis meæ, & ignorantias, ne memineris Domine.

O Jesu! sis mihi Jesus.

Hic ure, hic seca, modò in æternum parcas.

Deus propitius esto mihi peccatori.

Non audeo, mi Jesu, in cœlum oculos levare, propter peccata mea.

Deus in adjutorium meum intende.

Sanctus Deus, Sanctus Fortis, Sanctus, & immortalis miserere mei.

Pater, peccavi in cœlum & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

O Domina mea, monstra te esse Matrem.

Quæ utilitas, mi Jesu, in sanguine tuo, & meo, si descendero in infernum?

B 1

Non

Non mortui laudabunt te Domine,
sed nos qui vivimus, benedicimus
tibi.

Quid mali fecisti mihi Domine,
quia offendi te.

O mi Deus! malo imposterum in
ipso inferno ardere, quam te offen-
dere.

Peccavi Domino.

O Jesu! ò summum bonum meum,
cur unquam offendi te?

Vz tempori illi, quo te offendi, mi
Deus!

Exitus aquarum deducant oculi
mei, quia non custodierunt legem
tuam.

In Via Illuminativa.

Serò te cognovi, pulchritudo tam
antiqua: serò te cognovi, boni-
tas infinita.

Ibo, & quæræ quem diligit ani-
ma mea.

Domine Jesu, noverim me; nove-
rim te, nec aliud cupiam nisi te.

Quocumque loco fuero, meum Je-
sum desidero.

Vivat Jesus, & exaltetur Deus sa-
lutis meæ,

Vz

Vz tempori illi, quo te, mi Deus,
non amavi.

Loquere Domine, quia audit ser-
vus tuus.

Domine ante te omne desiderium
meum.

Adjuva me, & salvus ero Domine.

O Domine, ego servus tuus, &
mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

Illumina oculos meos, ne unquam
obdormiam in morte.

Nolo vivere, mi Jesu, sine vulne-
re, quia te pro me video totum vul-
neratum.

Gaudens gaudebo in Domino, &
exultabo in Deo Jesu meo.

Adhæreat lingua mea ori meo, si
unquam oblitus fuero tui, mi Deus.

Credo tibi, & in te spero, & toto
corde te volo diligere, Deus meus.

Ex te, in te, & pro te, mi Deus,
sint omnia mea.

Benedic mihi, ò SS. Trinitas, ò
dulcissima Virgo Mater, ò Angele mi
custos, ò Patroni mei.

Eja; quæso; multiplica in anima
mea virtutes, Domine Deus virtutum.

B 3

La

In Via Unitiva.

Misericordias Domini in æternum cantabo.

Benedicam Dominum in omni tempore, semper laus ejus in ore meo.

O ignis, qui semper ardes, accende me.

Paratum cor meum Deus, paratum est meum.

Quis mihi det, ut diligam te, mi Deus, amore ardentissimo, quia tu es amor meus, & omne bonum meum.

O patria nostra! patria secunda! à longè te video, ab hoc mari, & exilio te saluto.

Cupio dissolvi & esse tecum, mi Jesu.

Tædet animam meam vitæ meæ, quia lumen cæli, Deum meum non video.

Quid mihi & tibi, ò Jesu Filiæ Mariæ Virginis?

O patria! quando revertar ad te? Vivat Jesus in corde meo.

O mi Deus! quando transibo in te! quando abibo in cineres dilectionis tui.

Vul-

Vulnerastis cor meum, ò Jesu, ò Maria; vulnerastis cor meum.

O felix hora, quando liberabor de corpore mortis hujus!

Domine Jesu, quantum te diligant qui te noverant! omnes electi amore tuo exardescunt: & ego solus frigidus ero?

Cupio, mi Deus, transire in te, transformari in te, petire propter te.

Nihil cupio, mi Deus, extra te, quia inquietum est cor nostrum, donec requiescat in te.

Moriar, mi Jesu, moriar: modò inter desideratissimos & suavissimos amoris tui amplexus.

Age, age bone Jesu, tolle amorem meum totum à me, & converte ad te: accende & rape, flagra, & dulcesce: jam ameni te, jam rapiar in te.

Oh liquescam! oh conflagrem amore Dei mei.

Utinam vivere possim ego, sed non ego; sed vivat in me Deus, amor meus!

V. *Viatori per creaturas ad Creatorem ascendendum.*

Cor hominis disponit viam suam.

Prov. 16.

Varix Viatori aspiranti ad patriam solent occurrere in via creature Dei, & opera ejus: si ergo Viator noluerit errare, sciat & curet per eas Deum investigare, & per omnes semper amoris gressibus ad Creatorem suum aspirare. Viatori Creatura non sit remora.

Philo disertissimus Judæorum lib. de Præmiis, *Scalas ad Deum esse omnia creata asseverat.* Via etenim patet nobis ab his quæ videmus, & contrectamus, ad optinendam Deum, quem non videmus. Consonat Basilius Selevæ. Episcopus orat. 1. dicens: *Cum Deus res creatas in morem scale Viatoribus adaptaverit, per eas qui amantibus ascentum ad se extruxit.*

Per creaturas Deus tuum, d. Viator, venatur amorem, cui capiendo, toto orbe creaturarum ponit laqueos.

Uti-

Utinam & tu capiaris! utinam sis amoris Divini præda, ne fias alterius amoris prædo! Omnis creatura inclinat tibi hæc tria: Accipe, redde, cave. Accipe creaturas ut beneficium: redde Creatori earum officium: cave abutens illis supplicium.

Cur amas hæc terrena, nisi quia pulchra & bona sunt? possunt esse tam pulchra, & tam bona, atque ipse à quo facta sunt? quis sic delectat, quam ille qui fecit omnia, quæ delectant? Interroga creaturam: si à se ipsa est, remane in illa: si autem ab illo est, non ob aliud perniciose est amatori, nisi quia præponitur Creatori.

Ad hanc piam erga Deum affectionem, & continuum accessum, omnes Viatorem christianum creature hortantur, sive enim rationales illæ sint, sive non, laudem tamen Dei sui, vel aperte, vel occultè enuntiant. Nulli ergo dubium, quin facillimè possit, quicumque huic studio animum applicaverit, ex aspectu cujuslibet creature in Deum assurgere, & piis affectibus ad Deum aspirare. Habemus hu-

B 5

jus

ius rei exemplum in Sanctis.

Scribitur de S. Fulgentio Ep. Ruspensi. Videns quondam hic Sanctus in generali conventionem nobilium Romanorum, tot dominorum presentium splendorem, Theodorico Gothorum Rege concionante, exclamavit: O Deus! quam pulchra oportet ut sic celestis illa civitas Jerusalem, si hic in terris sic splendet Roma terrestris. Et si in hoc mundo tantus splendor concessus est amatoribus vanitatis, quanta gloria reservata esse debet contemplatoribus divinæ Majestatis!

Constantinus Magnus honorificè quondam scripsit S. Antonio Abbati quod factum Religiosi, qui cum illo erant, valdè admirabantur. Tunc inquit Sanctus ad illos: Quid admiramini Regem scribere homini? potius admiremini Deum æternam suam legem scribere mortalibus, imò in persona Filii illis locurum.

S. Franciscus videns ovem solem inter hædos derelictam: Ecce, inquit, ut misera ista ovicula mansueta est inter capellas, sic Salvator noster inter

Pha-

Pharisæos mansuetus erat. Idem Sanctus videns quodam tempore agnellum à porco comestum: Ah parve agnelle, (inquit plorans) quam ad vivum Salvatoris mei amarissimam mortem exprimis!

Anima quædam devota intuens fluvium, cui cælum cum stellis nocte serena representatum erat, exclamavit: O mi Deus! eadem illæ stellæ sub pedibus meis erunt, quando recipies me in Sancta tabernacula tua.

S. Francisca considerans pulcherrimum fluvium in ripa, in qua ipsa flexis genibus sedebat ad orandum, in ecstasim rapta aliquoties hæc verba lentâ voce repetit: Tam dulciter & suaviter fluit gratia Dei, sicuti fluvius iste.

Alius arbores videns florentes suspirabat, ut quid ego solus deflorui in horto Ecclesie! ut quid sum arbor stercora nullum fructum faciens!

Alius intuens cursum Solis dicebat: Quando, mi Deus, anima mea sequetur Agnum, solem justitiæ, quocumque ierit.

CA-

CAPUT II.

Praxis aspirationum, seu affectuum, pro qualibet occasione, & actione.

Dum Caelum conspicis.

1 **D**omine, non sum dignus videre altitudinem caeli, pro multitudine iniquitatis meae.

2 Oh patria nostra! patria seculari longe te video; ad te suspirat peregrinatio mea. Tedet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deum in Sion.

3 Utinam, mi Deus, tantum te nunc amare possem, quantum omnes Beati in caelo hactenus te amarunt.

Dum aliqua grata & venusta vides.

1 **S**i tanta, mi Deus, facis nobis in carcere, quid ages in palatio? si tanta solatia in hac die lacrymarum, quanta conferes in die nuptiarum?

Quic-

2 Quicquid mihi dare vult Dominus meus, præter se ipsum, dulcis mihi non est: auferat totum, & se mihi det.

3 Quam aridus & durus es, anime mi, sine Jesu! quam insipiens & vanus, si cupis aliquid extra Jesum! esse sine Jesu gravis infernus, & esse cum Jesu dulcis paradiscus.

Dum animum relaxas.

1 **O** Dilecte Jesu! unicum cordis mei gaudium, quia amoris mei delictum! da, ut amando te semper sim hilaris, quia offendi te, merito sim tristis.

2 Ego autem in Domino gaudebo, & exultabo in Deo Jesu meo.

3 Utinam efficere possem, dulcissime Deus, ut omnia gaudia, quæ sunt, & erunt in mundo, non sint nisi de te. Tu enim es vera dulcedo cordium, excedens omne gaudium & omne desiderium.

In

In aspectu Solis, & Stellarum.

1 **O** Sol mundi oculus, qui me
toties peccantem aspexisti,
utinam me deinceps non nisi dolentem
& lugentem aspiceres!

2 **O** mi JESU candor lucis eter-
nae! quando in lumine tuo videbo lu-
men tuum? quando me totum concre-
mabis flamma tui vivi incendii? quan-
do me totum liquefacies penetratum
efficaci suavitate tua?

3 Ardeant tibi & luceant, DEUS
meus sidera tua, & tot accende toe-
das amoris in corde meo, quot in cae-
lo splendent stellae.

In aspectu Ignis.

1 **H**IC ure Domine, hic secti,
modo in aeternum parcas.

2 **O** Domine amoris! deficiat &
convertatur in cineres cor meum, si
non permitto, ut amoris tui flammis
restuet, & ardescat.

3 **O** si citius ut ferrum igni, ita
& ego tibi Deo meo uniri, ac in te
transformari possem!

Ia

In aspectu Aquae.

1 **O** Si derivare possem in oculos
meos, flumina, maria, occa-
num! effluerem ista omnia hoc luctu:
Eheu! peccavi Domino: dereliqui fon-
tem aquae vivae!

2 **O** mi Deus, quot sunt guttae
aquarum in fluviis, lacubus, fontibus,
& mari, tot tibi laudes, tot ardentis-
simos amoris affectus in omnibus, &
pro omnibus offero, & in te trans-
fundo.

3 Immensa dulcedo, mi Deus,
utinam me totum in te sapiens absor-
beres & absconderes! Quod enim est
mari absorbere unam guttam, hoc tibi
est absorbere me.

Ante quodlibet opus.

1 **O** Mi Deus, titulus & inscrip-
tio omnium actionum & co-
gitationum mearum est nomen tuum,
quod est Jesus: tua enim sunt om-
nia, & propter magnam gloriam tuam
omnia mea do, dico, & addico tibi.

2 Quicquid videro, quicquid au-
dic-

diero, quicquid sensero, totum tibi seruiat, mi Jesu: omne opus à te incipiat, & per te conceptum finiatur.

3 Desidero, ut quævis actio mea non tam sit actio, quam amor tui major & major continuus, mi Domine.

Ad sonitum Horologii.

1 **B**enedicta sit illa hora, qua Dominus noster Jesus Christus incarnari voluit, & pati pro nobis qua concepta & nata est SS. Mater Dei Maria.

2 Ecce elapsa est hora, Deus meus, ejus inutiliter jacturam fecit: utinam geminatis ignibus hanc jacturam resarciam.

3 Respice in me, Domine, & miserere mei, præsertim in hora mortis mee: & fac me talem in hac hora, qualem me desideras in æternitate.

Ante disciplinæ exercitium.

1 **M**emor sum, o Domine, operis probrii, & confusionis, quam pro me passus es in crudelissima flagellatione tua, quando virgineum cor-

corpus tuum virgis spineis cruciabant, loris nodosis, & uncis ferreis dilaniabant, catenis ossa ipsa, & costas divellebant.

2 O anime mi! ad eam funestam Salvatoris tui tragediam ne quidem ingemiscis? si feram aliquam sic excarnificari cerneres, an commiseratione non tangereris?

3 Equum est, mi Jesu, ut qui flagellationis tue causa fui, illius quodammodo particeps sim. Unde offero tibi eam Domine, in unione acerbissimæ passionis tue: omnes ictus, & flagella tuo aspergo sanguine, ut hoc poenitentis exercitium gratius tibi sit, cedatque in satisfactionem pro peccatis meis.

Dum insurgunt tentationes impuræ.

1 **A**mor meus crucifixus est, & ego voluptati operam dabo? Absit: non decet sub spinoso capite membrum esse delicatum.

2 Salvator mundi, salva nos, qui per crucem, & sanguinem tuum redem-

misi nos : auxiliare nobis , te deprecamur , Deus noster .

3 Eja , adesto , optime Jesu , ne sanguis tuus in me pereat . Adsis clienti tuo , Maria . Adeste Sancti omnes : vestris praesidiis munitus sperabo in Domino : & licet consurgant adversum me castra , non timebit cor meum . Jesu , Maria , Joseph , dono vobis cor meum .

Cum domo egredaris .

Vias tuas , Domine demonstra mihi , & semitas tuas edoce me . Perfice gressus meos in semitis tuis , ut non moveantur vestigia mea .

Cum deambulas .

1 Quanti sunt infirmi , & claudi , quibus ambulare concessum non est . Gratiarum tibi Domine , quia corpus integram dedisti mihi , & me haecenus incolumem conservasti .

2 Domine non sum dignus calcare hoc pavementum , per quod transeunt tot servi tui , quibus comparatus vermis sum , & non homo , opprobrium

brum hominum , & abjectio plebis .

3 O si quovis momento vitæ meæ , quovis gressu accurrere possem ad pedes tuos , mi Jesu , illosque lambetem , illos amplecterer .

Cum vides aliquod peccatum proximi .

1 Compator , mi Deus , peccato hujus hominis ; non credo tamen illud esse tantum malum , quantum mihi videtur . In supplementum tuæ offensæ , offero tibi pretiosum sanguinem Filii tui , & in illo hoc peccatum depono .

2 Ego , Domine , majora peccata perpetravi , proh dolor ! & gravius te offenderem , nisi tuas me gratia præservaret : Unde etiam toto corde tibi gratias ago pro auxilio mihi præstito .

3 Amore tui , mi Deus , doleo de omnibus peccatis à quocumque unquam contra te commissis , & committendis , quæ , si possem , impedire , & sanguine meo delere vellem .

Cum vides aliquod bonum proximi.

1 **S**erviat tibi, mi Domine, quicquid est in coelo & in terra; quia dignus es accipere laudem, & gloriam, & honorem, ab omni creatura.

2 Sis benedictus, Domine, in firmamento caeli pro omnibus bonis inspirationibus & auxiliis, quae tam huic personae, quam omnibus tribuisti.

Cum das eleemosynam.

1 **S**i ego possem, Domine Deus meus, omnium egenorum miseris subvenirem.

2 Offero tibi, mi Deus, omnes divitias, omnes thesauros hujus mundi, omnia regna, omnes redditus; ita ut si haec omnia mea essent, illa amore tui pauperibus erogarem, & in tui cultum effunderem.

3 Gratias tibi ago, Domine, quia me pascis à juventute mea, nam inops & pauper sum ego.

In

In aspectu imaginis alicujus Sancti.

1 **O** Sancti, Sanctaeque omnes fideles Sponsae Christi, saluto & veneror vos: Gratias ago Deo meo, quod vos elegerit, & in sublimi gloria collocaverit.

2 O felices animae! quando vobiscum gustabo & videbo, quam suavis sit Dominus! o longa mora! o traxiosa dilatio!

Cum vides imaginem Crucifixi.

1 **O** Pater aeternae, respice dulcem natum, toto corpore extensum; carne manus innoxias permanentes sanguine: vide latus crudeli perfossum cuspide, & dimitte nostra crimina.

2 In tantum me diligis, Deus meus, ut te odisse videaris: cum posses gutta redimere, non dico cruoris, sed sudoris, redemisti unda.

3 Adoramus te Christe, & benedicimus tibi, quia per Crucem tuam redemisti mundum.

In

In aspectu imaginis SS. Virginis.

1 **A**VE gratia plena, Dominus tecum; vel Salve Regina Mater Misericordiae.

2 Quis non diligit te, Regina cordium, & Mater sancti amoris, quis non diligit te? utinam omnes creature tibi serviant!

3 Substerno tibi, Virgo beatissima, me tuum licet indignissimum mancipium, cuiusque virgineis pedibus cor meum subjicio, quia melius apud te erit, quam apud me.

Cum aridus es.

Pater coelestis, pro frigida & misera cordis mei ariditate, offero tibi fervida desideria, & ardentissimum amorem dilectissimi Filii tui, beatæ Virginis, & omnium Electorum tuorum.

Dum recordaris officijus peccati.

1 **Q**uam justè me jam pridem in infernum detrudere poterat justissime Iudex, pro peccatis meis; & mihi clementer pepercisti.

O

2 O si quod factum est, possem infectum reddere, ò si tempus præteritum revocare! ò quam bonum erat mihi, si natus non fuisset: neque enim vitam mihi dedisti, ut te offenderem Deus meus.

In aspectu volucrum.

1 **B**enedicite omnes volucres cæli Domito.

2 Quid est homo, quod memores ejus, mi Domine? omnia subjecisti sub pedibus ejus, volucres cæli, & pisces maris.

3 Quis dabit mihi pennas sicut columbæ, & volabo & requiescam sub umbra illius, quem desiderat anima mea?

Cum noctu decumbit.

1 **O** Amabilissime Deus! quam dormit securè, pro quo vigilat amor! nullas metuo insidias, ubi amor habet excubias.

2 O mi Deus, lux indeficiens! dum clauduntur oculi mei, fac ne simul amoris tuo claudatur cor meum.

3 Gratias tibi Domine, quia dum

nox

nox in suo cursu medium iter haberet, omnipotens sermo tuus e regalibus sedibus venit.

Dum manè indueris.

Exue me, Domine, veterem hominem cum actibus suis, & indue me novum hominem, qui secundam Deum creatus est in justitia, & sanctitate veritatis.

2 Te sic precipiente, Deus meus, corpus terrenis vestibus induo: non propter ornatum, & superbiam, sed propter necessarium indumentum, & ut ex habitu status meus discernatur.

3 Dum ego corpori meo vestes tribuo, tu Deus, indue animam meam veste innocentie, ut habitus ejus laudabilis appareat coram te.

Cum manus abluis.

Amplius lava me, Domine, ab iniquitate mea, & a peccato meo munda me.

1 Domine Jesu, qui lavasti nos a peccatis nostris in sanguine tuo, lava

om-

omnes anime mee sordes, & super nivem dealbabor.

Dum Missa assistis, ad elevationem Hostie, & Calicis.

Prorector noster aspice Deus, & respice in faciem Christi tui.

1 Amo te, & adoro toto corde & affectu. Lava me in tuo sanguine, & da mihi pati pro amore tuo.

3 Tu Rex glorie Christe, tu Patris sempiternus es Filius.

4 Amantissime Jesu, per effusionem sanguinis tui fac, ut mundo mortuus, tibi soli vivam, a me ipso penitus deficiens.

In quacumque tribulatione.

Bonum mihi, Domine, quia humiliasti me. Propter te sustinui opprobrium, operuit confusio faciem meam.

Auge, Domine, dolores, auge afflictiones; sed adauge patientiam. Hic ure, hic seca, ut in aeternam parcas.

Gratias ago tibi, Deus meus, quia

C

yo-

voluntas tua in me adimpletur, qui voluisti ab aeterno, ut hæc mihi evenirent. Offero ea tibi ad gloriam tuam, in unione passionis tuæ.

Ante Concionem.

1 **D**ignus es, Domine, accipere gloriam & honorem. Utinam & ego omnes ad te Creatorem meum convertere possem.

2 Eja Domine video, ut infiniti pereant tuo sanguine & laboribus empei: & nemo potest venire ad te, nisi tu traxeris eum: quid ergo pollatis labiis, & corde præstare poteris tibi? da igitur mihi gratiam, ad quod vocasti me, & adsint mihi SS. Angeli, & Patroni mei, ut ad tuam unius gloriam fiant universa.

3 **O** Santissima Trinitas, aperis os meum ad benedicendum, & laudandum nomen sanctum tuum. O Jesu, da mihi guttam sanguinis cordis tui, ut illo cor meum conspersum incalescat. O Maria, da mihi guttam lactis tui virginici.

Ante

Ante Confessionem audiendam.

1 **O** Jesu unica salus, sana, quæso, per me hanc animam peccatricem, quia tu cor contritum & humiliatum non soles despiciere.

2 En pretium sanguinis tui Sponsa tua ab hoste vulnerata. Doce me, ut prudenter cæcam & ægram ducam in viam salutis æternæ, quia tu nihil horum odisti, quæ fecisti, & redemisti.

3 **O** Jesu adsis, o Spes nostra miserere. O SS. Angeli, o SS. Patroni adjuvate me. En volo Domine, potestate à te mihi, & ab Ecclesia collata, absolvere penitentes meos; quod fiat ad gloriam divinæ Majestatis tuæ.

In aspectu Judæi, Hæretici, Ethnici, &c.

1 **A**more tui, mi Deus, doleo de omnibus hæresibus, blasphemis, irreverentiis, quibus ab omnibus unquam Judæis, Hæreticis dissidentibus offensus es, & offenderis.

2 In persona omnium, qui nunquam

C 2

quam tibi debitum honorem, laudem, & reverentiam reddiderunt, nec reddent, ut sunt Hæretici, Athæi, Judæi, Turcæ, Idolatræ, magi, blasphemæ, & omnes infideles, ego te mi Jesu adoro, laudo, veneror, benedico, & exalto.

3 Desidero, mi Deus, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris & glorificeris.

Ante refectioem.

1 Liberalissime Domine, illud tu escam dabis, qui te non semel convitiis & opprobriis saturavit, cur talem escam aliis melioribus, qui fame pereunt, non providisti? Indignus enim sum rationalis creaturæ cibus, & pane filiorum, qui jumentis insipientibus similis factus sum propter innumera peccata mea.

2 O Deus meus, misericordia mea gratias ago tibi, qui pascis me à juventute mea, & usque nunc aperis manum tuam, & implet me, licet indignum animal, benedictione.

3 Decerno, temperantissime Jesu,

esca & potu eò tantum uti, ut natura ad serviendum tibi consistat. Nolo Domine ullam in mensa voluptatem percipere, memor felis & acetæ, quod ipse gustasti.

La ipsa refectioem condimentum spirituale.

Q Uam magna multitudo dulcedinis tuz Domine, quam abscondisti timentibus te.

2 Virtus tui divini amoris me totum tibi incorporat, amantissime Jesu.

Tu es spes mea, Domine, portio mea in terra viventium.

Dominus meus Jesus in cruce sicut, & ego comedam & bibam?

Utinam, Domine Jesu, felle, quod gustasti, omnia mea prandia condiantur!

O cœna magna, quando accumbam ad te! O torrens voluptatis, quando potabis me!

Quanti mercenarii abundant in domo Patris mei panibus, & ego hic fame pereor!

O quam millies felicior esses, ani-

ma mea, si colligeres micæ, quæ cadebant de manibus Jesu, nunc in deserto, quando illi ministrabant Angeli, nunc in domo Pharisæi, ubi Magdalena lacrymis rigavit pedes ejus. O si etiam in societate Virginis Matris puerum Jesum pascentis hunc cibum sumeres!

Actus Oblationis omnium actionum totius hebdomada.

O Pro, mi Domine, etiamsi abjectissimus sim, ut in similitudinem beatorum Comprehensorum, qui tuo stabili amore fruuntur, possim incessanter laudare te, amare te, cogitare de te.

Desidero, ut quælibet respiratio oris hac hebdomada, & omnibus diebus vitæ meæ, sit ad te Deum meum aspiratio cordis.

Volo, ut serviat tibi, Domine, quicquid ago, quicquid loquor, quicquid cogito. Volo, ut omnis animæ & corporis actio, & omne momentum vitæ meæ nihil aliud spiret, nisi Sanctus, Sanctus, Sanctus Dominus Deus Sabaoth.

Et

Et hæc omnia unita meritis vitæ & passionis Domini nostri Jesu Christi, sanguine ejus aspersa, in corde deposita, manibus benedicta, conjuncta omnibus lacrymis poenitentium Sanctorum, omnibus meritis Mariæ, & omnium Electorum tuorum, offero divinx Majestati tuæ, ex amore tui ad majorem gloriam tuam. In gratiarum actionem, & satisfactionem. Ad impetrandam mihi virtutem & gratiam. Ad impetrandam peccatoribus contritionem, ægris sanitatem, tentatis auxilium efficax, juste bellantibus victoriam, quibuscumque indigentibus opem & auxilium, agonizantibus perseverantiam, requiem defunctis.

Actus gratitudinis ad finem hebdomadae eliciendi.

Quid retribuam tibi, Domine, pro omnibus quæ hisce diebus, & omnibus momentis vitæ meæ tribuisti mihi? quid pro bonis publicis & privatis? quid retribuam tibi pro conservatione, cooperatione, & gubernatione omnium creaturarum?

C 4

quid

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante, à me conceptis referam, quippe qui nihil boni cogitare possum, nisi te largiente? Quid pro auxiliis & inspirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Eheu! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sum gravissimis peccatis meis te offendere, te contristare. O utinam eo nunquam commississem, non corde, non ore, non opere!

Suppleo omnes defectus meos sanguine Domini mei Jesu, meritis beatissimæ Virginis, & Sanctorum omnium.

CAPUT III.

Diarium Viatoris.

Sive affectionum per diem ordinatio.

MEmineris semper & ubique Deum te cum coelesti curia

sua intueri: Angelum & domesticum te, tuaque omnia diligentissime observare.

2 Considera, quænam agenda hodie, quid status, & vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres, opera tua omnia ac passus dirige ad metam, id est, ad Dei gloriam corde ardenti.

3 Sæpius & te percontare: Quò pergis anima mea? quid intendis studiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4 Utere tempore, velut te omnium pretiosissima, & particula boni dici non te pretereat. *Volat sapius verbum irrevocabile* (inquit S. Bern.) *volat tempus irremediabile, nec advertit insipient, quid amittat: libet fabulari, libet otiosi, dicit, donec hora pretereat. O donec pretereat hora, quam tibi ad agenda penitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transcat tempus, quò debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hereditatem, flere admissam iniquitatem.*

Quid pro bonis operibus, verbis, cogitationibus, te donante, à me conceptis referam, quippe qui nihil boni cogitare possum, nisi te largiente? Quid pro auxiliis & inspirationibus tuis? O Domine, pro his omnibus sis benedictus in æternum.

Quid autem pro his omnibus reddidi tibi? Eheu! reddidi mala pro bonis, quia toties ausus sum gravissimis peccatis meis te offendere, te contristare. O utinam eo nunquam commississem, non corde, non ore, non opere!

Suppleo omnes defectus meos sanguine Domini mei Jesu, meritis beatissimæ Virginis, & Sanctorum omnium.

CAPUT III.

Diarium Viatoris.

Sive affectionum per diem ordinatio.

MEmineris semper & ubique Deum te cum coelesti curia

sua intueri: Angelum & doctorem te, tuaque omnia diligentissime observare.

2 Considera, quænam agenda hodie, quid status, & vocatio exigat; perinde, quasi in stadio curreres, opera tua omnia ac passus dirige ad metam, idest, ad Dei gloriam corde ardenti.

3 Sæpius & te percontare: Quo pergis anima mea? quid intendis studiis, cogitationibus, & occupationibus tuis? ad quem finem tendis?

4 Utere tempore, velut te omnium pretiosissima, & particula boni dici non te pretereat. *Volat sapius verbum irrevocabile* (inquit S. Bern.) *volat tempus irremediabile, nec advertit insipient, quid amittat: libet fabulari, libet otiosi, dicit, donec hora pretereat. O donec pretereat hora, quam tibi ad agenda penitentiam, ad obtinendam veniam, ad acquirendam gratiam, ad promerendam gloriam miseratio Conditoris indulget! donec transcat tempus, quo debueras properare ad Angelicam societatem, suspirare ad amissam hereditatem, flere admissam iniquitatem.*

5 In omnibus actionibus, locationibus, & cogitationibus dic tibi, monet Melliss. Doct. *Itane ageres, si haec scires, pro certo novissimam horam?* Et Doctor Angel. op. 61. *Diligentiam apponere debemus, ut singula opera nostra, & salus nostra, & omnis laus Dei, & universitatis utilitas quasi ex uno opere dependeat, quasi nunquam ad id opus reversuri, neque aliud postmodum futuri.*

6 In omnibus operibus tuis excellens esto: dum oras, bene ora: dum confiteris, cantas, laboras, fac singula, qua potes perfectione maxima, quia Deus non est remunerator verborum, sed adverbiorum. Imò omnia opera tua ita fac, ac si jam tibi sepulchrum foderetur.

7 In progressu cuiusvis etiam minimi operis & colloquii serpe cor tuum ad Deum eleva, ut inspiciat an illud ei placeat.

8 Ut verò semper collectus in Deo esse valeas, orationibus, quas jaculatorias nuncupant, frequentissime per diem utere.

Quo-

9 Quotiescumque Domini Dei oblivisceris, ita ut magna pars transierit temporis, sine interiori ad eum motu & conversione; ingemisce, ac pugnis percutte pectus tuum, cum ille debeat solus esse unicus dilectus, & amor tuus totus, nec unquam ille tui obliviscatur.

10 Saepius per diem Sanctos velut presentes invoca, maxime Virginem Beatissimam, & SS. Patronos tuos cum Angelo Custode viz duce & comite.

11 Si lapsus fueris in via, mox contritione resurge, & amore in Deum.

12 Ut omnes actiones & opera tua gratiora fiant Deo, demerge & depone illa saepius in vulneribus Jesu, asperge illa sanguine cordis Jesu, offer per manus Beatissimae Virginis, operibus & meritis Sanctorum unitas.

13 Dum aliqua occurrit occasio peccandi, protestare exnunc, quòd malis mori, malis in ipsum infernum descendere, quàm Deum tuum, summum & infinitum bonum vel mini-

mo

mo peccato deliberato offendere.

14 Sæpius per diem excita in te desiderium corde ardenti videndi Deum in cælo, illum cum Sanctis amandi & laudandi.

15 Dum in mentem occurrunt tibi peccata tua ante commissa, ex-nunc illa detestare tanquam rem sum-mè detestabilem, exosam, execran-dam; atque corde contrito dolens ejula, quia peccatis tuis amorem tuum Jesum tam graviter toties offendisti.

16 Deinde omnibus modis, qui-bus potes, te vilifica, te nihil reputan-do esse, sed credas omnes homines esse bonos, & meliores te, magisque pla-cere Deo.

17 Ante omnia verò, semper pri-mo mane per actum Intentionis, om-nes cogitationes, verba & actiones il-lius dici etiam indifferentes, ad Dei gloriam dirige: quia non in magnis solum actionibus amoris divini mag-nitudo reperitur, sed etiam in parvis, humilibus, & secretis existit. Amor inaurat & amplificat omnia. Et Jesus laudibus extollit viduam illam, quæ duo

duo xris minuta contulit, & silentio præterit Salomonem, qui plus quàm bis mille millones auri ad templi structuram contribuerat. Totum tem-pus hujus vitæ nobis concessum est ad merendum præmium æternum: ne igitur sine merito vel instans tibi cla-batur, ipsa tibi potiusque sumptio, & omne aliud opus coram Deo merito-rium erit, si S. Paulum monentem audieris. 1. Cor. 10. *Sive manducatis, sive bibitis, sive aliud quid facitis, omnia in gloriam Dei facite.* Curandum ergo tibi, ne unquam opera tua regat casus; sed ratio. Sunt enim aliqua opera, quæ de se non sunt meritoria, neque demeritoria; si tamen alicui intentione eleventur, evadunt meri-toria.

Praxis recta intentionis.

RECTA intentio illa dicitur, quæ operis sui finem constituit Deum, & ad ejus honorem & glo-riam revocat quicquid fit, dicitur, & cogitatur. Sicut respiratio vitæ natu-rali, sic recta intentio vitæ spirituali

necessaria est. Ea est anima & forma actionum: nam qualis intentio, talis est actio. Ne igitur opera tua impura & vacua in conspectu Dei inveniatur, puritati intentionis omni conatu insiste, nec quidpiam vel minimum aggre- dere, quin prius actu ad Deum referas, tanquam ad primum principium, & ultimum finem tuum.

Signa rectæ intentionis hæc sunt. Non turbulenter rem aggredi, non anxium esse, non distrahi, non perturbari, ob rei eventum minus prosperum non affligi, nec aliorum judicia anxie querere, omni vana cogitatione post factum carere, opiniones hominum contemnere, æque diligenter omnia facere, nec laudibus extolli, nec vituperiis deici, resignatum ad omnia esse, nihilque optare, nihil timere.

Sed quia difficile est ob multiplicem humanæ naturæ fragilitatem perfectissimæ intentionis actum elicere, quin multis imperfectionibus permittus sit, remedium efficacissimum, & Deo gratissimum erit, tua quælibet opera, verba, & cogitationes, ope-
ri-

ribus, verbis, & cogitationibus Do- mini nostri Jesu Christi unire, ut in sanguine ac meritis ejus purificentur, & perficiantur. Sic autem unita, & purificata offeres Deo Patri in odorem suavitatis.

Considera deinde monitum illud Christi: *Quoniam oportet semper orare, & nunquam deficere*: hoc enim non aliter servare potes, quam mediante recta intentione. Semper orat, qui semper bene agit: bene autem semper agit, qui per rectam intentionem omnia opera sua ad Deum refert. Res ista facillima est, & in tua potestate posita: quid enim facilius, quam mente ad Deum elevata dicere: *Hoc propter te Domine, ad gloriam tuam*. Parva res est, sed ingens meritorum cumulus ab ea pender; & si eam omiseris, quamvis multa agas, nihil egisti. Sine mercede est labor, qui caret recta intentione.

Actus Matutini.

In Jesum & Mariam primos oculos, somno evoluto, Viator aperiat, ac se presentes, & suo lecto adstantes contempneret: proinde prima quasi sit respiratio, Jesus-Maria. Deinde paulo tibi factus presentior dicat:

O Jesu & Maria, mei dulcissimi amoris, dono vobis cor & animam meam: locus sin. vester, nullus meus in æternum. O Jesu candor lucis æternæ, Deus Deus meus ad te de luce vigilo. Anima mea desideravit te in nocte. Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum. O Domine, quia ego servus tuus, ego servus tuus, & mancipium ancillæ tuæ Mariæ.

E lectulo surgens, seque muniens signo S. Crucis dicat.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

Benedicta sit Sancta Trinitas, atque indivisa unitas, Pater & Filius,

lius, & Spiritus sanctus, confitebimur ei, quia fecit nobiscum misericordiam suam.

Benedictus sit Deus Pater, qui me creavit & conservat, Unigenitusque Dei Filius, qui me redemit, Sanctus quoque Spiritus, qui vocavit me.

Adoro, laudo, & saluto te dulcissimum & vernans cor Jesu Christi, & ex totis viribus cordis mei ago tibi gratias, quod me hac nocte custodieris, Deoque Patri pro me laudes, & gratiarum actiones persolveris.

Immortales etiam vobis gratias ago SS. Virgo Maria, SS. Angeli & Patroni mei pro speciali tutela mihi, & omnibus in toto mundo hominibus hac nocte exhibita: benedicant & colaudent vos omnes omnium anhelitus & respiria; psallat cor nostrum vobis gratiarum canticum, ut semper, præsertim in agone nostro, à vobis adjuvari mereamur.

Deinde pesat benedictionem.

Benedic mihi hodie & quotidie, sancta & individua Trinitas. Bene-

ne-

nedic mihi ineffabilis potentia Patris. Benedicite mihi manus, & cor dulcissimum cum Filio Virginis Matris. Benedicat me virtus Spiritus Sancti.

Anima Virginis Mariæ lucidissima illumina me. Corpus Virginis immaculatissimum custodi me. Lac Virginis Mariæ nitidissimum pasce me. Fletus Virginis Mariæ in Passione Christi effusus confirma me. O dulcissima Pater, fons divinæ pietatis & gratiæ, intercede pro me. O Virgo Mater misericordiæ impetra mihi, ut à Filio tuo prævisam hodie implere possim mensuram meritorum meorum; ut casto, ac humili corde & corpore, Filio tuo & tibi in omnibus actionibus meis servire & placere valeam.

Sancte Michael Archangele, tuere nos in prælio, ne pereamus in tremendo iudicio. S. Gabriel, S. Raphael, omnes sancti Angeli & Archangeli Dei succurrite mihi peccatori.

Rogo vos cunctæ Virtutes coelorum, ut nullus inimicus mihi nocere possit, nec in via, nec in domo, nec dormiendo, nec vigilando, nec aliquid aliud faciendo.

O

O Crux Christi adjuva me: ò Crux Christi salva me: ò Crux Christi libera me: ò pretiose Sanguis Christi ne permitas damnari & perire me: ò purpurea vulnera Christi abscondite me.

O Sancti, Sanctæque Dei, omnes Sancti Innocentes, SS. Patriarchæ & Prophetæ, SS. Apostoli, Martyres, Confessores, Virgines, Sancti ad quorum Ecclesiam vivo, Sancti Angeli custodes status & officii mei, Sancti veteris testamenti orate pro me indignissimo peccatore.

Per merita Sanctorum Patronum meorum, per Crucem & pretiosum sanguinem Salvatoris mei Jesu Christi, per merita totius triumphantis & militantis Ecclesiæ, Sancte Deus, Sancte Fortis, Sancte & Immortalis miscere mei. A subitanea & improvisa morte, libera me Domine: à peccandi occasione: à carnalibus desideriis: à damnatione perpetua: à corde obstinato & in peccatis obdurato: à spiritu superbix: ab omni prava intentione: ab appetitu terrenæ consolationis: ab

appe-

appetitu voluptatum temporalium : ab omni inani gloria : ab amaritudine, ira, & indignatione : à deliberato etiam veniali peccato , libera me Domine.

Postulatio gratiarum.

Inclina autem tuam ad preces meas, Domine Deus refugium meum , & custodi me. Notam fac mihi viam, in qua ambulem , & doce me facere voluntatem tuam. Da cordi meo te desiderare , desiderando quærere, quærendo invenire , inveniendo perfecte amare. Expelle à me spiritum elationis, & extingue desideria carnis. Pone custodiam ori meo, ut non delinquam in lingua mea. Da patientiam in adversis, continentiam in prosperis, terrena despiciere , & amare celestia. Auge in me fidem, spem, charitatem, & da thesaurum humilitatis tuæ. Deduc me in semitam mandatorum tuorum , & quod à te requiris ut faciam, tribus ut sciam. Tu scis, Domine, quid à te petere debeam ; id tu mihi largire, quia omnia potes : in te enim confido, & scio quia non confundar.

Ora-

Oratio.

AD te, à quo sum, & per quem vivo, sentio, & intelligo, ad te summum bonum meum, qui es principium, & finis ultimus, ad te levo manus meas, & cor meum, Sancta Trinitas, unus Deus, Utinam te amore infinito dignissimum, perfecte amare valeam hodie, & omnibus diebus vitæ meæ. Dirige omnia verba, cogitationes, & opera ad majorem tui gloriam, & salutem animæ meæ. Da quod jubes, & jube quod vis. Credo, Domine, quicquid per Ecclesiam tuam Catholicam credendum proposuisti. Omnem spem meam in tua bonitate, & meritis Domini mei Jesu Christi repono. Commendo tibi omnes domesticos & familiares, consanguineos & affines, benefactores & adversarios meos : concede omnibus, & singulis quod scis eis expedire ad salutem mentis, & corporis. Da afflictis consolationem, infirmis sanitatem, peccatoribus veniam, justis perseverantiam, vivis pacem, & requiem defunctis.

Ac-

Alius ante Missam, vel Communionem.

FIDEI.

Quis mihi det, suavissime Jesu, ut sub candido specierum Sacramentalium velamine vulgatum tuum intueri possim, in quem desiderant Angeli prospicere? Credo firmissima fide, te in augustissimo Sacramento corporis & sanguinis tui vere presentem esse Deum meum, & Dominum meum. Hoc est compendium omnium mirabilium tuorum.

SPEI.

In te solo spem meam colloco, dulcissime Jesu, quia tu salus & virtus mea, tu refugium & firmamentum meum, tu fons omnium honorum. Quo modo enim auderem hoc tremendum sacrificium Deo Patri offerre, teque in eo suscipere, nisi fiduciam tu mihi praberis, qui me tuo sanguine redemisti? De tua igitur benignitate confisus accedo ad te. Misere mei, & sal-

salva me, qui nunquam deseris spectantes in te.

CHARITATIS.

Grande quidem fuit, & admirabile opus amoris tui, quod naturam nostram assumere dignatus sis; sed longe præstantius & mirabilius est, quod transiturus de hoc mundo ad Patrem, corpus tuum in cibum & sanguinem in potum reliqueris: in illo siquidem nostram suscepisti humanitatem, in hoc tuam largiris Divinitatem. Amo itaque te, unicum solatium meum, unica spes languentis animæ, unica mea felicitas, & summum bonum meum. Ignem venisti mittere in terram; accende illum, ut semper crescat. Te enim amabo, si amandi vires præbueris, & eò amplius amabo, quòd uberiores amandi gratiam infuderis: nunquam tamen te amabo, ut dignus es.

Gratiarum actio.

Gratias tibi ago, benignissime Deus, quòd me vilissimum peccator-

catorem admittere dignatus sis ad vivificum tuæ mensæ convivium. Memen-
to verbi tui, in quo mihi spem dedisti. Tu enim dixisti: Qui manducat
meam carnem, & bibit meum sangui-
nem, in me manet, & ego in eo. O
dulcissimum verbum! tu in me & ego
in te. Ne patiaris ergo me sine fructu
à te recedere, sed operare inecum mi-
rabilia tua, sicut cum Sanctis tuis ope-
ratus es: & fac me ambulare in forti-
tudine cibi istius omnibus diebus vitæ
meæ. Amen.

Anima Christi sanctifica me: Cor-
pus Christi salva me: Sanguis Christi
in gloria me: Aqua lateris Christi lava
me: Passio Christi conforta me: O
bone Jesu exaudi me: Intra tua vul-
nera absconde me: Ne permittas me
separari à te: Ab hoste maligno de-
cede me: In hora mortis meæ voca me,
& jube me venire ad te, ut cum Sanctis
tuis laudem te in sæcula sæculorum.
Amen.

*Modus visitandi quotidie augustissi-
mum Sacramentum.*

Nullam efficacius instrumentum
ad perfectionem, & unionem
cum Deo, quam crebra per diem Sal-
vatoris nostri Jesu Christi in augustis-
simo Eucharistix Sacramento latentis
visitatio. Praxis autem hujus nobilis-
simi exercitii his fere monitis conti-
netur.

Considera, & admirare incompre-
hensibilem Dei amorem erga te: noa
enim satis illi fuit sub speciebus Sacra-
mentalibus suum tibi corpus & san-
guinem, ipsamque divinitatem tam mi-
rabili dignatione largiri; sed etiam
usque ad consummationem sæculi in
Ecclesiis asservari voluit, ut in omni
necessitate certissimum subsidium, in
omni tribulatione tutissimum refu-
gium, in omni rerum eventu præsen-
tissimum consilium in promptu habe-
res; ejusque præsentiam, quantum Via-
tori licet, perfruereris. Cum novis
igitur divinæ gratiæ auxiliis semper

indigeas ad evitanda peccata, superandas tentationes, & virtutes excercendas; quid optatius tibi contingere potuit, quam apertum accessum ad eum fugiter habere, qui potest te adjuvare, erudire, & consolari?

Accede igitur ad eum, & vide, & gusea quam suavis est: & delectabitur in crassitudine anima tua; dabitque tibi petitiones cordis tui. Ingredere in locum Tabernaculi admirabilis confusione plenus, Christi presentiam viva fide apprehende, ipsumque adora in spiritu humilitatis, & in animo contrito. Excita desiderium Deo ferventius serviendi, propone emendationem, & gratiam pete ad tui innovationem necessariam, atque ita te compone, ut illi placeas.

In recessu, à Christo Domino benedictionem petes, atque ei te ipsum, & omnes, pro quibus orare debes, obnixè commendabis.

Actus diversarum virtutum.

O Mi Deus! gratulor tibi & gaudeo cum tota Ecclesia de tua di-

divinitate, & gloria, de omnibus excellentiis, & perfectionibus tuis.

Adoro ex profunda abyssu mei nihili infinitam Majestatem, Sanctitatem, Bonitatem, Potentiam, & Sapientiam. Adoro te Trinum & unum.

Adoro te, benedicte Jesu, in Deo Patre & Spiritu Sancto, verum Deum & hominem: in immaculata Virgine Matre tua: in omnibus Angelis & Electis: in cælo & in terra: in speciebus venerabilis Sacramenti per totum orbem, & in justis omnibus.

Adoro te captum, flagellatum, desolatum, crucifixum: atque isto meo actu omnes alias adorationes, alios cultus, quibus hætenus affectus es, & quibus affici te conveniebat, uno fasciculo comprehensus tibi offero, & dedico.

Desidero, Domine, ut ab omnibus creaturis rationalibus adoreris, lauderis, & glorificeris.

Doleo de omnibus peccatis meis, & totius mundi, quæ contra te Deum meum quomocumque unquam facta sunt, sunt, sentque, co affectu, quo

quo Christus dolere me vult.

Pro omnibus, & singulis beneficiis tuis mihi, & omnibus aliis in vita, & post vitam præstandis, gratias ago, quantas possum, & quantas debeo.

Omnia bona opera, omnium hominum & Angelorum, quæ tibi Domine unquam placuerunt, vel adhuc placebant, approbo, & tibi offero ad gustum tuum.

Actus variis pro opportunitate temporis, & occasionis eliciendi.

Ante recitationem Officii divini.

F Rubesco, Domine, cogitans qui tu, & quis sim ego: nempe auDET villis terræ vermiculus, & putris ranuncula è palude sua prorepere ad thronum gloriæ summi Dei. Egonè comparebo coram te, & loquar ad Dominum meum, cum sim pulvis, & cinis; imò quòd gravius est, indignus, exosus, & ingratus peccator? Sed quia me, Domine, tam amanter invitas ad

ora-

orationem, & colloquium tuum accedam.

Piaceat tibi, Deus meus, hoc sacrificium laudis; & benignè digneris acceptare has preces, non ut à me procedentes, sed à te inspiratas, & sanguine Domini nostri aspersas. Per illas supplico tibi Deo meo, ut mihi largiaris peccatorum remissionem, dones augmentum gratiæ, & amoris tui. Esto propitius propinquis, amicis, & benefactoribus meis. Succurre illis, qui se meis precibus commendaverunt, converte miseros peccatores ad te. Revoca Hæreticos, & Schismaticos; illumina infideles omnes te ignorantes. Da animabus fidelium defunctorum lucem, & requiem sempiternam.

D;

Fis

Pia Exercitia.

De Passione Domini, & laude B. Virginis ad omnes Horas Canonicas, ab ipso Domino Jesu dictata S. Gertrudi.

Ad Matutinum.

Domine Jesu Christe, laudo te per cor tuum dulcissimum, in innocentia integerrimæ Virginitatis beatissimæ Matris tuæ, quæ ipsa te Virgo concepit, Virgo peperit, & post partum Virgo inviolata permansit: Et imitata est tuam innocentiam, quia tu hora matutina pro redemptione generis humani captus, ligatus, alapis, & fustibus cæsus, diversisque contumeliis, & opprobriis miserabiliter, & immisericorditer fuisti affectus.

Laudo & saluto te, Mater beatitudinum, dignissimum Spiritus sancti Sacrarium, per dulcissimum cor Jesu Christi, Dei Patris, tuique amantissimi filii, orans, ut in omnibus indigentis, & in hora mortis nobis succurras. Amen.

*Ad**Ad Primam.*

Domine Jesu Christe, laudo te per cor tuum dulcissimum in humilitate illa placidissima, qua intemerata Virgo magis magisque habitabatur ad te suscipiendum: Et imitata est tuam humilitatem, quæ tu Judex vivorum, & mortuorum, hora primâ coram gentili homine judicandus adstare humiliter fuisti dignatus pro redemptione generis humani.

Laudo & saluto te &c.

Ad Tertiam.

Domine Jesu Christe, laudo te in desiderio illo ferventissimo, quo B. Virgo te Filium Dei de sinu Patris summi traxit in uterum suum Virginalem: Et imitata est te in illo desiderio ferventissimo, quo salutem humanam desideravisti, cum duris flagellis cæsus, spinis coronatus, & horâ tertiâ Crucem ignominiosissimam tuis fessis, cruentatisque humeris cum sum-

D 4

ma

ma mansuetudine, & patientia dignatus fuisse bajulare.

Laudo & saluto te &c.

Ad Sextam.

Domine Jesu Christe, laudo & saluto te in spe illa securissima, qua coelica Virgo per bonam voluntatem, & sanctam intentionem semper ad laudem tuam aspirabat: Et imitata est te, quia in alta Crucis at-bore suspensus, inter ipsas amarissimas mortis acerbitates, totis viribus anhelabas ad humani generis redemptionem, unde, & clamabas: *Sitis.* In tantum sitiebas salutem animae humanae, quod si necesse fuisset, adhuc duriora, & amariora supplicia perculisses, teque ad universa pro redimendo homine gratis paratum obtulisses.

Laudo & saluto te &c.

Ad

Ad Nonam.

Domine Jesu Christe, laudo te in ardentissimo amore illo inutuo, scilicet, divini Cordis, ac intemeratae Virginis, quae divinitatem excellentissimam tenerimè conjunxit, ac inseparabiliter convivit humanitati in utero virginali: Et imitata est te vitam viventium, hora nona in Cruce pro amoris magnitudine morti amarissimae succumbentem ob humanam redemptionem.

Laudo & saluto te &c.

Ad Vesperas.

Domine Jesu Christe, laudo te in fide illa constantissima, qua B. Virgo sola tempore mortis tuae, recedentibus Apostolis, & desperantibus universis, in vera fide perstitit immobilis: Et imitata est te in fidelitate illa, qua jam mortuus, de Cruce positus, subsecutus es hominem, etiam usque ad limbum inferni: unde

D § ip-

ipsum omnipotenti manu misericorditer eripiens, transvestisti ad gaudia Paradisi.

Laudo & saluto &c.

Ad Completorium.

Domine Jesu Christe, laudo te in perseverantia illa laudabilissima, quæ Mater tua dulcissima in omnibus bonis, & virtutibus perseveravit usque in finem: Et imitata est te tanta diligentia opus humane redemptionis peragentem, quod etiam post obtentam amarissima morte veram hominis liberationem, necdum omisisti corpus tuum incorruptibile humano modo tradere sepulture, ut demonstrares, nihil omnino esse tui vile, quod pro salute hominis recusares.

Laudo & saluto te &c.

Is

In ipsa recitatione divini Officii.

Consideret, qui psallit, aut recitat, se officium Angelorum obire, quorum in cælo perpetuum est exercitium Dei laudes celebrare. Sed ipsis exemplis melius demonstrari potest officium divinum esse Angelorum officium.

S. Maria Magdalena triginta annis ab hominum consuetudine sejuncta, quotidie septies ab Angelis elevabatur in altum, ad audiendas cælestium Spirituum laudes, & cum illis persolvendas.

Sanctus Bernardus, in matutinis horis vidit Angelos, qui Fratrum orationes scribebant, aliorum quidem auro, aliorum argento, nimirum, qui devotè canebant; aliorum aqua, videlicet tepidorum.

S. Gudualdus Archiep. ambulans aliquando per mare, cum preces in navi persolurus inchoasset more Ecclesie dicens: *Deus in adjutorium meum intende*; Angeli subjunxerunt:

Do-

Domine ad adiuvandum me festina, & ita totum Officium alternis vicibus cum Viro Dei persolverunt. Surius 6. Jun.

Unde Joannes Gersen loquens is, qui in choro preces absolvent, sic dicebat: *Chorus est Dei & SS. Angelorum locus sacratissimus: sicut Angeli in caelo, sic ministri ordinati sunt in choro.* Sic ergo sta in choro, & canta inter Fratres, quasi in medio Angelorum stares ante Christum in dextera Patris residentem, vel ante beatissimam Virginem, Filium suum infantem in gremio gestantem.

Contra vero quantum Deo displiceat negligentia in divino Officio, & praecipua quaedam celeritas, absque ulla ferè significatione reverentiae, patet è vita S. Ludgardis, ubi divinitus innotuit, pestem fuisse poenam culpe istius. Unde quamprimum Horæ canonicæ cum reverentia sunt recitatae, pestis cessavit. *Surius 26. Jun.*

Recentius est id, quod memoria prodidit Nebridius Canonic. Regul. S. Augustini, qui ait, Gratiano Capu-

puccino pio Novitio in templo nocte incempesta Deum oranti, Coelitus in cultu splendidissimo conspectos dixisse: *Dicas Guardiano, ut caret in choro Horas canonicas lenius recitari, quia nihil in Ecclesia, post usum Sacramentorum, Deo gratius est recitatione Horarum canonicarum.*

Jacobus Cardin. Vitriacensis ait, Sancto cuiusdam visum demonem in humeris onustum sacco pleno syllabarum in Horis Canonicis celeritati praecipiti omissarum.

Justinum in extasim raptum anno 1547. narrat è Boverio Nebridius, pervenisse in Ecclesiam, cum Religiosi matutinum Officium peragerent. Sperabat se auditurum concentum Angelorum: sed ecce nihil aliud percipere potuit, quam horrendos lacatus canum, gubitus porcorum, mugitus bouum, & verba blasphemiae. Miratur: Et vox ad eum: *Illorum Religiosorum preces, qui eas negligenter persolvunt, qui regulam negligunt, aliosque recte viventes impediunt, nihil aliud esse quam voces belluarum.*

Ora-

Oratio, quam Christus Dominus B. Gertrudem docuit, post Horas recitandâ. Blos. Monil. cap. 3.

O Bone Jesu, propicius esto mihi peccatori. Ego tepidum, distractum, & imperfectum servitium meum commendo mellisuo cordi tuo emendandum, & perficiendum: tibi que ipsum offero, in unione illius attentissimæ orationis, quâ tu Patrem orasti, & laudasti in terris. Responde queso, satisfac, & supple pro me plenissimè.

O piissima Mater, supple hoc imperfectum obsequium meum apud dilectum Filium tuum: monstra te esse Matrem.

O piissime Jesu, suscipe hoc idem de manu SS. Matris tuæ, unitumque tuis, ac ejusdem, omniumque Sanctorum meritis, offer æterno Patri.

S. Gertrudis ora pro me. Offer preces meas cordi Jesu, à quo has didicisti.

Af

Affectus post horas Canonicas, vel alias privatas Orationes eliciendi.

O Pater misericordiarum, scio & verè cognosco, quòd me peccatorem miserum magis deceret coram te jacere prostratum, & cum fletu, gemitu, ac rugitu, peccatorum meorum veniam postulare, quàm te ore polluto laudare.

Ignosce Domine, ignosce pie Salvator, ignosce, & miserere. Noli me, tanquam temerarium reprobare, quòd audeam servus valde malus te omnipotentem Deum terribilem, ac nimis tremendum, sine cordis contritione, & lacrymarum fonte, sine reverentia, & tremore laudare.

Utique, Domine, Angeli te Dominum suum adorantes, & laudantes tremunt mira exultatione repleti; ego peccator, dum tibi assisto, laudes dico, peccatorum veniam postulo, cur non corde paveo, vultu palleo, labiis tremo, toto corpore inhorresco, sicque obortis lacrymis coram

ram te indesinenter lueo? Volo, sed non valeo. O amor, vim patior! tu responde pro me, quia nescio quod dicam Deo vitæ meæ.

Et quia, mi Domine, non est speciosa laus in ore peccatoris; laudet te, Domine Deus, tua æterna Deitas, immensa Majestas, infinita Bonitas, laudet te tua altissima Sapientia, tua latissima Misericordia, tua profundissima Justitia.

Tibi, Domine Deus meus, jubilet, & benedicat Humanitas Jesu C. Sanctissima ejus vita, divinissima ejus virtutes, pretiosus ipius sanguis & lacrymæ, dirissima ejus vulnera & livores, cor illius apertum.

Jubilet tibi pro me Mater gloriosissima Filii tui, tabernaculum admirabile gloriæ tuæ.

Tibi, Domine Deus meus, cantes & jubilet SS. Mater Ecclesia, te honorent omnes psalmi, & preces, omnes ejus affectus & amores, omnia ejus vota & desideria, quibus ad te gemit in hac lacrymarum valle.

Jubilent tibi pro me omnes sancti
An-

Angeli, omnes Sancti & Sanctæ, omnium Electorum tuorum exercitus.

Jubilent tibi pro me, & audent te omnes creaturæ, & quæcumque cœli, terræ, & abyssi ambitu continentur.

Benedictum sit in omni loco totius universi nomen tuum, Domine, quod est sanctum, & laudabile, & gloriosum in sæcula.

Jubilent etiam tibi, & gratias agant cor meum, & anima mea, intellectus, memoria, & voluntas mea.

Nunquid enim, Domine, ideo te non laudabo, quia me indignum, & immundum esse agnosco?

Nonne & vermes, & ranæ immundæ coarctantes in paludibus suis, te suum creatorem laudare cupiunt, prout sciunt, & possunt?

O Domine amoris! quandiu habitus erit in ore meo, benedicam te Dominum meum in omni tempore, semper laus tua in ore meo. Lingua etiam deficiente, omnis respiratio mea sit laudis significatio. Corpore verò extincto, & in pulverem redac-

ducto, laudes tibi infinitas dicant mi-
nutissima quæque pulveris grana us-
que ad extremum iudicii diem.

Aut Antemeridiani.

O Deus omnipotens, adorande,
colende, tremende, ante cu-
jus conspectum omnis Beatorum exer-
citus cum summa reverentia, & tre-
more prociat, teque jugiter adorat,
revertetur, te contempletur; quomo-
do & ego vermis immundus, canis
mortuus, cadaver putridum: ego in-
gratissimus, & infidelissimus pecca-
tor, non tantum coram te assistere,
& nomen tuum laudare, sed ad tuam
divinitatis contemplationem, froin-
nem, & unionem aspirare audebo?

O Domine, quia tanta tua est di-
gnatio, ut velis, & gratum habeas
me adorari, & mecum colloqui; id
ingredere in solitudinis mex requiem,
& concede, ut hic secus pedes tuos
cum sancta amante tua Magdalena,
discam modum ac rationem, quæ uni-
necessario sollicitè vacem, atque uni-
cè intendam.

Es-

Excita me, Domine, ab omni ne-
gligentia, & sensuum evagatione. Da,
ut in meditatione mea exardescat ig-
nis. O si, ut ferrum igni, ita & ego
uniar tibi amoris meo.

At quomodo servus tam inutilis in-
veniet gratiam in conspectu tuo? Res-
pice, o Pater, in faciem Christi tui,
in quo tibi bene complacuisti, in cu-
jus nomine suppliciter rogo, ut clemen-
ter exaudias me.

Ut felicius tibi succedat Meditatio.

Imprimis imaginare quasi coelum
apertum, & puta te videre Deum
Patrem ibi Angelis circumdatum, at-
que considerantem, quidnam agere
velis. Roga eum, ut auream sagit-
tam adversum te dirigat, quæ cor
tuum sancto amore suo vulneret.

2 Puta te videre Deum Filium cum
vulnerum suorum cicatricibus mirificè
radiantibus; deprecare eum, ut tuo
pectori immittat guttam sanguinis sui,
quæ cor tuum veluti vivo igne succen-
sum, in amore divino incalescat.

Ima-

3 Imaginare te contemplari Spiritum Sanctum sole longè splendidiorē; roga eum, ut ad te candidam gratiæ suæ columbam demittat & inflamet cor tuum.

4 Pinge te à latere obtueri Virginem beatam stellis coronatam; ei cor tuum presenta, ut ipso Filio suo offerat.

5 Imaginare denique te cernere innumeras beatorum Spirituum phalanges, qui ei mysterio, quod contemplaturus es, assistent. Tu verò postea perge ad pedes Jesu, assumpta similitudine vel servi ingrati, vel proditoris, vel exilio damnati, &c.

Post Meditationem.

Te Deum laudamus, vel *Collectæ consuetæ* cum versibus recitentur.

In ingressu Ecclesiæ.

ERgonè credibile est quòd verè Deus habitet super terram? si cœlum, & cœli cœlorum te capere

non possunt, quàn tò minis hæc domus?

Domine, in multitudine misericordiæ tuæ introibo in domum tuam, adorabo ad templum sanctum tuum, & confitemur nomini tuo.

Omnes Sancti, & Sanctæ Dei, quorum reliquiæ, & imagines hic sunt, saluto & veneror vos: intercedite obsecro pro me.

Silvete omnes Christi fideles animæ: det vobis requiem ille, qui est vera requies; Jesus Christus Filius Dei vivi: ille benedicat vos, & à poenis liberet, faciatque resurgere in die judicii, Angelisque suis sociari.

Visitando SS. Sacramentum.

COram te, ò Santissimum Sacramentum, cum summa reverentia procido, & eum omnibus Angelis, & Archangelis, cum Thronis, & Dominationibus, cumque omni militia cœlestis exercitus hymnum gloriæ tuæ concino, dicens: Centies millies laudetur sanctissimum Altaris Sacramentum.

Cre-

Credo, mi Jesu, firmissimè, quòd sub his speciebus tu Dominus meus, & Deus meus continearis. Innovo & offero tibi omnes affectus, & actus adorationis, salutationis, & recognitionis hùc & ubique elicitos, & impensos; & non tantum hùc, sed in omnibus Ecclesiis per totum mundum existentibus.

Gratias tibi, Domine, pro thesauris omnibus beneficiorum, quos hic aliquando effudisti, & effundes. Dolco de omnibus peccatis, & irreverentiis, quibus aliquando in hoc loco offensus es, & offenderis.

Vos verò Sancti Angeli, SS. Patroni, ad quorum Ecclesiam vivo, & in qua sepeliar, adorare; magnificate pro me istum Dominum meum hic presentem, omni modo, omni tempore, in æternum.

UNIVERSIDAD
DIRECCIÓN GENERAL

Præ-

Præcis offerendi Sacrificium Missæ cum Sacerdote celebrante,

Suscipe, clementissime Pater, hoc SS. Missæ Sacrificium à Sacerdote celebrandum, in unione illius SS. Sacrificii, quod Christus in ultima cœna, ac demum in ara Crucis tibi obtulit. Et imprimis,

In gratulationem de infinitis thesauris gloriæ, quos habes in te, & à te.

In adorationem & amorem, quo in æternum cupio amare te propter te.

In gratiarum actionem pro beneficiis omnibus, quæ habeo, & quæ habent omnes creature à te.

In satisfactionem omnium peccatorum, quibus unquam offensus es.

In impetrationem gratiæ illius, quam mihi nunc, & in ultimo puncto vitæ meæ maximè necessariam scis esse, ut veniam ad te.

In impetrationem gratiæ tuæ omnibus in horrendo mortali peccati

sta-

scatu existentibus, omnibus in agone luctantibus, peregrinantibus, viduis, orphanis, benefactoribus.

In auxilium animarum Purgatorii, præcipue N. ut levamen poenarum consequantur.

Præcis Communione spiritualis.

ITA est, Domine Jesu, indignissimus sum; quia omnibus peccatoribus, & ipsis damnatis deteriores, indignus omni bono, & dignus omni malo. Sto tamen pauper & inops ad mensam magni Regis, & amantissimi Patris mei, tuam Christe Jesu, & credo tibi, ò æterna veritas, quòd verè è summo caelorum ad verbum Sacerdotis, ut me visites, venire dignatus es: verumtamen conscius infirmitatis meæ, & peccatorum meorum, de quibus propter te vehementer doleo, non audeo sacramentaliter suscipere te; sed dico ex amore tui cum Ceneratione: Domine non sum dignus ut intres sub lectum meum; sed per os Sacerdotis

tis veni, amantissime Jesu, in animam meam. Munda, queso, illum à malis omnibus, & imperfectionibus, orna bonis & virtutibus.

Actus petitionis pro statu Ecclesie.

O Pater misericordiarum, respice in faciem Christi tui, qui clamore valido, & lacryis interpellat pro Sponsa sua Ecclesia, Matre nostra.

Ecce, mi Pater, profusus ille corporis sudor, horrendæ capitis spine, calidi fontes oculorum, clavi manuum & pedum, livores & vulnera, & vox sanguinis fratris nostri Jesu Christi clamat ad te de Cruce.

Audi, ò Pater: ad hujus suspiria, & gemitus moti sunt caeli, scissi sunt lapides, & tenerima misericordiarum viscera non flectentur?

Protege & defende, Pater clementissime, populum tuum contra hostium ferociam. Ne tradas bestiis animas confitentes tibi, & animas pauperum tuorum ne projicias in finem.

Custodi omnes, Domine, & conserva, qui te sincero corde, & ore confitentur, ne à falsis Prophetis, qui veniunt in vestimentis ovium, intus autem sunt lupi rapaces, seducantur: coercere potentiam illorum, machinationes detege, & consilia adversus Ecclesiam tuam dissolve.

Da Fidelibus tuis, misericors Domine, ut in pace, & tranquillitate, ac unione incensanter amemus & laudemus te, ut doctrinam tuam agnoscamus, teque ad mortem usque constanter sequamur.

Deprecatio pro felici successu sacrae Religionis.

Domine Deus Rex omnipotens, in ditione tua cuncta sunt posita, & non est, qui possit resistere tux voluntati, si decreveris salvare, & conservare nos indignos servulos mille tibi votis, ac desideriis mancipatos. Tu fecisti coelum & terram, & quicquid caeli ambitu continetur, Dominus omnium tu es, nec est qui

resistat Majestati tux. Et nunc Domine Rex, Deus Patrum nostrorum, miserere Congregationis tux, quam possedisti ab initio.

Ne despicias, Domine, partem tuam, & hæreditatem tuam, quam tuo sanguine acquisivisti. Exaudi deprecationem meam: intende oculos pietatis tux in omnes Religionis nostræ Præsules & Pastores, & fac eos super commissum sibi gregem fideliter excubare.

Converte oculos tuos misericordes in omnes Religiosos servos tuos, & fratres nostros, quos de hoc sæculo nequam eripuisti, ad te benignè traxisti, ut hæreditatem capiant salutis. Da illis in virtute & vocatione profectum, & in cunctis fervorem accende. Da, ut viventes per totum mundum laudemus nomen tuum, Domine, & ne unquam claudas ora te camentium, Domine Deus noster.

Postulatio gratiarum.

Siquidem, bone Jesu, sine gratia tua nihil boni fieri potest: quocirca peto à te dona, & auxilia ad meam, & proximorum salutem procurandam necessaria. Peto auxilium gratiæ habitualis sanctificantis. Peto continuas gratias efficaces, excitantes, & cooperantes. Peto intensiores habitus virtutum, fidei, spei, charitatis, iustitiæ, prudentiæ, temperantiæ, & fortitudinis.

Largire dona, & fructus Spiritus sancti: largire opera misericordiæ spiritalis, & corporalis. Largire etiam gratias gratuitas ad salutem proximorum, & amplificandam gloriam tuam. Tribue gratiam orationis mentalis & vocalis, examinis utriusque, frequentis recollectionis, silentii, intimæ tecum unionis, pietatis erga Virginem beatissimam, cultus erga SS. Patros.

Concede, ut perfectè observentur Regule, & vota paupertatis, casti-

tatis, & obedientiæ. Auge in me amorem vocationis, & da mihi spiritum status, & aptitudinem ad omnia ejus munia peragenda. Da virtutes solidas humilitatis, mortificationis heroicæ, & abnegationis in omnibus, sitim insatiabilem contemptus, & injuriarum. Da, ut nunquam te peccato mortali, & veniali deliberato offendam. Da vitam plenam meritis, & tuo amore ferventem. Da perseverantiam in Religione, & felicem in optimo animæ meæ statu mortem.

Petitiõ brevior.

Ps. Confirma hoc Deus quod operatus est in nobis.

R. A templo sancto tuo quod est in Jerusalem.

ORATIO.

DEUS, qui nos à sæculi vanitate conversos ad bravium supernæ vocationis accendis, pectoribus nostris purificandis illabere, & gratiam nobis, qua in te perseveremus infun-

de; ut protectionis tux munici præ-
sidiis, quod te donante promissimus,
impleamus, & nostræ professionis
executores effecti, ad ea, que perse-
verantibus in te promittere dignatus
es, pertingamus. Per Christum Do-
minum nostrum, Amen.

*Actus ad Virginem beatissimam, &
Sanctos Patronos.*

Formula dedicandi se beatissimæ
Virgini.

Sancta Maria Mater Dei, & Vir-
go immaculata, Ego N. pec-
cator vilissimus, undequaque puris-
simo conspectu tuo indignissimus, im-
pulsus desiderio tibi serviendi, ac
fretus pietate tua singulari, coram
benedicto Filio tuo, & Curia coe-
lesti universa, dedico me tibi hodie
in servum, & mancipium tuum, eli-
goque te in singularem meam Do-
minam, Matrem & Advocatam, &
fimiter propono, me nunquam te
derelicturum, neque contra te aliquid
un-

unquam dicturum, sed semper tuum
honorem defensurum.

Te itaque, Virgo sacrosancta, per
sanguinem unigeniti Filii tui Jesu
Christi oro, ut me inter alios tibi
devotos in servum perpetuum admit-
tere digneris, adsisque mihi in om-
nibus necessitatibus meis, & super
omnia non me deseras in hora moer-
tis mee.

*Christus proprio ore dictavit in Regu-
la Salvat. cap. 5. has duas
Orationes.*

Omnipotens sempiterno Deus, qui
pro nobis de castissima Virgi-
ne nasci dignatus es, fac nos, quæsum-
us, tibi casto corpore servire, &
humili mente placere.

Oramus te, piissima Virgo Ma-
ria, mundi Regina, & Ange-
lorum, ut eis, quos purgatorius exa-
minat ignis, impetres refrigerium,
peccatoribus indulgentiam, justis in
bono perseverantiam, nos quoque fra-

giles ab instantibus defende periculis,
Per Christum Dominum nostrum.

*Beatissima V. M. hæc dixit S. Birgit-
ta, lib. 1. ejus Revelat. cap. 8.*

Sic laudare debes me.

Benedictus sis tu Deus creator om-
nium, qui in uterum Mariæ Vir-
ginis descendere dignatus es.

Benedictus sis tu Deus, qui cum
Mariæ Virgine esse sine gravamine vo-
luisti, & de ea immaculatam carnem
sine peccato sumere dignatus es.

Benedictus sis tu Deus, qui ad Vir-
ginem cum gaudio animæ ejus ve-
nisti, & sine peccato de ea proces-
sisti.

Benedictus sis tu Deus, qui Ma-
riam Virginem Matrem tuam post As-
censionem tuam crebris consolationi-
bus lætificasti, & per te ipsum eam
consolando visitasti.

Benedictus sis tu Deus, qui cor-
pus, & animam Mariæ Virginis Ma-
tris tuæ in cœlum assumpsisti, & su-
per omnes Angelos juxta Deitatem
tuam

tuam honorificè collocasti: miserere
mei propter preces ejus.

Devota ad V. B. commendatio.

Memorare piissima, & glorio-
sissima Virgo Maria, Mater
misericordiarum, & totius consolati-
onis, à sæculo non esse auditum,
quemquam ad tuâ præsidia currentem,
tuâ implorantem auxilia, aut tuâ pe-
tentem suffragia à te, Virgo Maria,
derelictum. Idcirco tali animatus fi-
ducia, ad te Virgo Virginum, Regi-
na Cœlorum, & Domina Angelo-
rum, o Maria Mater Domini nostri
Jesu Christi, confugio, ad te Scella
maris curro, coram te miser gemo,
& tremens assisto.

Noli, o Domina mundi, clemen-
tissimas aures tuæ pietatis ob ingra-
titudinem meam, ad clamorem meum
claudere. Noli, Mater omnium, ab
omni benignitate me excludere: sed
benignè fac mecum propter nomen
sanctum tuum. Noli porta cœli ob
scelera mea jugiter obserari: sed re-

E s

porta

porta me ad portam gratiæ, à qua ingratus exivi, per quam tu mundo vitam, & salutem reportasti.

Noli, Regina gloriæ, ob tux celsitudinis gloriã, mei peccatoris oblivisci; sed memor esto fragilitatis meæ, & adjuva me propter magnitudinem gloriæ tuæ. Noli solitam pietatis tuæ manum retrahere, sed tolle quod metuo, largire quo careo, indulge quod offendo. Noli æterni Verbi Matris verba mea despicere; sed audi propitia, & exaudi me miserum ad te in hac lacrymarum valle clamantem, nunc, & semper, & in hora mortis meæ: O clemens, o pia, o dulcis Virgo Maria.

Pro felici morte ad Beatiss. Virg.

O Dulcissima Jesu Mater Virgo Maria, Patrona mea, visceribus misericordiæ plena, succurre mihi misero peccatori, antequam mors subitanea, & improvisa superveniat, ne subito, & imparatus de hoc mundo transeam.

Ora

Ora pro me Maria Virgo benedicta ob unigeniti Filii tui Domini nostri Jesu Christi passionem ac mortem amarissimam, ut peccati detestatione, diaboli & operum ejus abrenuntiatione, vera contritione, pura & humilli confessione, penitentiã & satisfactione, digna Dei acceptione, & proximi dilectione, Filio tuo reconciliatus de hoc mundo transeam.

Et fac mecum misericordiam tuam, o B. V. M. Mater Dei, in illa tremenda hora, quando spiritus virales deficient, & mortua lingua non poterit invocare te, neque oculi mei lucem capere, auresque meæ nulli voci patrescent. Memor esto, o Maria, precum, quas nunc fundo ad aures tuæ pietatis, & subveni mihi in illa ultima hora necessitatis meæ, ut liber à ministris diaboli, collocer cum Christi fidelibus Filii tui servis & amicis. Amica.

Ad

Ad SS. Angelos, & SS. Patronos.

Omnes Sancti Angeli, & Archangeli. Omnes Sancti Troni, & Dominationes. Omnes Sancti Principatus, & Potestates. Omnes SS. Virtutes cœlorum. Omnes SS. Cherubim, & Seraphim. Omnes SS. Patriarchæ, & Prophetæ. Omnes SS. Apostoli, & Evangelistæ. Omnes SS. Martyres, & Confessores. Omnes SS. Episcopi, & Doctores. Omnes SS. Sacerdotes, & Levitæ. Omnes SS. Monachi, & Eremitæ. Omnes SS. Virgines, & Vidux. Omnes SS. Conjugati, & Innocentes. Omnes Sancti, & Sanctæ Dei. Et præsertim, S. Michael, S. Gabriel, S. Raphael, S. Petrus, S. Paulus, S. Joannes, S. Andrea, S. Benedictus, S. Bernardus, S. Augustinus, S. Dominicus, S. Franciscus, S. Ignatius, S. Antonius, S. Casimirus, orate, & intercedite pro me indigno peccatore; vestra me tutela undique hostibus irruentibus vallate, ut non accedat ad me malum, & flagellum.

sem non appropinquet tabernaculo meo. Venite in subsidium fortissimi Athletæ, ut auxilio vestro ultionem videam ex inimicis meis, & vobiscum in æternum laudem, & glorificationem Dominum Deum nostrum in terra viventium, Amen.

Ad Angelum Custodem.

Angelè Dei sacratissime, mihi à Deo in custodiam deputate, gratias tibi ago pro omnibus beneficiis, quæ mihi in corpore, & anima unquam exhibuisti.

Laudo & glorifico te, quod mihi miserimo tam fideliter astare, atque me contra omnes hostium insultus tuæ dignaris.

Benedicta sit illa hora, quæ mihi in custodiam datus, & in defensorem atque Patronum deputatus es.

Benedicta sit tua in me charitas, omnisque tua sollicitudo, quæ salutem meam promovere non cessas.

In recompensationem omnium obsequiorum mihi à juventute exhibi-

torum, offero tibi nobilissimum Cot
Jesu Christi: rogans mihi ignosci,
quod toties sanctis tuis inspirationi-
bus renitendo te contristaverim: fir-
miter nunc propono tibi obedire, Deo-
que meo fideliter servire.

*Ad S. Joannem Evangelistam pro
conservanda castitate.*

A *Nisiphona.* Iste est Joannes, qui
supra pectus Domini in cena
recubuit: beatus Apostolus, cui re-
velata sunt secreta celestia. *Ps.* Hic
est discipulus. *Re.* Quem diligebat Je-
sus.

O R A T I O.

Pectoris illius delicias, & divinis-
simi cordis dulcedinem, supra
quod felicissime recubuisti S. Joannes,
ad nos quoque famulos tuos feliciter
extende; ut abjectis mundi ille-
cebris, in puro Christi amore quies-
camus. *Per &c.*

Ad

Ad S. Josephum.

A *Nisiphona.* Salve Patriarcharum
decus, & Ecclesie sancte Dei
Oeconomus, qui panem vitæ, &
frumentum Electorum conservasti.
Ps. Ora pro nobis, castissime Joseph.
Re. Ut digni efficiamur promissionibus
Christi.

O R A T I O.

Virginum Custos, & Pater S. Jo-
seph, cujus fidei custodix ip-
sa innocentia Christus Jesus, & Vir-
go Virginum Maria in terris com-
missa sunt; te per hoc utrumque cha-
rissimum pignus tuum Jesum & Ma-
riam obsecro, & obtestor, ut me ab
omni immundicia preservatum, men-
te incontaminata, puro corde, &
casto corpore, Jesu & Mariæ sem-
per facias castissime famulari. *Per
&c.*

Vo

Votiva ad eundem Sanctum.

Sanctissime Joseph, Mariæ Matris Dei & Virginis Sponsæ, peccilantium & agonizantium advocate, Ego N. te hodie coram Jesu, & Mariæ Sponsa tua, in Dominum Patronum, & advocatum pro tota vita mea, & morte eligo, firmiterque statuo ac propono, me nunquam te derelicturam, neque contra te aliquid unquam dicturum; neque permissuram, ut aliquid contra tuum honorem unquam agatur.

Suscipe me ergo in servum tuum, & me Mariæ Sponsæ tuæ in perpetuum protectionem, & in æternis Jesu misericordias commenda: adsis mihi in omnibus actionibus meis, quas omnes effero in perpetuum, ad majorem Jesu, Mariæ, & tuam gloriam, nec me deseras in hora mortis, ad quam te nunc sanctum Patronum invito: ut tunc, quod possibilitas mea non obtinet, tui mihi intercessione donetur per Jesum Deum animæ meæ.

Gra-

Gratias tibi Deus meus, pro omni donorum thesauro, quem in Jesum, Mariam, & S. Josephum effudisti.

Gratias tibi ago, dulcissime Jesu, & tibi SS. Virgo Maria, pro omni amore & benevolentia, ac honore, quo sanctum Josephum complexi estis.

Gratias tibi SS. Joseph pro omnibus laboribus, & doloribus, quos pro Jesu, & Mariæ libentissime sustinisti.

Gratias vobis, omnes Sancti, & Sanctæ Dei, qui peculiari studio Jesum, Mariam, & Josephum coluistis: adste mihi vos omnes unâ cum Jesu, Mariæ, & Josepho semper, sed potissimum hinc migranti.

Per merita agni immaculati Jesu Christi, ex quo est fons omnis puritatis, & per immaculatam Conceptionem, SS. Virginitatem, & innocentissimam puritatem beatæ semper Virginis Matris Dei Mariæ, & intercessionem castissimi Sponsi ejus Josephi emundetur, & immaculatum

tum conservetur cor, & corpus meum.

In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti.

Ad S. Barbaram.

Henricus Koch ad ossa usque exustus, sequenti oratione meruit esse superstes. *Sur. 4. Dec.*

O Santissima Virgo Barbara, quodcumque Sponsi tui viribus potes, mihi in mortis articulo, obsecro, ut suppedites; adjuva me miserum, ne in peccatis moriar; effectum tunc habeat tua intercessione primitus à Christo tibi facta promissio, cum fidem ejus tuo sanguine consecraveris. Redeat in memoriam Sponso tuo virgineus collo tuo exuberans sanguis; recordetur ardentissima tuae charitatis; nec animam meam à corpore exire permittas, nisi confessione expiatam, & SS. Eucharistiae Sacramento refectam. Amen.

Ad

Ad S. Patronam, cujus nomen in baptismo sortitus es.

O Beatissime N. Patrone fidelissime, invictissime miles purgati exercitus, substerno me tibi in servum perpetuum: commendo vitam, & mortem meam, maxime autem extremum spiritum meum.

Obsecro, mi Patrone sanctissime, per amorem, quo tam ferventer Deo adhaeristi, ut nunc liberari possim à cunctis malis animae & corporis, ac te duce & comite, securior pervenire merear ad vitam aeternam.

O Deus omnipotens & misericors, nomen meum mellissimum nomini tuo digneris subscribere in libro vitae, & qui me famulum tuum Sancti tui N. nomine voluisti gaudere, da, ut in omnibus tibi placitis ejus vestigiis insistam, & tandem cum illo beatissimam faciem tuam contemplari valeam.

Ma

*Modus honorandi quemcumque Sancto-
rum in ejus festivitate.*

O Deus æternæ, infinitarum per-
fectionum Author, adoro te
creatura tua, ut supremum rerum
omnium Dominum, & principium
omnium donorum, naturæ, gratiæ,
& gloriæ, quibus Sanctum N. in ter-
ra ornasti, & nunc ornas in cælis.

Gratias tibi bone Jesu, gratias Sanguini tuo, ex quo omnia Sancti hujus
merita fluxerunt.

Gratias tibi, ò Patrone fidelissime,
ob illum amorem, quo divinam Ma-
jestatem olim in terris, & nunc amas
in cælis. Gratias tuo benedicto cor-
di, gratias sanguini (si est maris)
quem effudisti.

Gratias ob tot exempla virtutum
nobis relicta, & beneficia multis per
merita tua collata.

Benedicta sit B. V. Maria, benedic-
ti Sancti Patroni, & Angeli custodes,
quorum ope ad hanc paradisi gloriam
pervenisti.

Con-

Confundor & erubesco, quòd vitis
meis sim adeo tibi dissimilis, & præ-
sertim tuæ puritati.

Recipio te in Patronum & Advoca-
tum meum, ac me tibi trado in
servum, & clientem in vita & in
morte.

O S. Patrone cæli Princeps, per
amorem Jesu & Mariæ, impetra Ec-
clesiæ sanctæ pacem, omnium Infidelium,
Hæreticorum, ac peccatorum
conversionem.

Offero tibi, ò SS. Trinitas, merita
omnia SS. Patroni mei ad gustum di-
vinissimi cordis tui, & gaudeo de
omni amore & servitio, quod exhibuit
tibi fidelis iste servus tuus.

Offero preces omnes, quæ in ejus
honorem funduntur, ut ante tribunal
tuum, altissimi Deus, presententur,
& per eas mihi beneficias.

Gratulor tibi, ò Patrone, de omni
honore & cultu, quem in terra
habet, & quem in regno gloriæ con-
secutus es.

Ac

Antemeridiani.

Memento Domine, per viscera misericordie tue, per merita filii tui, per merita beatissimæ Virginis Mariæ, & omnium Sanctorum Electorum tuorum & imprimis Ecclesie Sponsæ tuæ: auge in ea fidei puritatem, & labore virorum Apostolicorum dilata eam tota orbe terrarum.

Da summo Pontifici nostro N. Spiritus sancti abundantiam, ut populo sibi commisso verbo, & exemplo præluceat. Intende oculos pietatis tuæ in Universos Ecclesie Præsules & Pastores, & fac eos super gregem sibi commissum fideliter excubare.

Adesto Parochis, Presbyteris, & omni Clero, ut nulli præbeant scandali occasionem, diligant puritatem, & ea sequantur, quæ pacis sunt.

Esto propitijs omnibus Religiosis, da illis continuum in virtute profectum, votorumque ac regularum exactissimam observantiam. Da huic do-

mui

mui bonorum temporalium sufficientiam, & spiritum excita in Prælati nostris, & in cunctis fervorem accende.

Effunde miserationes tuas Domine Princeps Regum terræ, in omnes Reges, & Catholicos Principes, eisque tribue in obedientia fidei, & Ecclesie perseverantem famulatum, subditorum curam, justitiæ zelum, & observantiam mandatorum tuorum.

Da virginibus continentiam, & castitatem, conjugatis sanctimoniam, penitentibus indulgentiam, viduis & orphanis sustentationem, peregrinantibus reditum, navigantibus portum, justis perseverantiam, bonis ut meliores fiant, tepidis ut fervescant, malis & peccatoribus, qualem me dolens esse confiteor, ut convertantur.

Conserva cælum in salubritate, terram in fertilitate, mundum in providentia ex omni parte sufficienti.

Respice omnes ægrotos, tentatos, afflictos, agonizantes, incarceratos, & in aliquo periculo, vel necessitate constitutos: da illis auxilium & con-

con-

consolationem, prout expedit ad gloriam tuam, & salutem illorum.

Miserere Domine omnium consanguineorum, affinium, amicorum. Miserere inimicorum meorum, quos intime amore tui diligo. Miserere omnium, quos ego scandalizavi, & offendi.

Respice etiam, clementissime Domine, Paganos, Turcas, Idolatras, Hæreticos, Schismaticos, Judæos, & gentes omnes à fide alienas: collustra eas, Domine, veritatis tue splendore, ne pereant tue imagines tue, pro quibus pretiosus Filii tui sanguis effusus est.

Memento demum, Rex æternæ, cui omnia vivunt, animarum omnium fidelium defunctorum, præcipue earum, quæ suis carent suffragiis, & pro quibus orare tenor: Extingue earum ardorem orato rore misericordie tue, & cito purgatas in conspectum tuum admitte.

Pro me ipso tandem infelicissimo peccatore clementiam tuam humillimè imploro. Miserere mei secundum mag-

magnam misericordiam tuam, Dona mihi virtutes statui meo necessarias, Da terrena despiciere, & amare celestia.

Aëus Meridiani.

O Candor lucis æternæ, Domine mi Jesu! ò ignis, qui dulciter ardes, secretè luces, suaviter odoras! quando nox ista sicut dies illuminabitur, in qua tuo in lumine videbo lumen tuum?

O quando veniet dies illa, cui nox non succedit, quæ temporum vices nescit, sed semper lucet, & dicit!

Quando mi suavissimè Jesu, flammis tue immense charitatis inflammatus ego te solo, & te solum ardere incipiam? quando ardescet pigrum frigus meum igne tuo, & accensus in te, parvus erit mihi omnis amor, quo creatura quævis diliget te? quando, mi Jesu, vitali amoris tui morte moriar, & in igne tuo consumptus favillescam, abibique in cineres dilectionis tui?

O Domine, quando ero tuus totus, & tu meus? quando suspensus de te, deficiam à me, & transibo in te? quando in loco tabernaculi admirabilis reficiar in admiratione gloriæ tuæ? quando gustabo, & videbo quam suavis sis, Domine Jesu?

Quanti mercenarii abundant in domo patris mei panibus, & ego hic fame perco! ò si citius possem surgere, & ire ad Patrem meum! Quavis verò iste panis non sit dandus carnibus, quorum unum me meum facit peccatum; attamen & carelli edunt de micis, quæ cadunt de mensa dominorum suorum.

O Deus cordis mei! quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te fontem vivum.

Quis indicabit mihi, quem diligit anima mea, ubi pascat, ubi cubet in meridie? & quando requiescam in meridie illo, meridie jucunditatis, & lætitiæ? O meridies præclarus, & pulcher, nesciens vesperrum, non habens occasum?

Veni suspirata quies amantis anime meæ, ut nulli mihi dies, nullæ noctes eant sine te; te solum esuriam, & sitiam, qui pascera inter lilia, mi Jesu suavissime.

Actus Pomeridiani.

O Bonitas, ò misericordia mea, Deus meus! quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tribuisti mihi? en vilissimus terræ vermiculus immensas tibi gratias ago.

Quia ex æternitate vidisti, & dilexisti me (ut de tua misericordia spero) me ad gloriam tuam efficaciter elegisti, & per convenientia media ad eam prædestinasti.

Quia per creationem me ex nihilo condidisti, ad tuam imaginem, & similitudinem fecisti, & innumeris donis in anima & corpore ditasti.

Quia me, & omnia propter me tam longa duratione conservas, sine cujus actuali concursu in nihilum rediremus, nec possemus uno momento subsistere.

Quia me pretioso vulnere tuo-
rum sanguine redemisti, & per me-
rita ac passionem tuam à servitute
diaboli liberasti.

Quia me cum paucis respectu mul-
torum ad Ecclesiam tuam, & ad tui
cognitionem & obsequium vocasti.

Quia me cum paucissimis ad sta-
tum religiosum, & ad hunc amä-
bilissimum, quem profiteor, miseri-
corditer adduxisti.

Quia Sacramentis, inspirationi-
bus, Sanctorum exemplis, spiritua-
libus libris, & aliis plurimis mediis
ad bonam vitam adjuvisi, & ad-
juvare non cessas.

Quia me ab innumerabilibus pe-
riculis perdendi gratiam liberasti, &
liberare non desinis.

Quia plurimis donis tum internis,
tum externis, tum naturæ, tum gra-
tix ditasti.

Quia mihi (ut spero) ab æterno
certum, secundum tuam prædestina-
tionem, gradum gloriæ efficaciter
parasti.

Quia me hodie ad orationem, &
tui

tui colloquium admisisti, pretioso
corpore & sanguine satiasti, & per
totam vitam infinitis aliis beneficiis,
ac postea per totam æternitatem af-
ficias.

Insper gratias tibi, Domine, quia
cujusvis benigne provides corpori,
& animæ, & das escam omnibus in
tempore opportuno. Neque tantum
hominibus, sed & jumentis das es-
cam ipsorum, & pullis corvorum
invocantibus te. Ergo pro omnibus
& in omnibus sis benedictus in æter-
num.

Añus Antevespertini.

O Æterne Deus, principium sine
fine scio, & verè cognosco,
quia corpus meum in dies ruinam
minatur, mors semper insidiatur, &
mox post lucem in tenebris æternam
lectulum meum: ideo dum clauden-
tur oculi mei, lingua etiam mea, &
cor meum in tuis deficient laudibus.
Proinde, mi Deus, quia te vitam
meam, centrum cordis mei, uni-
cum animæ meæ delictum, in se-
pul-

pulcro dormiens, & putrescens, non amplius laudare, & amare poteris: ideo omnia bona opera, post exitum meum & vita hac, tibi in toto mundo impendenda, nunc offero, dono, & dedico.

Præcipue offero tibi, mi Deus, omnium sanctorum Angelorum, ac hominum laudes tuas, adorationes, amores, & omnes actus bonos, tibi sive in via, sive in patria exhibendos.

Offero omnium Electorum tuorum persecutiones, dolores, mortificationes, & omnia martyria. Omnia demum Sacrificia in toto orbe celebranda.

Insuper, dilecte Jesu, hoc adjitio desiderans corde affectuoso, ut quando corpus meum fuerit in pulveres minutissimos redactum, & lapide clausum, ut, videlicet, de qualibet particula minutissima vox amœna laudis, & intensissimi amoris tui exurgat, quæ durissimum lapidem penetrans, coelorum altitudinem transcendat, & usque ad ex-

tre-

tremum judicii diem vivæ laudis præconium extollat; donec in resurrectione beata corpus & anima pariter unita, in tuæ laudis glorificatione copulentur.

Actus tantis dormitum.

Credo, Domine, quicquid de te credit S. Romana Ecclesia, & quicquid illa damnat ego damno, & anathematizo, imo pro hac fide sum paratus, ac opto mori.

Spero, Domine, etiamsi vilis, indignus, & abjectus homuncio, in abyssu misericordiarum tuarum, & in sanguine tuo cum tanta charitate pro me effuso, quia me salvum facies, & in carne mea videbo te Deum Salvatorem meum.

Gratias tibi, Domine, pro beneficiis propriis, pro beneficiis communibus: gratias tibi pro beneficiis cuicumque creaturæ hodie concessis.

Doleo, mi Jesu, quod te summum bonum, bonum infinitum, bonum

num amabilissimum toties hodie, & tam graviter offenderim: & doleo ex corde, non propter amissionem caeli, aut metum inferni, sed ob amorem tui solius.

Detestor simul, & abominor peccata totius mundi hodie praecipue commissa. Opto ex animo, ut compensari aliquatenus meo sanguine possent.

Protestor coram te, Domine, quod millies potius impendere cligam vitam, quam post hac ulli peccato etiam veniali deliberato consentiam. Hucusque sic terminus delictorum meorum, & non ultra in aeternum.

Parco Domine omnibus, qui me aliqua molestia in vita affecerunt, & eos propter te sincerè amo.

Offero me ad omnem nutum divinae voluntatis tuae. Visne bone Jesu, ut hac nocte moriar? lubens moriar. Offero me, & ad omnia mala poenae toleranda, renuncians iudicio, voluntati, amori meo proprio.

Et quia vitae & salutis incertus, velut sepulchrum ingredior somnum capturus, voveo (si est Religiosus) coram tota curia caelesti, Paupertatem, Castitatem, & Obedientiam.

Omnia quae feci, aut facere debui, subterno pedibus Jesu. Et quia non implevi mensuram meritorum meorum, quam hodie implere debui, investio me superexcessivo sanguine Domini Jesu, quia quod potuit sanguinis gutta, redemit unda.

Sacratissima Jesu & Maria nomina vesperi ante somnum digito in fronte efformare contra mortem repentinam, docuit ipse Christus Dominus S. Edmundum Cantuar. Archiep. Tu similiter fac.

Per signum sanctae Crucis de inimicis nostris libera nos Deus noster. (hoc ter dicat) Procul recedant somnia, & noctium phantasmata: hostemque nostrum comprime, ne polluantur corpora.

Dignare Domine nocte ista sine

peccato nos custodire. Miserere mei Deus secundum magnam misericordiam tuam.

Pax Domini nostri Jesu Christi, & virtus sacratissimæ Passionis ejus, signum S. Crucis, & titulus triumphalis *Jesus Nazarenus Rex Judæorum*, integritas quoque B. M. V. custodia SS. Angelorum, & suffragia omnium Electorum sint inter me, & omnes inimicos meos.

O Cor Jesu dulcissimum, tibi commendo hac nocte cor & corpus meum, ut in te dulciter requiescat. Et quoniam ego obdormiturus Deum laudare nequeo, hoc tuum, mi Jesu, suavissimum Cor pro me supplere dignetur.

Jesus Nazarenus Rex Judæorum præservet me à subitanea morte. Jesu sis mihi Jesus. Virgo Maria sis mecum in via. Omnes Sancti, & Sanctæ Dei intercedite pro me. Nos cum prole pia benedicat Virgo Maria.

Jesu, Maria, Joseph, dono vobis cor, & animam meam.

Cum

Cum jam decumbis.

A Nequam obdormiscas breviter tecum revolvere poteris, quibus illi, qui infernalem regionem incolant, lætis utantur: quàm etiam molibus lætis ii, qui amana caelestis paradisi loca inhabitant, accubent. Postea imaginare te somnum capturum, esse circumdatum ab Angelis, qui custodia tua invigilent, vel mente concipe te aliquando cum Christo dormire in stabulo, vel in deserto, aut in carcere Caipha, aut sub Cruce. Sic tibi nox sicut dies illuminabitur, & nox illuminatio tua erit in deliciis tuis.

Quando non potes capere somnum, dic saltem corde.

O Crux! ò Corona spinea! quàm durum lectulum prænovistis Jesu Salvatori meo! In hoc lectulo dormiam, & requiescam in cogitatione animæ meæ.

O Jesu! quid erit de me, quando oportebit sternere in tenebris lectulum meum? quando sternetur subter me tinea, & operimentum meum erunt vermes?

O Domine Jesu! utinam feliciter obdormiam in sinu amoris tui, & lux perpetua luceat mihi in lumine viventium, videntium, & amantium te!

O si animus ad amoris lucernam vigil hæreret, dum somnum corpus capit! ita ut dicere possem cum sponsa: Ego dormio & cor meum vigilet.

S. Gertrudis, cum quodam tempore dormire non posset, hanc Orationem à Christo didicit

lib. 3. cap. 25.

PER tranquillissimam suavitatem, qua ab æterno in sinu Dei Patris accubulisti: & per amantissimam pausationem in utero virginali, qua novem mensibus quievisti: & per jucundissimam delectationem, qua

qua unquam in amante aliqua anima dignatus es deliciari: rogo te, misericordissime Deus, ut non ad meum commodum, sed ad æternam laudem tuam mihi concedere digneris aliquantam requiem, qua lassata membra corporis usui exercitationis restituantur.

Adus brevis pro defunctis.

Miserere piissime Jesu, miserere & respice de sede magnitudinis tuæ, ad miseræ animas in Purgatorio detentas, quis tibi proprium est misereri semper, & parcere. Miserere gemitum, miserere lacrymarum, quas ad te fundunt, & condona eis poenas peccatis ipsarum debitas.

Præcipue vero animabus fratrum, amicorum, & benefactorum meorum: animabus bellis, peste, fame sublatorum: item pauperum, egenorum, & quorum nulla extat memoria: ac demum istorum quos à me juvari vis: per Sanguinem totius

tius corporis tui, per crucem & mortem tuam: per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Missæ Sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta. Requiem æternam dona eis, misericordissime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requiescant in lumine viventium, videncium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPUT IV.

SOLITUDO,

Seu quotidiana familiaris cum Deo Viatoris conversatio.

O Anima sancta, sola esta, ut soli omnium serves te ipsam. S. Bern.

Hanc brevem solitudinem, & recessum suadent tibi Viator, non tantum mundi hujus miserie, sed ipsius solitudinis delicia. Quid enim

enim potest deesse deliciarum homini, cum illic adest, cujus deliciae sunt esse cum filiis hominum? Quod per Isaiam Dominus promisit dicens: *Ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini: gaudium & latitia inveniantur in ea.* Unde in hac solitudine de perenni divinitatis fonte limpidissimis consolationibus affluens S. Benedictus, non semel in uno Solis radio totum mundum collectum conspexit. Et S. Ignatius in eadem solitudine interna suavissima caeli gaudia libans, erumpebat in hæc verba: *Quam ardeat mihi terra, dum caelum conspiciat.* Ideo Hieronymus sæpius de suo deserto: *Mihi cætera carcer, & solitudo Paradisus.* Ue ergo anima his possit vacare deliciis, fugiendo hominum contubernium, & cum solo Deo habens commercium, scire refert ad quem se locum conferat. Gemina est solitudo, altera exterior corporis, altera interior animi. Prima, secundum Ascetas, est locus remotus in abdito recessu, vel extra urbem, a

tius corporis tui, per crucem & mortem tuam: per merita omnium Electorum tuorum, per SS. Missæ Sacrificia, & omnia bona opera ad gloriam tuam in toto mundo facta. Requiem æternam dona eis, misericordissime Domine, & lux perpetua luceat eis. Requiescant in lumine viventium, videncium, & amantium te in æternum. Amen.

CAPUT IV.

SOLITUDO,

Seu quotidiana familiaris cum Deo Viatoris conversatio.

O Anima sancta, sola esto, ut soli omnium serves te ipsam. S. Bern.

Hanc brevem solitudinem, & recessum suadent tibi Viator, non tantum mundi hujus miserie, sed ipsius solitudinis delicia. Quid enim

enim potest deesse deliciarum homini, cum illic adest, cujus deliciae sunt esse cum filiis hominum? Quod per Isaiam Dominus promisit dicens: *Ponet desertum ejus quasi delicias, & solitudinem quasi hortum Domini: gaudium & lætitia inveniuntur in ea.* Unde in hac solitudine de perenni divinitatis fonte limpidissimis consolationibus affluens S. Benedictus, non semel in uno Solis radio totum mundum collectum conspexit. Et S. Ignatius in eadem solitudine interna suavissima caeli gaudia libans, erumpebat in hæc verba: *Quam ardeat mihi terra, dum caelum conspiciat.* Ideo Hieronymus sæpius de suo deserto: *Mihi cætera carcer, & solitudo Paradisus.* Ue ergo anima his possit vacare deliciis, fugiendo hominum contubernium, & cum solo Deo habens commercium, scire refert ad quem se locum conferat. Gemina est solitudo, altera exterior corporis, altera interior animi. Prima, secundum Ascetas, est locus remotus in abdito recessu, vel extra urbem, a

familie strepitu, & inanium rerum agitatione: unde ille præcursor Domini S. Joannes Baptista, inter natos mulierum maximus, ab incunabulis solitudinem adivit, pluribusque annis coluit. S. Magdalena licet singulari gratia Dei prædita fuerit, tamen totum vitæ suæ tempus post passionem Christi, videlicet triginta annos, in spelunca quadam transigere voluit.

Carolus Imperator, ut solitudine liberius frueretur, Regnum suum in Philippum filium derivavit, de quo sic testantur Annales: Carolum majorem fuisse in sua Eremita, quam in Imperio. Ejus filius Philippus mortis vicinus in hæc verba prorupisse dicitur: *Utinam corona caput non cinxisset, panitet fuisse Regem: melius in aliquo deserti angulo, extra mundanorum negotiorum tumultum vixissem.*

Potes tali frui solitudine etiam in populosa civitate, qualem sibi fabricata est Judith, de qua ita sacri Annales: *In superioribus domus sua*

se-

fecit sibi secretum cubiculum, in quo cum puellis suis clausa morabatur. Non est igitur, ut sis solus, excusationi locus, quia ubique est solitudinis locus.

Altera est solitudo non loci, sed animi; non montium, sed mentium; non eremi, sed cordis. Non te ab hominibus sejungas, sed cum Deo conjungas: non recessus ab urbibus, sed accessus ad cælum, intenta meditatione faciet te solitariū. *In populoſa urbe, inquit Petrus Damiani, amor artifex solitudinem reperit.* Ideo nullam vitæ genus est adeo negotiis addictum, adeo curis implicatum, in quo solitudo animi, mentisque recessus nequeat reperiri. Quare in turba, itinere, convivis etiam, faciat tibi cogitatio secretum, faciat solitudinem, & familiarem cum Deo conversationem. ®

Si ergo secedere non potes ad hebdomadas aliquot, si non potes ad aliquot dies, animum colligendi gratia; saltem horam unam, aut

al-

alteram concede Deo loquenti in solitudine ad cor. Bene suasit cuidam Hieronymus: *Adhibe tibi in urbe solitudinem, & remotus ab hominibus iunge te Deo.* Nam talis solitudo est quidam paradisi celestis voluptatis, est via recta ad cœlum, conscientie cathedra, magistra silentii, est nuptialis thalamus, in quo sancti Spiritus annulus tribuitur, & celesti Sponso felix anima fixeratur.

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Beneficio Prædestinationis.

Præfud. 1. Stare te coram Deo, in quantum Prædestinator est, cui soli cognitus est numerus prædestinatorum, & præscitorum.

Præfud. 2. Pete, ut possis cognoscere media ad finem prædestinationis consequendum.

Punctum 1. **C**onsidera hoc beneficium non esse commune, sed peculiare, eorum duntaxat,

qui ab æterno electi sunt à Deo ad vitam æternam, quod est omnium beneficiorum maximum, non solum quia datur ante omne meritum, sed quia cæterorum est fundamentum.

1 Cogita tecum: Quis scit, an nomen meum scriptum est in libro vite? vasne sum in honorem, an in contumeliam? hædusne, an agnus? Ingressit olim hanc cogitationem S. Bernardus fratribus suis dicens: *Quis scit an omnium vestrum, quos hic video, nomina scripta sint in libro vite? Multi enim vocati, pauci electi.*

2 Admirare tam sublimem finem creationis tuæ, ut in æternum fruaris Deo, vivas cum Deo.

3 Rumina, & expende tam magnam Dei propter te resolutionem, ac impensam sanè sumptuosissimam: quam, ut scopum æternæ prædestinationis assequeris, in vita sua contemptissima, & morte probrosissima ostendit.

4 Colloquere cum Domino Deo: Ho-

Homo vanitati similis factus est: & quomodo, mi Domine, reputas eum, & apponis erga eum cor tuum, ut inhabitet in domo tua omnibus diebus vite sue, qui es te ipso beatissimus ac felicissimus?

6 Interroga divinam Clementiam: Quis effecit, quia homo gratus factus est in oculis Dei, qui dignus erat æterno odio iræ Dei? unde illi, quia est massa æternæ perditionis ac reprobationis cum Divina bonitas secrevit, qui merito suo eadem cum reliquis præscitis involvendus erat?

7 Testare coelum & terram, quòd majori cum homine Dominus misericordia usus sit, quàm cum omnibus Angelis apostatis.

8 Alloquere iterum Dominum Jesum, & dic: Quæ tua, mi Domine, liberalitas & humanitas? potuisti hominem cum reprobis Angelis supplicio damnare perpetuo; & ecce non tantum pepercisti illi, verùm etiam decrevisti pro illo homo fieri, & cum omni opprobrio mori.

In-

9 Interroga te ipsum: Quid pro his omnibus Domino Deo retribuisti? Eheu! reddidisti mala pro bonis, quia toties tam graviter, tam imprudenter Dominum tuum offendisti.

10 Dese igitur cum gemitu cordis tui, quia divinæ vocationi, & ordinationi resististi, & auxilia contempsisti. Sanctorum & Angelorum societate te indignum fecisti. Odium & indignationem SS. Trinitatis incurristi. Fructu vite & passionis Domini te privasti.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

HEu me miserum! quid cogitavi, quid dixi, quid unquam feci demens! Peccavi contra rationem, contra conscientiam: & in quem? & quis?

Egone vile, & projectum cadaver ausus sum, & qua fronte impudens in ipsius Numinis, & Angelicarum mentiam conspectu, scele-

re

re meo impetere Creatorem meum, qui me ex nihilo fecit, Redemptorem, qui me sanguine redemit, Prædestinatorem, qui priusquam me formasset in utero, novit me, & antequam ex illo progredederet recordatus est in sua æternitate nominis mei, quasi guttullæ in vasto mari, & atenuæ in universo hoc!

O me infelicem! ergone pro momentanea voluptate infamis mercator, Deo contempto, æternos mihi ignium inferorum cruciatus compararim! Ah! pudet me mei, etsi nemo alius conscius foret: quid vero erit, cum toti mundo revelabuntur fœditates ac turpitudines meæ?

Sed quam immani ingratitude vitio scelus est à me perpetratum in eum, qui me tot beneficiis prævenit & prosecutus est! Quid tot beneficia contempsisse me amaro recorder animo? ò me ingratiſſimum!

O Deus meus! peccavi: jam non sum dignus intueri altitudinem cæli; non sum dignus vocari creatura tua. Quid tamen faciam miser, quò

quò fugiam à facie iræ tuæ? cui conquerar, ò Domine, omnia mala adversum me, nisi tibi Salvatori & Redemptori meo.

O bone Jesu, ne permittas me damnari, quem pretioso sanguine redemisti. Manus tuæ, Domine Jesu, fecerunt me; manus, inquam, illæ, quas cruci affixas tenes pro me: ergo opera manuum tuarum ne despicias, vulnera manuum tuarum precor ut aspicias: ecce in manibus tuis descripsisti me: fac ut nomen meum beate prædestinationis liber per totam æternitatem adscriptum retineat.

Spero tamen, mi Domine, in bonitate & misericordia tuæ: quid spero? Te ipsum. Animant me omnes miserationes tuæ, quas mecum ab infantia exercuisti, ut non cessem sperare in te. Appello viscera tua paterna, appello misericordiam tuam; appello illum actum, quo crucifixum pro peccatoribus orabas, quo peccatores ex visceribus divinæ tuæ misericordiæ salvare decernebas.

Et

Et spero in misericordia illa, quod ego sim salvandus.

Aëus Amoris Dei.

O Bonitas infinita Deus meus! ecquid est homo putredo & cinis, ut tu ab æterno ad salutem, & beatitudinem æternam eligeres illum, ac prædestinares? Unde invenit hanc gratiam in oculis tuis, quod ostendere volueris divitias misericordie tue in illo? Cur unum, mi Domine, vilem & inutilem homuncionem elegisti & assumpsisti, & innumeros Angelos, qui semel tantum peccaverunt, reliquisti & projecisti?

Tunc, mi Deus, super hujusmodi peccatore dignum duxisti aperire oculos tuos? Tibinè, mi Salvatore ab æterno nos lutea vasa cordi fuimus, ut non veniremus in oblivionem totam te? Tantinè nos æstimasti vilissima mancipia tua, rebelles tuos inimicos, immemor scelerum, ingraticudinum, ac vilium nostrarum? Quid aliud in nobis in-

venimus, nisi omnimoda impedimentum, & obstacula æternæ salvationis, tuæ fruitionis, tui suavissimi complexus?

Quomodo te non exaltabo Deum meum? quomodo non benedicet tibi anima mea? quomodo tota se non eviscerabit in dilectionem bonitatis, & charitatis tuæ? O bonitas! ò benignitas!

Utinam semper te dilexissem, superoprime Deus, ex quo sum homo, quia tu me dilexisti, ex quo es Deus! utinam te magis ac magis diligam, quia eripuisti animam meam de morte!

En ergo, Salvator piissime, minimus servorum tuorum in timore & tremore supplico tibi, ne me projicias à facie tua, nec à participatione sacratissime Passionis tuæ, sed iusta magnam misericordiam tuam da mihi congrua salutis mediâ, ut in æternum cum Electis tuis misericordias tuas concinam.

FERIA SEGUNDA.

Meditatio.

De Beneficio Creationis.

Prælod. 1. Constitue te coram Deo, & imaginare teipsum quasi vas quoddam recenter manibus Dei formatum. Cogita tecum, quo fine.

Prælod. 2. Pete, ut finem, ad quem creatus es, cognoscere possis, & ad illum pervenire.

Punctum 1. **C**onsidera bonitatem Dei, quanta fecit animæ tuæ: novisti quod ante annos paucos nihil fueris, & nullibi. Ecce elegit te Deus ex milibus, imo infinitis possibilibus, & condidit in hunc mundum, ut thesauris bonitatis suæ te ditaret in tempore & æternitate.

2. Ad imaginem & similitudinem suam fecit te, quem ante prævidit vilem & inutilem, indignum & ingratum, inimicum sibi, & exoxum.

Crea-

3. Creavit Deus animam tuam eo fine, ut cognoscas eum, illum ames, ei servias, & tandem salvus fias: finis sanctissimus, nobilissimus, celbissimus. Quid enim suavius, quam amare amabilissimum, quid jucundius, quam æternum cum Deo, & in Deo vivere?

4. Aperi oculos, & universum mundum uno quasi obrutu comprehendere, in illo omnia tibi subjecta reperies. Tibi serviunt Angeli, tibi bruta vivunt, diffunditur aer, fluit aqua, &c. Vide homo, dicit totus mundus, quomodo amavit te, qui propter te fecit me. Servio tibi, quia factus sum propter te, ut servias illi, qui fecit me, & te: si accipis benignitatem, redde humanitatem.

5. Lauda Dominum, ob admirabilem potentiam ostensam in creatione: Quia nimirum ex nihilo propter te tam multa, tam varia, tam perfecta creavit.

6. Gratias agas pro beneficio existentie actualis, quam tibi Divina bonitas contulit. Item quod habue-

G 2

tis

ris Parentes Christianos, ex quibus natus es, non Judæus, non Paganus, non etiam Hæreticus, sed Christianus. Quod natus sis cum membro integritate, complexionis bonitate, non cæcus, non claudus, non monstrum aliquod.

7 Humilia te ante Deum, & dic. O Domine ego sum verum nihil ante te: & quid recordatus es mei, ut creares me, sciens me gravissimum fore peccatorem, & tuum ingratum inimicum?

8 Confunde te coram cælo & terra, & erubescere, quia toties deturpasti imaginem Domini Dei tui: quia toties rebellis factus es Creatori tuo, ita ut jusse possit de te tactus dolore intrinsecus conqueri: Pœnitent me hunc hominem fecisse.

9 Miraberis, quod creaturæ te hucusque sustinerint, confiteberisque te dignum jam pridem fuisse, quem dehiscens terra subrueret, aqua demergeret, ignis consumeret. Resume postea fiduciam, accurre ad pedes Jesu, tene illos, nec dimittas,

do-

donec misertus fuerit tui. Protestare in postcorum de tua fidelitate & emendatione usque ad mortem.

Pro Colloquio.

Actus Contritionis.

Pater, peccavi in cælum, & coram te: jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua. Me miserum! quid feci demens? ubi est præcellens illa imago, qua similitudinem Creatoris mei per omnia gerebam? ob gravissima facinora, & furores peccatorum meorum denigrata est super carbonem facies ejus; non est agnita in plateis cælorum; crepta est à consortio Angelorum, deputata est cum perditis inferorum.

Dicamè, o Domine, ampliùs creatura tua: non sum dignus creatura tua esse, etiam in quacumque pœna consequens. Si enim ego solus demonum, & damnatorum pœnam sustinerem, non sufficienter secundum peccata mea punirer.

G 1

Ne-

Nemo tibi Domine tam ingratus
 extitit, ut ego. Latrones ipsi, & sa-
 cerdotes perfidii tibi famularentur,
 si eos tot, ut me, affecisset benefi-
 cius. Animalia ipsa pro captu suo tibi
 appropinquant: solus ego infinita tur-
 pitudine vitæ meæ à te recedo.

Heu me miserum! quid dicam, ò
 Creator? Creatura tua sum, en pe-
 rii: Creatura tua sum, jam morior.
 Dominus & Plasmator meus es tu.
 & nunquam vidi te: tu me fecisti
 & refecisti, & nondum novi, imò
 jam amisi te? Quid tamen miser fa-
 ciam? recurram ad te, ò Jesu, fontem
 misericordiarum.

Expande, ò Domine, expande
 super hunc nequissimum servum pal-
 lium immense clementiæ tuæ, cui
 proprium est misereri semper & par-
 cere. Non pereat in malitia sua, quod
 operata est bonitas tua. Quæ enim
 utilis in creatione tua erit, si des-
 cendero in corruptionem, & dam-
 nationem æternam? Ipsa te vincat
 charitas ad salvandum me, quæ te
 vicit ad creandum me.

Fac

Fac iterum, Domine Jesu, lutum
 ex sputo, & lini oculos meos, ut
 qui cæcus sum, videre valeam de-
 turpatam in me imaginem tuam. Ite-
 rum atque iterum aperire digueris la-
 tus tuum mihi nequissimo peccatori,
 ut oculi mei, qui deprædati sunt ani-
 mam meam, in tuo latere inveniunt
 prædam suam.

Reduce, Domine, oculos tuæ Ma-
 jestatis super opus ineffabilis tuæ pie-
 tatis. Ego autem contra me ipsum ar-
 mabor, & ero præ cæteris crudelior
 mihi Judex. Et quia non sufficio me
 detestari, contra me universum crea-
 turarum cœcum congregabo, & à qua-
 libet confundi, & puniri desiderabo,
 quia earum contempsi Creatorem.

Alus Amoris Dei.

Siccine, ò Creator meus, ò boni-
 tas infinita, ò Deus plusquam
 amabilis, in charitate perpetua dile-
 xisti me, & ideo ad imaginem, &
 similitudinem tuam creasti me, mi-
 serans mei? quomodo ita amantem

G 4

me redimare poterò? Quia in re animi meum, & ingenium nunc occupo, si non excogito mille modos, quibus testificer me diligere te?

Sed superabundo gaudio, Domine, & infinitas tibi gratias ago, quod tu ipsemet meum, & omnium creaturarum officium suppleas in amando te ipso. Summo etiam gaudio afficior, quod quicquid creaturæ omnes prestare conantur tui amore, longe sit impar tue dignitati. Hunc ego ipsam amorem tui ipsius offero tibi in gratiarum actionem, pro omnibus tuis beneficiis in creaturas omnes effusus.

FERIA TERTIA.

Meditatio.

De Peccatis.

Prelud. 1. Statue te coram Deo veluti reum aliquem gravissimum criminum, qui stet ante Judicem vinculus manibus, & pedibus artibus sine constrictus.

Pre-

Prelud. 2. Pete à Deo lumen, quo rectè malitiam peccati mortalis, & miseriam agnoscas, & ut illud tibi ignoscat, si fortassis eo animam tuam aliquando contaminaveris.

Punctum 1. **C**ogita, quid sit peccatum mortale. Est offensa, & contemptus Dei summi boni: imò voluntas perendi Deum, si perdi posset, cumque perimendi quidam conatus, quo (ut ait S. Bern.) homo peccando vult interimere aut sapientiam Dei, volendo ne suam peccatum videatur; aut iustitiam, volendo ne puniat: adeoque peccatum est quoddam in voto Deicidium. Est denique sanguinis Christi conculcatio. Est rebellio creaturæ contra supremum Principem, & cum hoste ipsius diabolo conjuratio.

2. Quæ damna operatur in te peccatum. Primum peccatum te turpissimum facit, atque exosum omni creaturæ. Per peccatum mortale committis sacrilegium, quia violas templum Dei: apostasiam, qui à man-

G 5

da-

dati Dei ad pedes diaboli transis, quia datam fidem in baptismo frangis. Per peccatum amittis gratiam universo orbe pretiosiorum. Per peccatum iteratò Christum crucifixis &c. Unde S. Thomæ Aquinati mirum etiam videbatur, posse hominem alicujus peccati mortalis conscium in eo damnationis æternæ periculo fidere unquam, & lætari. S. Ludovicus Rex Galliarum maluit vitâ exui, quàm fœdari peccato mortali. *Sarius* 25. *Aug.*

3 Considera, quanta fuerit iniquitas, malitia, & audacia tua, qui summæ bonitatis & Majestatis Deum peccatis tuis aggredi ausus es, & eosque amaritudine complexisti ipsum incircumscriptæ bonitatis Oceanum, ut dolore cordis intrinsecus tangeretur, quòd te hominem creasset.

4 Interroga te ipsum: Quid tibi mali fecit Deus, quare illum toties tam graviter offendisti, & contristasti: quid tibi dedit dæmon, quia ad ejus pedes transisti.

5 Admirare non esse ultas ipsas crea-

creaturas, omniaque simul elementa contemptum & injuriam Creatoris sui, à te per omnia irrogatam.

6 Testare cœlum & terram, quòd peccaveris super numerum arenæ maris, quòd omnibus peccatoribus, & ipsis damnatis deterior sis.

7 Exclama cum filio prodigo: Pater peccavi in cœlum, & coram te, jam non sum dignus vocari filius tuus, sed nec creatura tua.

8 Opta tibi tot lacrymas, quot sunt guttæ in mari, aut guttæ sanguinis tui, quibus desças miseram & miserabilem conscientiam, & vitam tuam.

9 Projicias te ad pedes Jesu, cum lacrymis postula veniam. Quid enim tibi superest misero, ne peccas miserè, quam ut te conferas ad illum, cui proprium est misereri? Protestare, quòd abhinc eligas millies mori, quam peccato fœdari.

Pro Colloquio.

Abus Contritionis.

HEU me miserum! peccavi tibi
 ð bonitas, ð misericordia meae
 peccavi, & super numerum arenæ
 maris multiplicatæ sunt iniquitates
 meæ! non est peccatum super pecca-
 tum meum: non est iniquitas super
 iniquitatem meam.

O si vastus in lacrymas vertatur
 Oceanus, & exundet ex oculis meis!
 quis mihi det, ut præ acerbo dolore
 omnes guttæ sanguinis mei mutantur
 in lacrymas, aut lacrymæ mutantur
 in sanguinem, nec unquam taceat
 pupilla oculi mei! Quis mihi det, ut
 sit magna velut mare contritio mea,
 ex quo semper lacrymarum flumina
 exeant, & in illud intrent, ut iterum
 perenniter fluant!

O Pater misericordiarum, esto pla-
 cabilis super multitudinem malitiæ
 meæ, quia vox sanguinis fratris nostri
 Jesu Christi clamat ad te pro nobis
 de Cruce.

O

O Jesu, ð Maria, ambo offensi es-
 tis, sed ambo estis abyssus miseri-
 cordiæ & dulcedinis: parce ergo mi-
 sericordissime Jesu, parce servo Ma-
 tris tuæ: misericordissima Mater Ma-
 ria, parce mancipio Filii tui.

Displacent mihi, Domine, displi-
 cent singula peccata mea, quia ex se
 mala & perversa, quia supremæ tuæ
 Majestati, amabilissimæ bonitati ac
 voluntati injuriosa. Odio perfectò,
 quo tu Deus meus detestaris peccata
 mea, detestari velim & ego, odisse-
 que volo in æternum. Horteo illa, &
 contemnisco totus ad memoriam illo-
 rum.

O utinam nunquam te, mi Deus,
 offendissem, non corde, non opere,
 non omissione, nec ulla prorsus ra-
 tione: utinam prius extinctus fuis-
 sem!

Spero tamen omnium ac singulo-
 rum peccatorum meorum plenam
 perfectamque à te misericordissimo
 Patre condonationem, propter bo-
 nitatem tuam, propter Jesu Christi
 amarissimam mortem, propter pre-
 tio-

tiosissimæ Filii tui Matris, omniumque Electorum tuorum intercessionem, & merita.

Actus Amoris Dei.

O Charitas, ò bonitas infinita, Deus meus! quàm triste, quàm durum mihi est, quod unquam in te sic & sic peccaverim: cur ò Deus meus vel momento unico recessi à te? cur inebriavi te absinthio, qui mille benedictionibus dulcedinis prævenisti me?

O anima mea, dic mihi: quid tandem illa bonitas, illa misericordia fecit tibi, aut in quo unquam contristavit te, responde mihi? Eja disrumpe reme immuni dolore vel nunc.

O mi Jesu, cur intermisi ullo tempore te versare in corde, te tota mente amplecti, & delectari in dulcedine tua? Ad te nunc, ò Amor, suspiro, clamo, anhelo. Te stringo intimis cordis mei affectibus. O si semper te solum cogitasset, te dilexisset dignissimè perpetuo Deus!

Deus! O si omnia desideria cordis tui admissim explevissem! confidentius nunc irem in tuos amplexus, sanctissime amor: nunc autem conscius pudor infamem animam confundit, rejicitque ad oscula pedum tuorum nitentem.

Te solum, mi Jesu, ex hoc momento quærere, te solum ex toto corde diligere constituo.

FERIA QUARTA.

Meditatio.

De Morte, & circumstantiis ejus.

Prelud. 1. Imaginare te in extremis constitutum. Efferi Christi cruci affixi imaginem, accendi cereum, atque intonari tibi à Sacerdote: Proficiscere anima Christiana; plurimis interim circumstantibus, & animæ excessum præstolantibus.

Pra-

Præfud. 1. Pete, ut ante mortem diligentem rationem temporis & occasionis, quæ modo offeruntur, habere possis.

Panilum 1. **C**onsidera, quia in separatione animæ & corporis, anima cujusque suam ingredietur viam. Ah quam viam tua ingredietur? si nunc à corpore separata foret, quid cum illa fieret? dignam esset, ut ab Angelo deduceretur? dignam esset, cui Mater Virgo obviaret?

2. Reverta tibi in memoriam, quæ tibi in morte erunt gravia. Eric grave, quando ponitur ante oculos tuos imago Crucifixi; & quomodo in eum quem pupugisti, cujus sanguinem peccatis tuis conculcasti, oculos defiges? Eric grave, quando dabitur lucerna in manu index bonorum operum, quæ non thesaurizasti.

3. Considera extremum cum vita agonem mortis, quando inclamabitur auribus, ut corde saltem, si non ore, te Deo commendes. Quo

pac-

pacto etiam sanctissimi viri magno metu tunc concuti solent, ut S. Hilariion etiam clamasse dicitur: *Egredera anima mea, septuaginta annis servisti Deo, quid times?*

4. Cogita, quomodo tunc totus pallesces; oculi concident & evertentur, pectus palpitabit; cor supra modum saliet; interius verò cum maligno spiritu bellum geretur.

5. Concipe insuper afflictum majoris timoris, quia in illo iudicio particulari vides Judicem iratum, qui te conturbato vultu respiciens, ad tuam confusionem aperit cicatrices, & croenta vulnera, tibi que tuam ingratitude, malitiam & impietatem exprobat.

6. Imaginare quod audias Angelum tuum custodem contra te insurgentem, omniaque occulta peccata tua coram Iudice recensentem.

7. Puta te videre à sinistris diabolos terribiles, ut catulos leonum ragentes, & præparatos ad escam, tibi que inclamantes: *Euge, euge devorabimus eum.* Qui etiam motus des-

pe-

perationis excitare solent, & dicere: *Si justus vix salvabitur, impius & peccator ubi parebunt?* Et: *Qualis vita, suis ita.*

8 Interroga te ipsum, quid tunc miser facies, quando infra te os inferni apertum aspicias: intra vermem conscientie senties: sursum coelum oclusum, & Deum iratum conspicias: ad tanta quomodo non deficiet?

9 Gratias age divinae bonitati, quia tam diu te sustinuit, & concessit tibi spatium poenitentiae, ut praetiosam in conspectu ejus mortem promereri, & à morte peccatorum pessima liberari possis.

10 Detestare peccata tua, quae te sola perdere possunt, & mortem aeternam adferre, & statue firmissimè nunquam deliberatè peccare.

Pro Colloquio.

Añus Contritionis.

O Inscrutabilis abyssus pietatis, Domine Deus meus! quomodo apparebo ante faciem tuam in illa terribili hora exitus animae meae de corpore, portans iniquitatem meam, reatum deperditionis vitae meae, & pondus negligentiae meae? Talentum temporis mihi creditum non solum expendi in vanum, sed peridi totum. Quo ibo, quo me vertam, & quo à facie tua fugiam?

Vt ingratitude, impietati, & exaltati meae, quia peccavi Domino, quis te Deum meum offendi, qui ut me exaltares, humiliasti te usque ad mortem, mortem autem crucis: O lacrymae! ubi vos subtraxistis, ubi estis fontes lacrymarum?

O exquisita Dei mei Justitia, quae nullum peccatum impuniteum relinquit! cum omni humilitate accepto sententiam mortis meae egredientem

tem ab ore tuo, tanquam dignum supplicium, quod millies & millicies promerui malo usu vitæ meæ.

Accepto separationem corporis & animæ meæ, tateorque has geminas partes essentia meæ esse hæc poena dignissimas, quod toties unâ conspiraverint in transgressionem mandatorum tuorum.

Accepto privationem usûs omnium sensuum meorum, quia janua fuerunt, per quas peccatum intravit in animam meam. Accepto putrefactionem & corruptionem carnis meæ in poenam illecebrarum, quas prætulisti divino amori tuo, & consentio, ut sub terram abjiciatur, quia animam meam, ne se in cœlum attolleret, impedivit.

O mi Deus, accepto solitudinem sepulchri mei ad reparandam injuriam, quam irrogavi Majestati tuæ, amando & sectando societates, conversationes, & amicitias creaturarum, quæ me toties averterunt, & fortè etiam sepeparunt à sancto amore tuo.

O divina justitia, quàm recta sunt judicia tua, ut per hæc ipsa nos punias, per quæ te offendimus ! Puni ergo me Deus, puni superbiam, & vanitatem meam per humilitatem mortis meæ. Puni sensualitates meas per dolores, & acerbitates ægritudinis meæ. Ulciscere cupiditates insatiabilis avaritiæ meæ. Et confiteor humiliter, quod justè hæc patior, quia peccavi non tantum in fratrem, sed in Deum meum.

Affus Amoris Dei.

Quid possum, mi Deus, facere ad declarandum tibi ardorem amoris mei pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi, nisi ut tibi offeram vitam meam?

Quod pignus, amabilissimè Jesu, reddam tibi amoris mei, ut aliquantum accedat ad excessum illum incomprehensibilem amoris, quo tu acceptasti mortem crucis amore mei, qui non tantum pati, sed & ignominiosè coegit te mori pro me in

erace inter duos latrones, tanquam caput omnium sceleratorum scelestissimum & infame.

O Jesu amore mei crucifixe! si quidem non sum dignus mori, & effundere sanguinem meum amore tui intra manus carnicum, saltem volo totam vitam meam gloriæ & amori tuo dedicare. Utinam & ultimus habitus, quo animam afflato, habitus amoris sis! Moriar amore tuo Deus meus, & quia vitam ab amore non inchoavi, da mihi vitam amorem finire: ultimus vitæ meæ actus sit amare.

Hoc etiam insuper de me certum tibi esse velim, ò dulcis amor Deus meus, ut cum etiam virtus loquendi mortis hora defecerit, & te dulcissimum meum Jesum amplius proferre non valebo; supplex peto ut saltem nutus oculorum, vel extensio digiti, vel palpatio cordis, sit innovatio, & confirmatio omnium desiderabilium affectuum, verborum, atque operum præteritorum, ac futurorum, quæ usque ad extremum

ju-

judicii diem amore tui cum devoto famulari offerre vellem, si tandiù vivere possem.

FERIA QUINTA.

Meditatio.

De Judicio Universali.

Præfud. 1. Imaginare quòd videas, quomodo Angeli tuis assumptis, omnia horrendo sonitu complent, mortuosque è cineribus ad summum Judicii tribunal citantes intonant: Surgite mortui.

Præfud. 2. Peto gratiam, qua illuminatus præcognoscas, & animo presentias horrorem judicii, & discrimina, quæ manent impios, præcipue malos Christianos in futuro Dei Judicio.

Punctum 1. **M**ente concipe te videre innumeras hominum myriades à quatuor mundi partibus in vallem Josaphat con-

congregari. Sed, ah quali differentia! Plurimi enim comparebunt in corporibus fixis, deformibus, horridis: quid de tuo speras corpore? an gloriosa & coruscanti, an tetra & horribili apperibit forma?

2 Imaginare, quod sub tumi conspectum ex infernali abisso, aliqui infelices raptentur damnati in squallidis corporibus, ardentibus onerati catenis, pallidi; vermibus scattentes, & velut quidam monstra horribilia.

3 Imaginare, quod videas plurimas daemorum catervas, quorum plurimi contra te fremunt & intigant: item quod audias Angelos intinctus divinos, & omnia beneficia tibi recensentes, conscientiam propriam viscera tua corrodentem, & te incensantem.

4 Pura te videre iratum Judicem assurgere, eundem crucera vulnera ostendere, quibus veluti tot linguis loquetur damnatis: Ecce hominem, quem crucifixistis: videre vulnera quae inflixistis: agnoscite li-

tus

tus quod pupugistis; quoniam per vos, & propter vos apertum est, nec tamen intrare voluistis. Tunc demum indignabundo vultu dicit: Sanguis meus sit vobis in condemnationem. *Ite maledicti in ignem aeternum.*

5 Contemplare daemones reproborum carnifices, audita Judicis sententia, velocissime ad praedam suam accurere, vivos ignitis compedibus oneratos in seagnum sulphure, & flammis horrens cum summa rabie pertrahere.

6 Intuere apertam teterrimam abyssum infernalem, & in illa conspice omnia tormentorum genera, quibus cruciantur damnati.

7 Imaginare, quod post feralia Judicis verba, tanquam e flammeis nubibus excussa tonitrua audias stridorem dentium, maledictiones, execrationes, horribiles in Deum blasphemias damnatorum clamantium? *Vae, vae nobis miseris, cur nati sumus: cur lucem vidimus? cur non felicitas bestiarum datur nobis?*

H

In.

8 Interroga te ipsum : potestne fieri, ut tam horribilis sententia irati Judicis, ac aeterna reproborum confusio, & perditio, medullas ossium tuorum non penetreret ?

9 Inquire ex anima tua : an non millies propter pessimam vitam, & malitiam suam audire meruit hanc terribilem sententiam ex ore justi Judicis. *Maledicta in ignem aeternum.*

10 Ingemisce, quia Deum tuum incircumscriptae bonitatis Oceanum eoque amaritudine toties complexisti, ut dolore cordis intrinsecus tacitus, te opus manuum suarum maledicere, & execrari debeat.

Pro Colloquio.

Alnus Contritionis.

O Anima mea miserabilis ! & quid est, quod innumeris coinquinata peccatis infelicissimum tuum statum non consideras ? cur non paves Judicis vultum ipsis quoque tremendum Angelicis potestatibus ?

bus ? cur non contremiscis ab ira potentis, à facie furoris ejus, à fragore ruentis mundi, à conflagratione elementorum, à tempestate valida, à voce Archangeli, & à verbo aspero ?

Cur non contremiscis anima mea, à dentibus bestiae infernalis, à ventre inferi, à rugientibus praeparatis ad escam ? cur non horres vermem rodentem, & ignem torrentem, & spiritum procellarum ?

Heu me miserum ! quid dicam, vel quid faciam, cum venerit tempus tremendi Judicii ? quis eruet me de manu potenti, & brachio extenso contra me ? quis praeservabit me à ventura ira, ab aeterna morte, à laqueis infernalibus ? quid faciam, cum caeli revelabunt iniquitatem meam, & adversum me terra, & omnis creatura consurget ?

Quid dicam infelix esca totius inferni ? incidamne in foveam quam feci ? nanquid laqueo desperationis praecurrere contendam sententiam ? quam merui, aeternae damnationis,

Absit: recurram ad pedes tuos, mi dulcis Jesu.

Recordare Jesu pie, quod sum causa tuae vitae, ne me perdas illa die. Die illa tremenda, quando caeli movendi sunt, & terra: quando venis judicare, noli me condemnare. Quærens me sedisti lassus, redemisti crucem passus, tantus labor non sit cassus. Sedisti lassus ad fontem: sudasti lassus in horto: stetit lassus ad columnam: ivisti lassus ad montem. Ah! tantus labor & dolor, sudor & cruor, tantus amor non sit cassus.

Caro tua sumus, o Judex vivorum & mortuorum. Sanguis tuus sumus, membra tua sumus, qualiacumquetandem. Carnem igitur tuam ne despexeris. Carnem tuam odio ne habueris. Carnem tuam ne condemnaveris.

Non gloriamur de nostris meritis, in hoc solum gloriamur & confidimus, quod membra simus illius corporis tui, quod pro nobis passum, crucifixum, mortuum, abunde

de pro peccatis totius mundi satisfecit. Quamobrem si merita à nobis quaeris, ecce tibi profertimus meritum carnis tuae; meritum passionis tuae, meritum mortis tuae. His meritis freti coram tribunali tuo nos sistimus intrepidi. Nostra sunt, quia nostri sunt capitis, nostri sunt corporis, cui per lavacrum regenerationis in virtute sanguinis tui incorporati sumus.

Tua merita, mi Jesu, ponimus intra nos, & iudicium tuum: aliter tecum in iudicio contendere recusamus.

Actus Deprecationis.

O Bone Jesu, plene misericordia, & pietate, ne me perdat iniquitas mea, quem fecit omnipotens bonitas tua: recognosce, quod tuum est, & absterge quod alienum est. Miserere mei, benignissime Jesu, dum tempus est miserendi, ne damnes me in tempore iudicandi. Quæ enim utilitas in san-

guine meo, si descendero in aeternam corruptionem, & damnationem?

Non patiaris, benignissime Deus, ut quem in filium adoptasti, tota aeternitate habeam inimicum. Non patiaris, ut cui naturæ tuæ infudisti imaginem, ille tuorum hostium præda fœdissime dilaceretur. Non patiaris, ut cui inter coelites Spiritus lumen gloriæ preparasti, ille ad inferorum tenebras condemneretur. Non patiaris, ut quem coeli sedibus destinasti, ille damnatorum incendiis in iste pabulum obijciatur.

Hoc tuæ bonitatis inclinatio, hoc naturæ tuæ benignitas suadet, hoc paterni affectus suavitas exigit, hoc viduarum Angelorum sedes suspirant, hoc sanguis Filii tui postulat, qui clamore valido interpellat pro nobis, ut misereris mei in tempore judicandi. Exhibe hoc mundo ammissimum spectaculum, ex quo discat nunquam apud te irritas esse poenitentium preces: & quoties contrito corde timeris Judex, toties te Patris affectum exhibere.

FE-

FERIA SEXTA.

Meditatio.

De Æternitate.

Prælad. 1. Statue te cum S. Davide cogitante dies antiquos, & annos æternos in mente habente, atque infige diligenter cordi tuo, quid sit Æternitas.

Prælad. 2. Pete humiliter, ut felicem & beatam æternitatem promereri possis.

Punctum 1. **C**onsidera, quid sit Æternitas: Duratio nunquam fluens, semper præsens, perpetuum aliquod hodie: Rota, que perpetuo volvitur, & quiescit nunquam; Oceanus sine fondo, litore, termino, & fine.

2. Cogita, quid sit damnatorum æternitas: mors semper revivens, & vita semper moriens:

H 4

ig-

ignis vivacissimæ flammæ nunquam
extinguendæ : vorago profundissi-
ma aquarum semper ardentium : ver-
mis continuo rodens , & nunquam
moriens : draco ignitis visceribus
semper nocens , & nunquam interi-
mens.

3 Quære , quid æternitas utro-
rumquæ. O exoptata Beatorum ætér-
nitas ! ò exoptata Coelitem patriæ !
ò detestandum exilium damnato-
rum !

4 Considera quamdiu hi , & illi
Semper , & nunquam ! nunquam,
& semper ! Durabit ignis in stygio
sepulchro semper , torquetur sem-
per ; extinguetur nunquam. Illi di-
lato corde lætabuntur in cubi-
tibus suis semper. Hi præ angustia
spiritus gementes , latrabunt in an-
tris suis semper. Verbo : Tandiu du-
rabit æternitas , quandiu Deus erit
Deus. COCCION GENERAL

5 Ingemisce & desce maledic-
tam damnatorum æternitatem , quo-
rum unica erit in tota æternitate oc-
cupatio sine fine , siue termino. eju-
la-

lare , rugire , flere , in igne torque-
ri , dentium stridore concuti præ des-
peratione finis malorum suorum , æter-
num ardere.

6 Obi animo omnes miseræ ani-
mas , & damnatos omnes , illosque
alloquere : Quot sæcula vobis hic
testant transigenda ? quamdiu erunt
vestri cruciatus ? an non videbitis
Dominum in æternum in terra viven-
tium ?

7 Interroga Dominum Jesum :
An non sanguine suo has infernales
flamas mitigabit ? an non divino
suo cruore ardorem hunc semper-
num post myriades sæculorum ex-
tinguet ? nunquid in æternum projic-
it Deus ? Respondebit tibi : In in-
ferno nulla est redemptio. Damna-
tis jam non possunt prodesse vel in-
tegra lacrymarum effusa maria , nec
sanguis Martyrum , & ipsius Chris-
ti , licet infiniti valoris in cruce effu-
sus.

8 Inquire ex anima tua : An
non detestabitur vitam suam tam
pessimè traductam ? an pro momen-

taneo, quod delectat, eliget æternum quod cruciat? an pro unica gutta consolationis præliget mare zrumnaram, & æternæ plorationis?

9 Computa vires tuas, an poteris habitare in æternum cum igne devorante, & ardoribus sempiternis; an poteris exul esse à Deo, æternum execrari cum damnatis Deum, blasphemare Sanctos ejus?

10 Resolve te pro commissis peccatis tuis ad maximam penitentiam. Desidera, ut ex oculis tuis sanguines erumpant lacrymæ, ut cor tuum præ immani dolore scindatur, ita ut hic vultum amantissimi Patris toties offensi deprecari possis.

Actus Contritionis.

Justissime Deus, qui fieri potest, ut æternitatem mihi minus penarum tue, neque tamen justitiæ tue mecum extorquas à durissimo corde meo? an nondum apprehendo, tametsi fornicem videam æternum

ar-

arsuram, quantus peccati sis hostis, & quam enorme sit delictum, te offendere Dominum universorum?

Qui fieri potuit, ut vivere aude-rem vel momento duntaxat unico tibi inimicus? neque momento tantum, sed & mensibus, & annis integris perstiti in hoc miserabili statu, nihil interea immemor veterum mearum deliciarum; & quamvis tot peccatorum gravatus pondere, somnum tamen capio quietissimum.

O insaniam omnium, quæ unquam occupare hominis animum, insanissimam! merebat dudam plecti sententiâ, ad emendationem usque meam tandu dilata: merebar equidem, fateor, sed tu elementissime Deus, bonitate tua malitiam meam superasti: age igitur, ne dedignare diutius etiam sufferre me. En vincum me, & captivum divitiarum misericordix tuæ; qui me fugitivum tanto labore quæxivisti, ne repellas supplicem à pedibus tuis: ah! ne rejicias animam tam caro tibi emptam.

Lar-

Largire fortitudinem, ut fugiam peccatum, quod ducit ad damnationem, da gratiam, ut timeam infernum, qui separatur à te: tuncam æternos cruciatos; dele sanguine tuo sententiam, quatories damnari debui ad infernum. Sic ergo his omnibus liber, velut vivum Bonitatis tue trophæum, misericordias tuas in æternum cantabo.

Actus Deprecationis.

O Infinitè misericors Deus! si tu me ejicis, quis me recipiet, si tu me despicias, quis me aspiciet? Et quid proderit, mi dulcis Jesu, majestati tue pro me tam humiliter exinanitæ, si me in æternum à facie tua projectum & exclusum, in abyssum inferni æternis trades cruciandum tormentibus?

Cujus utilitatis erit ineffabile pretium tui sanguinis adeo pro me abundè effusi? & quomodo mors tuâ morte mortua erit, cum tartarus deglutiens imaginem tuam, simul in oblivionem absorbeat infinita me-

ri-

tia tue durissimæ passionis, & animam igni inextinguibili destinatam à tua beatissima præsentia perpetuò separet.

Quomodo relinques, ô Pastor bone, oviculam tuam solam in terra horrores, & vastæ solitudinis, inter leones infernales? poterisne vocem spernere balantis hujus miseræ oviculæ, & fugientis ad te?

Nunquid, mi Jesu, cognoscetur in tenebris mirabilia tua, & justitia tua in terra oblivionis? Nunquid narrabit aliquis in sepulchro misericordiam tuam? nunquid cum iratus fueris, misericordiam nunquam recordaberis? nunquid hæreditatem tuam delebis, & claudes ora te canentium? nunquid facies hominem, quem creasti ad laudem tuam, gaudium sempiternum inimicis tuis?

Non avertas, bone Jesu, faciem tuam ab hac anima mortis æternæ affecta doloribus, quam non avertisti ab iis, qui eam sputis & colaphis malè tractarunt. Noli, benignissime Jesu, filii tui licet prodigi

in

in æternum oblivisci, quia in manibus tuis descripsi me. Noli in æternum à facie tua creaturam, & opus manuum tuarum repellere: utique Dominus nihil horum odisti quæ fecisti. Hic potius ure hic castiga, ut in æternum parcas.

SABBATO.

De pœnis Inferni.

Prelud. 1. Interroga te ipsum: Quò discedis peccator, cogitationibus tuis? ut tux tam perverse vitæ horrorem concipias, ad tenebrosam & horridam inferni cavernam te converte.

Prelud. 2. Humiliter supplica, ut igne divini amoris emolliatur, & liquefiat peccatis induratum cor tuum, ex quo uberrime lacrymæ hiant, ne in locum tormentorum descendas.

Punitum 1. **S**tatue te in fundo inferni coram illis igneis, & fumosis cathedris damna-

to-

toram. Aspice in hac terribili fornace referta flammis inextinguibilis ignis, innumera damnatorum ejulationum & ululantium millia, & quomodo ex oculis, naribus, ore ardentes & sulphureas ignis flammæ, quibus aduruntur, spirent.

2. Interroga te ipsum: potesne tu his ardentibus prunis unicam tantam manuum unius duntaxat horæ spatio immittere? quomodo in iisdem æternum cruciari sustinebis?

3. Converte te ad aliam partem, ad gelidissimum illud stagnum glaciæ, cui damnatæ animæ ex ardentissimis ignibus immani cum furia immerguntur. O glaciæ! o gelu horridum! Heu! quis frigidissimo hyemis tempore per brevem horam nudus immersus glaciæ stare posset?

4. Insuper considera, quia continuo damnatorum aures puniuntur infelicitatibus gemitibus, ululantibus, terribili rugitu. Ah! qualis hæc musica æternum non finenda.

5. Imaginare, quòd audias maledictiones damnatorum maledicentium

cium

tium diem, in qua nati sunt, parentes, complices scelerum. Item execrantium Christi incarnationem, passionem, mortem, gloriam, Christi Matrem, Sanctos omnes, peccata propria non ad poenitentiam, sed ad rabiem.

6 Imaginare quod sentias foetorem ex combustis damnatorum cadaveribus: caro enim putrida prunis imposita quale thus redolebit?

7 Puta te videre damnatos arte vincitos sicut canes foetidos, sicut lateres ardentes in fornace, continuo conturbari, gemere, fremere propter demones insultantes, & vermem conscientiae eorum viscera corrodentem, & illis continuo exprobrantem: En tanquam bestia, tanquam canis putridus à Deo in hanc cloacam projectus es! en frustra pro te Christus mortuus est.

8 Inquire nunc ex anima tua! An non millies jam pridem has flammis infernales, illa horrifera tormenta suis sceleribus debita promeruit? quis continuit ultrices

Chris-

Christi manus, ne tua tam exosa putiret scelera? quis obturavit os inferni apertum, ne excrucietur peccatis, et præceps cum exteris cadentes?

9 Ellice actum agnitionis coram omnibus, te vivente, in infernum detraxis, quod majori tecum misericordia Dominus usus sit, quam cum illis omnibus, neque cum illis damnari permisit. Demum postula indulgentiam, & spatium poenitentiae.

Pro Colloquio.

Aëus Contritionis.

Quis dabit capiti meo aquam, & oculis meis fontem lacrymarum, ut præveniam fletibus fletum, & scridorem dentium, pedam dura vincula, & pondus catenarum poenitentium, stringentium, urentium, nec consumentium? Heu me, mater mea! ut quid me genuisti filium doloris, filium amaritudinis, & plorationis aeternae? cur

ex-

exceptus genibus, cur lactatus uberibus, natus in combustionem, & cibum ignis?

Hœu me! Quis miserebitur cineri meo? O quam acerbus est fructus peccati, amarior felle, crudelior gladio!

Ve anime meæ peccatrici! ve mihi! quia tibi Domine soli peccavi nimis in vita mea, & malum coram te feci, cui uni soli semper à me, & ab omnibus creaturis summa laus, honor, amor, & gloria debetur: omnibus autem creaturis à te tua benedictio, gratia, & miseratio: sed quia solus ego peccavi tibi, idcirco nulla mihi à te d. betur venia, gratia, & miseratio, sed potius omnis tuus furor, ira, damnatio, & perditio. Idcirco infernus domus mea est, ego inferni incolæ & hæres sum.

At misericordissime Domine, quamvis ego infelix commisi molea nimis, unde me iustissime damnare, & abicere in æternum debes; quia tamen tu misericordiarum Pater,

non amisisti, unde misericordissime salvare potes, propterea ego de profundissima miseriarum mearum abyso clamo ad te: Tibi soli peccavi, & malum coram te feci, miserere mei! Istud in me, peccatisque meis displicet, quia tibi soli peccavi. Amare cordialissime, & estimare te solum super omnia debui, & tibi soli peccavi.

Non ergo, Domine, ardere metuo, sed peccasse doleo. Nec me contristat damnatum meum; sed affligit injuria tua, & iniquitas mea.

Altus Amoris Dei.

Altitudo judiciorum, & magnitudo miserationum tuarum, Domine Deus! quot homines in medio peccatorum suorum cursu subita morte sunt abrepti, qui nunc miserè torquentur in inferno? quid factum fuisset de me, si me tunc ad strictum evocasses tribunal? quis, cum ego dormiebam, pro me deprecatus est?

O Pater misericordiarum, ð Deus æternæ consolationis, qui non lætaris in perditione peccatorum, sed potiùs, vis, ut convertantur, & vivant; en habes ad thronum misericordie tuæ prostratum supplicem, cui unicum hoc pro totius vitæ gemu relictum est, *Peccavi*. Tibi soli peccavi, ð Pater benignissime, mercor mille infernos. Non habeo unde solvam: mea satisfactio est tuus sanguis.

DIE DOMINICO.

Meditatio.

De Gloria Cœlesti.

Prælud. 1. Contemplant magnificentiã, altitudinem, & pulchritudinem illius civitatis supernæ, quæ margaritis & auro ornata constat, odores suavissimos spirat, radiisque splendidissimis undique illustratur.

Pra-

Prælud. 2. Roga, ut prægestas interiori sensu istis Paradisi cœlestis deliciis, mundi hujus inanes sordes semper despuas.

Punctum 1. **F**inge animo te per civitatem cœlestem ambulare: O Patriam desiderabilem! 2 Erige postea oculos ad altissimum hujus cœlestis aulæ fastigium; ibique conspice SS. Trinitatem in coruscanti, & splendidissimo throno gloriæ suæ innumeris Angelorum millibus cincto residentem.

3 Intuere ibidem gloriosam Christi Humanitatem, ac cicatrices ejus mirificè resplendentes. Ad latus Filii inspicere Reginam cœli stellis coronatam, ac omnes Beatorum cœtus velut lucidissimos soles.

4 Expende tecum, quomodo felices illæ catervæ simul cum Angelis gaudeant, & vitam jucundissimam vivant. Quàm fragrantia liliam quàm odoriferæ rosæ videntur esse singuli!

Ce-

5. Cogita quanta felicitate, delictisque Beati in singulis sensibus corporis, & animæ potentiis perfruantur. O felicem æternitatem!

6. Gratulare Sanctis omnibus tantam gloriam & beatitudinem, tantam summi boni possessionem, & æternam fruitionem.

7. Accendere famelico desiderio adnumerandi, & adjungendi te Sanctis, cum illis Deum videndi, Deum possidendi, & cum SS. Angelis de illorum felicissima beatitudinis participandi.

8. Confunde te coram cælo & terra, quod tantum deviaveris à via gloriose Sanctorum habitationis, & æternæ Dei visionis, quod pro voluptatibus tam sordidis deserueris æternas & infinitas cæli delicias.

9. Arguendo tuam stultitiam exclama: O magna domus Dei! ò patria desiderabilis, quam vilis mihi fuisti, & quam turpiter te pro nihilo toties contempsi!

Pro

Pro Colloquio.

Azus Contritionis.

O Periat confusio faciem meam, Domine Deus meus, quia tam dissimilis factus sum fratribus meis, & filiis matris meæ Ecclesie. Heu! quomodo apparebo in conspectu tuo Domine, & in concilio iustorum tanta charitate ardentium? Illi cum timore, & tremore operabantur salutem suam. Ego autem vilis, exosus, & ingratus peccator, non tantum crucem propriam tollere, & Sanctis tuis assimilari renuo, sed etiam, quod gravius est, te Deum meum centum omnium bonorum, gravissimis peccatis offendere non desino.

Quomodo ergo tam exosus peccator dignus erit aliquando Deo, qui offendit, & contempsit Deum? quomodo possidebit Deum, qui eum abiecit? quomodo videbit intuitivè Deum, qui totum intellectum aver-

tit

tit à Deo? qua fronte gratiam requirer, qui æterno odio est dignus? & cui poena debetur, qua temeritate gloriam deposceret?

O Deus cordis mei! non ultra mihi sapiet mundus, aut bona illius, quando gustavi & vidi, quam suavis sis Domine! Imò etiam ignis, crux, bestia, contractio ossium, membrorum divisio, & totius corporis contritio, & tota tormenta diaboli in me veniant, tantum te Deo meo fruar.

Aspirationes ad celestem Patriam.

O Jesu! ò Jeku! quam dilecta tabernacula tua, Domine virtutum! concupiscit & deficit anima mea in atria tua, sicut anima mea ad te Deum fontem vivum. O quando induces me in excessivum tui amorem? quando demittes me in abyssum amorosissimi cordis tui, ut omnium præter te solum oblitus, etiam me ipsum nunquam inveniam! quando in lumine tuo videbo lumen tuum!

O quando, suavissime mi Jesu, licebit sacros pedes tuos pro me perficere osculari, & lambere, os aperto læteri adinovere, ad pedes tuos in æternum sedere!

O si hoc gaudium, ò si te solo & unico post aliquot miseros dies frui, & vocari possim ad cenam Agni, & Dei mei! O Jesum Deum meum! ò omne desiderium meum! quem admodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, ò Jesu. Quid enim mihi est in celo, & a te quid vobis super terram? defecit caro mea, & cor meum in salutem tuam, Deus cordis mei, & pars mea Deus in æternum.

Infelix ego homo! quis me liberabit de corpore mortis hujus? cupio dissolvi, & esse tecum, mi bone Jesu! Creasti nos Domine ad te, & iniquum est cor nostrum, donec requiescat in te. Nam ubi Pater meus est, ibi spes mea, & patria mea, portio mea in terra viventium. Age, bone Jesu, dulcis amor

cordis! Videant te oculi mei, dulcis Jesu, videant te, & hic moriat, ut te fruatur! Ne patiaris me diutius præ tui amore, & desiderio languere, & diu interire.

Motiva ad maturam & seriam conversionem Viatoris ad Deum.

I. Seria cogitatio aternitatis.

O Viator! continuo veloci cursu pergis ad aternitatem nullo termino concludendam & finiendam, & audes vel uno momento manere in statu peccati mortalis, in quo si moriaris, in puncto descensus es in infernum? cur non recogitas, quia si in statu peccati decederis, habitabis infelix in igne devorante, & ardoribus sempiternis: quia totus Deus vacabit ad poenas tuas, & vacabit per omnem aternitatem suam, usque ad inferni novissima, usque dum compleat, inebrieturque sagittas furoris sui iustissimi in te. Computa vires tuas: num
po-

poteris sustinere irruentes super te montes vindictæ Dei?

II. Incertitudo Mortis.

DEUS poenitentibus promisit veniam, sed peccantibus spatium poenitendi non promisit. Transeunt quotidie præter oculos tuos elata cadavera, quæ mortalitatis oblitum respicere cogunt ad mortem: tu autem in media strage morientium nihil minus, quam mortem cogitas; & cum nihil frequentius videas, nihil citius oblivisceris. Quot millia hominum delusit ista spes, aut potius stulta præsumptio? at nunc, in inferno positi sunt, mors depascit eos: præcisa enim est velut à texente vita eorum, dum adhuc ordiri viderentur. Omnem ergo diem crede tibi diluxisse supremum & ultimum, & cum mane fueris, puta te ad vesperum non perventurum.

III. Passio Christi Domini.

Inspicere vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum. Et his non movetur, ut peccati deseras? Moveat te amor boni Jesu, & ad eum revertere. Crudelis es, si fructu iocundi sui Jesu tuum defraudes: frustra pro te mortuus est. Sanguinem suum serio de manu tua requires, & tota passio Christi stabit contra te ad majorem damnationem tuam.

CAPUT V.

Breves Meditationes de Passione Domini.

Sive peregrinatio Viatoris cum Christo patiente.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor similis sicut dolor meus.

Thr. 1.

Perge Viator plorans, quod trahentones, quod raprabunt catene, quod crudelis festas incitabit. Perge quod rapit dolor & amor. Sequere Jesum, qui doloris passibus inmensum nostrorum scelerum, & insuper suae bonitatis campum dimittitur. Desiit ex vulneribus Christi sanguis pro te, o Viator, sed non in te, nisi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium suum.

Autor SS. Trinitatis totus con-

III. Passio Christi Domini.

Inspicere vulnera pendentis, sanguinem morientis, pretium redimentis. Caput habet inclinatum ad osculandum, cor apertum ad diligendum, brachia extensa ad amplectendum. Et his non moveris, ut peccati deseras? Moveat te amor boni Jesu, & ad eum revertere. Crudelis es, si fructu iocundi sui Jesu tuum defraudes: frustra pro te mortuus est. Sanguinem suum serio de manu tua requires, & tota passio Christi stabit contra te ad majorem damnationem tuam.

CAPUT V.

Breves Meditationes de Passione Domini.

Sive peregrinatio Viatoris cum Christo patiente.

O vos omnes, qui transitis per viam, attendite, & videte, si est dolor similis sicut dolor meus.

Thr. 1.

Perge Viator plorans, quod trahentones, quod raprabunt catene, quod crudelis festas incitabit. Perge quod rapit dolor & amor. Sequere Jesum, qui doloris passibus inmensum nostrorum scelerum, & insuper suae bonitatis campum dimittitur. Desiit ex vulneribus Christi sanguis pro te, o Viator, sed non in te, nisi tu facias eum per gratitudinem recurrere ad principium suum.

Autor SS. Trinitatis totus con-

sistit in Passione & vulneribus Christi: illa enim movent Deum ad fundenda liberaliter in nos beneficia, ut docent Doctores, qui ajunt, omnia dona gratiae effectus esse & praemia meritorum, ac vulnerum Christi. Si cupis à Deo diligere, ama vulnera Christi, commorare in illis sacris cavernis. Tota tua occupatio sit in vulneribus Domini.

Unde exclamat S. Bonav. *O cecitas filiorum Adae, qui per haec vulnera in Christum nasciunt intrare. Ecce apertus est thesaurus divinae sapientiae, & charitatis aeternae. Intra per vulnere aperturam, & deliciae obrinabis. Certa enim & securae expectatio promissa beatitudinis* (inquit S. Leo) *ubi est participatio Dominicae Passionis.*

Christus S. Gertrudi dixit: *Filia, qui amanter Crucifixum in vita intuetur, cum amanter Crucifixus in hora mortis respicere dignabitur.*

Virgo quaedam Crucifixum fixè intuens, amore xstians exclamabat:

ò Deus! ò amor! ò excessus amoris, da mihi tantam vocem, quae audiatur ab Oriente ad Occidentem, à coelo usque ad infernum, ut te Amorem meum omnibus inclamem, ut ab omnibus agnoscaris, & ameris.

S. Edmendus Episcop. Cant. demonem in virtute sanguinis Christi adegit ad significandum sibi, quo potissimum modo superari potest. Adjuro te, inquit per aspersionem sanguinis Christi, in quo facilius te vincere possum? Respondit demon: Deo sic ordinante, in eo quod nominasti, illius sanguinis virtute facile vincor.

Simplex recordatio Passionis Christi (teste B. Alberto magno) multo plus valet, quam si quis integrum annum in pane & aqua jejuna-ret; vel si quotidie virgis & flagellis cederetur usque ad effusionem sanguinis; vel si quotidie legeret integrum Psalterium. Apud Discipul. *Ser.* 1, in die Parasceves.

Cuidam Viro eximie sanctitatis inter precandum, medium effica-

Cissinum pro excitando in se amore divino flagitanti, respondit Christus: Exerce te in humanitate mea passionata & vulnerata; nam in ea maxime lucet mea charitas, non aliter, quam sol in suo splendore, rosa rutilans in suo odore, ignis vehemens in suo ritu & ardore.

Christus in horto sudat.

Egredere Viator, ac plorans comitate Jesum euntem in hortum Olivarum, vel potius in montem myrrhae, & collem thuris. Primus viatori Deo ad hortum erit passus, ut liliam colloqueret iter spinas acerbissimum cruciatuum.

Cogita, dum jam egreditur Christus ad mortem Olivarum, cum quanto dolore universa Matri suae, quae sibi in passione eventura erant praedicte; quia omnino oportet Filium hominis conspui, flagellari, crucifigi.

Vide quomodo maestra Mater ad tantum nuntium exanimata in brachia

chia Filii sui procidit. O dolorem cruentum Matris!

Penetra hic viscera Filii & Matris, & quomodo uberimae ex oculis utriusque erumpunt lacrymae.

Aspice, quam triste spectaculum sit hoc Matrem Dei & Filium lacrymis disfluere. Eheu! quò vadit dilectus tuus, o pulcherrima mulieram, quò vadit? ad hortum, ubi sudabit sanguinem; ad Annam, ubi alapis cruciabitur; ad Herodem, ubi illudetur ut demens; ad Praetorium, ubi cadetur ut reus; ad montem, ubi suspendetur ut latro.

Cum lacrymis inspicere, quantis angustiis prematur bonus Jesus in hortum veniens. O triste spectaculum! En protinus Dei Filius, Genitum caelestium voluptas expallescit, submittit genua: procumbit humi, divinum os solo adsternit, cum morte luctatur.

Imaginare, quod videas per poros & venas, sanguineas erumpere guttas.

Interroga Dominum Jesum: cur

tam premature ex illius corpore erumpit sanguis, stillant venæ, pluuunt euncta membra?

Cogita, si primo in passu, Viator, sanguinem sudat, quis sperandus esse tam atrocis transitus, ac itineris progressus.

Affectus.

O Mi bone Jesu! quò tua demum in nos abibit liberalitas? paulò ante sub extremæ cœnæ finem, tuum nobis in calice sanguinem propinasti: jam illum iterum in tuo corpore, in horti pavimento propinas?

Cur ita, ò amor meus, ipse tormento prævenis? nondum adsunt carnifices, nondum te flagella lace- rant, nondum aculeatæ spinæ divinum caput perfodiunt, nondum clavi manus pedesque configunt, & tamen jam nunc tam uberes cruoris fontes fluunt? Quid eras tecum fieri, cum totum corpus unus erit livor, vulnus unum?

O nimium amorem istum, cui explendo mors una saties non fuit, sed ante mortem vitam hanc nostram mori cogit! ita ut nostri amantissimus Dominus membratim intecire guttatim contabescere, & per lenta sanguinis stillicidia diversis viis animam abire voluerit.

O felicem terram, quæ Domini tui cruorem combibisti, nunquam tam pretioso rore irrigata! Quis mihi det, ut amplectar locum, quem Salvatoris mei presserunt vestigia, genua contingerunt?

Quid verò purpureum nunc, & tam copiosum sudorem è corpore Jesu elicit? Eheu! peccata & scelera mea. Hoc prælum fuit, hoc torcular, quo fuit expressus: sub isto culparum mearum onere bonus Jesus ingemiscit, mæret, plorat: fatiscit, sudat.

Tantane res erat salus nostra, mi Domine, ut eam tanti æstimares, & tantis impendiis, resarcires? Tam pretiosæ in oculis tuis erant anime nostræ, ut eis redimendis tantum,

Et tam copiosum destinares pretium? Adeone diligens me tradidisti contempsum pro me, ne perennibus traderer flammis? Ergo non diligam te, sed tradam me concupiscentiis meis, tradam me hostibus tuis?

Potius, Domine, trado me tibi vel nunc, ut disponas de me in tempore & aeternitate, ut vancem miserationes tuas stupendas & magnas in aeternum, & ultra.

Christus in horto comprehenditur.

Penetra cor Salvatoris; vide cum qua promptitudine & charitate morti sese offerat, cum qua alacritate obviam procedat proditori Judæ, & carnificibus.

Judæ, quid agis? amoris signo volnus intelligis? charitatis officio sanguinem fundis? instrumento pacis mortem irrogas?

Vide, quomodo unico verbo omnes satellites straveat in terram, ne prostrerneret in inferno.

Considera duritiam satellitum, qui
nec

nec horrore mortis perterriti, nec blandimento charitatis commoti, quem noluerunt propitium habere Salvatorem, sibi elegerunt Judicem severissimum.

Obstupesce, quomodo viles & barbari milites in Agnum innocentem cum ingenti clamore irruunt: alii caput benedictum pugnis, alii fustibus exdunt; brachia ceteri funibus tam sarcedè stringunt, ut sanguis prosiliat e venis.

Comitare ulterius Christum, quem ad impiam pettrahunt civitatem. O quot antè hanc & calcibus te propellant, mi Jezu! quot à tergo te lapidibus impellant!

Insuper comitare Christum raptatum ad tribunal Annæ, capite discooperto, facie livida, manibus post tergum victis, pedibus sanguinolentis.

O prodigium! en innocentiissimus Sol justitiæ ad iniquitatis tribunalia consistit. Stat sine advocato Innocentia, sine patrono Veritas, sine voce Verbum. Quid enim lo-

que-

queretur, cui jam nuper ferale Hazrodis imperium ad saltatriculæ vocem eripuerat?

Considera, quam torvis & ardentibus oculis ille aspiciat Salvatorem, quam superbè interroget, & sciscitetur ab eo de doctrina & discipulis.

Eheu! obstupescere, ut mox ad primam æternæ Sapientiæ vocem, à quopiam ministrorum armata manu tam crudelissima alapa ei infligitur, ut dentes excusserit, & ex labiis sanguinem elicuerit.

Exhorrescat cœlum ad tam inauditum facinus: contremiscat terra: alapa Deus percuti potuit! ò Angeli, quomodo manus continere potestis? an ætonitos vos teneri facit insolentia?

Affectus.

Quid retribuam tibi, Domine Jesu, pro omnibus ludibriis, percussionibus, vilipendiis, derisionibus, & pro innumeris op-

pro-

probriis, quibus pro me saturatus fuisti?

Eheu mestissime, eheu dulcissime Jesu! Cur adeo ferreum ac lapideum cor habeo, quod compassionem ac dolorem non scinditur? cur præ dolore non tabescit anima mea, quandoquidem tam immanium dolorum & cruciatuum causa est pessima vita mea?

Potuitne fieri, ut pro me vilissimo vermiculo talia Deus pateretur? Eheu patitur: quia pro me conculcatur, pro me Deus ligatur, & irridetur.

O amor infinite! quid retribuam tibi, qui pro me servo nequam tantum, & innocentissimum, & amabilissimum luis? Fundam sanguinem: sed nocentissimus es. Fundam lacrymas: sed peccatrices sunt, immundæ sunt.

O æternæ Sapientia, dulcis Jesu, pro hisce contumeliis, injuriis, irrisionibus, insanisque clamoribus, te honorent, te glorificent, & extollant omnium Beatorum agmina: & in so-

lo

lo tuo nomine, benedicite Jesu, omne genu flectatur, caelestium, terrestrium, & inferorum.

Christus apud Caipham.

Cogita, qualiter Dominus noster, Rex Regum, & Dominus dominantium sub vilissima specie pessimi servi, ab Anna ductus fuit ad Caipham Pontificem illius anni.

Attende, quia ibi juramento Christus adstrictus aperte se dixit esse Filium Dei, Caiphæ scidit vestimenta sua, dicens coram omnibus eum blasphemasse.

Insuper obstupescit. En expiunt in faciem Domini: o novum & inauditum in terris spectaculum! o faciem Domini alapis lividam! o faciem foedis spuris maculatam!

O Pater, respice in faciem Christi tui, & miserere nostri, pro quibus sic foedatur. O si vel modo incipiant oculi mei ubertim flere, ut ita eluant faciem Salvatoris mei

In-

Ingredere cum Domino tuo carcerem: quid tibi non tentat carnificum rabies? en tota nox in crudelissima Christi innocentiae supplicia extenditur.

Considera anima mea celsitudinem Domini Dei tui, adeo profundè exinabitam, ut verè nunc non homo, sed vermis & opprobrium hominum, ac abjectio plebis dici debeat.

Ascendit.

ONox, quam meus Jesus habuit ultimam in carne mortali, quale tu spectaculum exhibuisti mundo, & Angelis, & hominibus! Ecce dum medium silentium tenent omnia, en Deus & homo, ab homine, & pro homine circumdatur doloribus: en lamentabiles Domini peccati audiuntur à Patre!

O horror caeli! o scelus mundi! o dolor, & amor Dei mei! Quid tibi mi Jesu cum terra? quid tibi cum homine? ut redimeres servum,

te

te ipsum servo illudendum tradidisti.

O quam magna miseratio, quam gratuita & probata dilectio, quam inopinata dignatio, quam stupenda dulcedo! Regem gloriæ pro suis inimicis assumere formam servi, tot suscipere labores & dolores!

O Cor meum plusquam lapideum, car non accenderis amore tui Jesu? lapis calore solutus in cinerem vertitur, & tu ad tantum calorem immutabilis perseveras? O utinam, mi dulcis Jesu, amem te, serviam tibi, laudibus prosequar te omnibus diebus ac noctibus vitæ meæ, ac deinde tota æternitate.

*Christus apud Pilatum &
Herodem.*

Vide quod necdum dies illuxerit, & jam rumor captivitatis Dominicæ per totam civitatem increbuerat: itaque omnes certatim currunt ubi à Senioribus populus adversus Christum concitatur.

Observa quomodo Christum de-

cernunt offerre Pilato prædidi morti condemnandum. O bone Deus, quantis cum ludibriis, impropriis per mediam civitatem rapitur!

Inspice Præsidentem Pontium prodire ad solium plenum arrogantia; Christum verò plenum confusione, catenis ligatum coram eo consistere.

Audi, quomodo reprobi illi satellites adversus Dominum, tanquam canes latrant, falso Jesum insimulantes, quod se Deum faceret & Regem, & subverteret populum.

Considera, quod cum in multis Jesus accusaretur, nec in eo Præsides causam mortis inveniret, remisit Christum ad Herodem, sub cujus erat potestate.

Cogita, quod cum videret eum Herodes, putans cum mente captum, spreverit cum exercitu suo, ac illudens remisit iterum ad Pilatum.

Observa, quod Pilatus volens illum liberare, dederit sortem ejus cum Barabba homicida scelestissimo, & concesserit populo, ut peteret ex his duobus quem vellet dimitti.

Obs-

Obstupesce incredibilem Christi patientiam, qui cum esset Deus veras de Deo vero, passus est; non modo se cum Barabba comparari, sed etiam quod indignissimum est, illi postponi.

Affectus.

O Admiranda, mi dulcis Jesu, tua circa nos pietatis dilectio! Quomodo tu qui tribus digitis appendis terræ molem, qui sedes super Cherubim, & intueris abyssos, tam crudeliter, tam inhumaniter torquere à reprobis permisisti?

Quid commisisti Domine, ut sic iudicaretis quod scelus tuum? quæ noxa tua?

O mirabilis mysterii dispositio! peccat iniquus, & punitur iustus, offendit impius, & damnatur pius, quod perpetrat servus exolvit Dominus, quod commisit homo, sustinet Deus.

Quid ad hæc ò anima mea? utinam nunc saltem amem te, mi Deus, sed amem ex toto corde, amem

ex

ex tota anima, amem ex omnibus virtutibus meis.

Utinam obverseris semper menti meæ, ò vita mea, ò amor meus! minam ad te semper suspirem, ò desiderium, ad te semper confugiam, ò asylum meum; semper advolvat pedibus tuis, ò mi Domine, semper sim inter amplexus tuos, ò mi Sponse!

Christus flagellatur.

Vide, ut agnum mansuetum impius Preses ad sedandum populi furoribus, Christum tradit flagellandum.

Inspice cum qua ferocitate Christus alligatur columnæ, aliis manus vincientibus, aliis brachia contorquentibus. Et ira Dominum stragunt, ut carnes disrumpi, & foras sanguinem prosilire compulerint.

Admirare nunc cum Herymit, Jesum ferri crudelissimè, catem dilaniari, viscera demudari: vide sanguinem dehucem in terram instar rivulorum.

Res-

Respice humeros, brachia, pectus, & totum corpus tui Salvatoris dilaniatum, totum corpus discerp-tum.

O quantum prodigium! amor cruciat: fundit sanguinem, dilacerat, & nisi ipse sibi obstitisset, intermis-set.

Meditare hic, quomodo lictores percutiendo lassi sunt, & Christus necdum fatigatus est pro te flagellari. Quare cum amplius non possent crudelitatem suam in ipsum exercere, il-lum à columna solvunt.

Inspice, quòd doloribus plenus, to-tus dilaceratus præ frigore tremat, nu-dus, & sanguine madidus, ubicunque figit pedes, vestigia sanguinis relinquat.

Affectus.

Obstupescite cœli super hoc, & portæ ejus desolamini veho-menter. Jesus Dei Filius in flagella nudatus est. Jesus meus Dominus in flagella paratus est. Nudatus, qui etiam omnia lilia agrî sic vestit. Nu-da-

datus est, qui sub umbra alarum sua-rum nos protegit. Vides hoc Sol, nec obscuraris?

Si hoc corpus templum Domini est, ubi nebula? si Sanctum Sancto-rum, ubi velum? si tuus est Filius, Virgo Mater, ubi tunica inconsutilis? si hic Filius tuus dilectus; Pater æter-ne, ubi nubes lucida est?

O mæstissima Virgo, quos fontes lacrymarum dicam erupisse de castis-simis oculis tuis, cum cerneres Filium tuum coram te ligari, flagellari, & carnem de carne tua tam crudeliter & immaniter dissectari!

Quò, obsecro mi Deus, quò tua descendit humilitas, quò processit pie-tas, quò tua flagravit charitas? Ego crimen edidi; tu torture subjeceris: ego fevor delictis; tu ad columnam in sanguine natas. Quid est hoc? quid fecisti Rex meus & Deus meus? quid retribuam tibi pro omnibus, quæ tu tribuisti mihi?

Benedicam te Domine millia mil-lium Angelorum. Non hoc satis; Be-nedicat te, benignissime Jesu, mul-ti-

tundo miserationum tuarum, & amoris tui melliflui suavissima viscera, in quibus visitasti nos oriens ex alto, in quibus redemisti nos, & lavasti nos à peccatis nostris in sanguine & vulneribus tuis.

Christus spinis coronatur.

Vide novam immanitatem satellitum, qui horridam coronam de spinis, & acutissimis juncis marinis capiti jam satis cruentato insigunt, & imponunt.

Considera (ut dicit S. Bernardus) illas spinas, non solum carnem & nervos perforasse, verum etiam ipsa ossa, necnon ipsum cerebrum penetrasse.

Imaginare, quod videas sanguinem cerebri humore mistum ex omni parte per capillos & faciem defluere.

Dic ex corde: O Pater, jam istud caput non semel sudavit sanguinem; cur spinis eundem elicit justitia tua?

O sacratæ spinæ parcite, parcite

sacro illi & innocuo capiti; venite potius & vertite aculeum contra me, pungite cor meum puncturis penitentiae, ut si non sanguinem, saltem vel lacrymam possitis è corde duro elicere.

Ulterius mente progredere, & vide quomodo velant faciem Domini turpissimâ vitâ, & percutientes faciem & caput ejus alapis, illudunt ei.

Consiste hic parumper, & accuratè perspice factum Pilati, qui ralem infernalis turbæ volens sedare, Christum totum deformatum, & tam crudeliter dilaniatum ad propyleum jussit duci.

Audi verba Pilati Christum plebi monstrantis: Ecce homo. Convertite tu hæc verba Pilati ad Patrem.

O Pater! ecce Homo: ecce Filius tuus dilectus, tam crudeliter dilaniatus: ecce Homo plusquam barbara, plusquam belluinâ Judeorum sævitia tractatus.

O Mater! ecce Homo: vide an hæc non tunica, sed caro Filii tui

fit? verè fera pessima devoravit eum!
 O Angeli pacis, ò anima Christiana!
 ecce Homo: sed cheu! jam verè ex-
 clamare poteris, quia non novi homi-
 nem, nam non est ei species, neque
 decor.

O peccator! Ecce Homo: ecce
 caput pro te spinis coronatum: ec-
 ce facies pro te sputis & alapis li-
 vida: ecce oculi in lacrymis &
 morte natantes: ecce os & labia mox
 felle replenda.

Affectus.

O Anima mea, non distulsi la-
 crymis? amore non confli-
 gras? Ecce tuus Homo: en vide
 novum crudelitatis inventum dolo-
 rosissimum; sævissimi lætente minis-
 tri spineam coronam capiti Salvatoris
 imponunt, & ipsum penetrant cra-
 nium.

Ah dolorosissime Jesu, vivis? na-
 tura non succumbit adeo læsa? mira-
 culis opus est, ut graviora pro me pa-
 tiaris.

Egre-

Egredere nunc filia Syon, egre-
 dere ò Virgo Mater, & vide Vi-
 lium tuum Jesum in diademate,
 quo coronavit eum improba Sy-
 nagoga. O Rex mundi, ò gloria
 cæli, hoc est regnum tuum, in quod
 natus est?

Ergone, qui me gloria & ho-
 nore coronavit, dolore ipsemet &
 dedecore coronatur? Qui dedit or-
 namenta aurea capiti meo, serva-
 vit tegumenta spinea capiti suo? qui
 cor nat me in misericordia & mise-
 rationibus, spinis ipse non renuit co-
 ronari? qui mihi repositam habet co-
 ronam justitiæ, solam sibi coronam
 patientiæ reservavit?

O patientissime Jesu! quis tibi
 dolimus? quem summa humilitate
 jussu Patris adorant omnes Angeli,
 tunc coronatum summo ludibrio
 adorant milites vilissimi? O qua-
 le amantissimi Jesu opprobrium! irri-
 dent, insultant, blasphemant, alapas
 ingeminant.

O mi Creator, ò mi Redemp-
 tor, quantum tibi debe! ò si An-

K 2

ge-

gelorum linguas haberem, quibus misericordias tuas in æternum concinerem! ò si nunquam è memoria mea excideret amor tuus! ò si die noctuque clamare possem cum omni creatura, quæ in cælo est & in terra: Sanctus, Sanctus Dominus Deus!

Christus crucem bajulat.

Inspicere cum lacrymis, quomodo humeris mirissimi Agni enervatis & contractis imponunt ponderosam illam crucis molem; cæteris omnibus hoc lignum ferre recusantibus. Eheu! quid facies bone Jesu, quia viribus es destitutus?

Cogita tecum, quis unquam vidit rem ferre crucem suam & patibulum, cui affigendus? contra commune jus gentium est; portare tamen innocentissimus Jesus cogitur.

Contemplare Dominum crucem bajulantem. Quam illa inhumantiter, ò Jesu, corrodit & conquassat humeros tuos, quam profundè car-

carni usque ad ossa infigitur! Quid ultra facies mi Jesu?

Perge tamen, perge mi Redemptor, constanter progredere: erige te, mi Jesu, novas assume vires, deducat te Pater tuus celestis & confortet, stipent latus tuum Angelici Spiritus, & solentur.

Proficiscere mi bone Viator, proficiscere ut nos redimas, peccata nostra te ligarunt, & in miseras has adduxerunt.

Considera, quoties ob nimiam lassitudinem, & carnificum furiam, sub crucis pondere Christus corruit; quoties nefarii satellites è vestigio in eum insiliunt, capillis trahunt, calcibus protrudunt, à tergo lapidibus impetunt.

Q prodigium! en cadit Verbum Dei secus viam; & conculcatur ab hominibus. En cadit, per quem sancti stant; infirmatur, per quem omnes roborantur; in terra Deus jaceret, per quem homines eriguntur in cælum.

Intuere, ut occurrit & mæsta

Mater in montem Calvarie cuncti Filio. Quo pergis, ò Virgo Mater, inter milium amatorum catervas? Ergone dilectum Filium tuum extremo supplicio affici conspicias?

Meditare nunc, quo cum ardore, quibus lacrymis invicem sese complexi sunt. Quoties ingemulisse putas tunc matrem Matrem lugendo Filium, & dixisse: Fili mi Jesu, Jesu Fili mi, quis mihi det, ut tecum & pro te moriar, Fili mi dulcis Jesu?

Contemplare, cum qua rabie canes illi inhumano quodam impulsu in procerantes ei, Matrem à Filio repellunt, & eum semimortuum protrudunt.

Vide, ò homo, quomodo patiuntur, & lacrymis disfluunt pro te Jesus & Maria: cur ergo tu ferreum cor non commoveris? cur non fles pro te ipso?

Affectus

Affectus.

TUUS, ò Domine, ingressus in mundum, & egressus è mundo, quam dispar est! cantantibus Angelis ingressus es; Angelis pacis amare stentibus egressus es. Ingressientem te Virgo Mater utero, brachiisque portavit; egrediendi tibi gravis crux, ingens illud & infame tormentum, portanda imponitur.

O potentia æterni Patris, quam imbecillis facta es! ò virtus mundi, quam infirma effecta es! ò sustentator universæ terre, quam infra omnia abjectus es!

Tu æthera firmasti sursum, & nemo te confirmat; tu appendisti fundamenta terre, & nemo te sustentat; tu, cum cecideris, è nobis aliquis, supponis manum tuam: tibi, posequam tam dirè collapsus, imò collisus es, nemo ex omnibus adhibet in auxilium ultimum manum suam.

K 4

Quis

Quis ergo mihi nunc dabit aquas, ut plangam in amaritudine anime meæ Jesum meum sanguine decoloratum, sputis fedatum, post sanguineum sudorem, post dura vincula, post crudelem flagellationem, post horridam coronationem, crucifigendum?

O Angeli, o creaturæ omnes lugentes currite, quia ecce Filius Dei in extremis est. Ecce mundi salus extinguitur. Ecce Salvator noscer ad atrocia tormenta, ad vestium spoliationem, ad vulnerum innovationem, ad fellis potum, ad acerbissimam fossis manibus pedibusque laniam, ad infame suspendium, ad novos gemitus, ad clamorem validum & lacrymas, & amarissimam mortem pergit.

Christus crucifigitur.

Subsiste jam cum Christo in monte Calvarie, & diligenter inspicere, quomodo carnifices detrahant cum immani violentia vestes Chris-

Christi, vulneribus ob sanguinem concretum adherentes.

Intuere Christum præ summo frigore, toto corpore trementem, cum nudus vento & acri asperrimæ hyemis tempore exponatur.

Cogita, quàm ingens confusio ejus fuit, cum videret se nudatum in præsentia tantæ multitudinis consistere.

Deinceps animo finge te coram intueri carnifices immanissimè Christum in terram substernentes, & Agnum mitissimum manus & pedes extendentem, ut clavis crucifigetur.

Erigitur dentum Crux, & si quæstisti sæpe, o anima Christiana, o Domino tuo Jesu, & dixisti: Indica mihi quem diligit anima mea, ubi pascat, ubi cubet in meridie? Ecce cubat in monte Calvarie, medius inter latrones, nudus, lividus, cruentatus, extensus in duro lecto crucis.

Affectus.

O Spectaculum luctuosissimum !
Deus suspenditur : Deus occiditur : laxentur ingemitus ora, mergantur oculi nostri lacrymarum pelago.

Aspice nunc, ò Pater, caput Filii tui; intuece cervicem, olim instar nivis candidissimam, nunc inclinatam & exanguem.

Dehinc oculos, ò mèstra Mater, in faciem dñi tui Filii tui, & in membra Christi tui : vide quàm obscurata sit fulgèritudo oculorum, quantàm palleat color regii vultus.

O Deus, ò Jesu mi ! adoro te in hoc throno doloris & ignominie. O si mihi liceret per te, ut sacram tuorum pedum atam milies exosculer, manentemque inde cruorem lacrymarum imbre diluam !

O anima mea, dic saltem à longè ultimum vale Salvatori tuo. Vale ergo mi Redemptor : Vale, ò Frater amabilis nimis : Vale ò Spon-

se

se animarum nostratum. Sed priùs ante discessum da benedictionem, da Frater amplexum. Da crucifixoribus tuis orationis affectum, latroni paradisum, matri filium, filio matrem, mortuis vitam, toti mundo sanguinem tuum.

*Christus clamans voce magna
expirat.*

INeuere anima mea, quia jam tandem exacto tormentorum itinere, sese durissimum in lectum fessus Viator quieturus reponit : & audi quid loquatur ad te de lectulo crucis.

Audio, clamat Jesus, Pater ignosce illis. Quid est hoc ? Jesus flagellis cæsus est, spinis coronatus, affixus patibulo, omnium tamen dolorum immemor ait, ignosce illis. O amor ineffabilis ! is, qui hætenus in propria causa tacuit, nunc causâ inimicorum discretus est.

Deus Deus meus, ut quid dereliquisti me ? Derelictus es, mi Jesu, sed

sed

sed propter me; quia ego saepius dereliqui Deum meum, fontem aquae vitae, & recessi à Deo salutari meo.

Sitio clamas, mi Jesu. Attendite animæ quantum diligit vos: tot dolores perpassus Jesus propter vos, adhuc tamen dolores propter vos sinit; sicut sanguinem effundere, quem adhuc celavit in corde.

Ecce Mater tua. Breve testamentum, parvum peculium faciliè dispensatur. Nihil sibi ex suo restabat præter Matrem, & hanc tradidit discipulo.

Ecce Filius tuus. Filium effici Virginis, quid dulcius? Matrem habere Mariam, quid securius? O Mater non dedignare nos filios, quoniam Deus non est dedignatus te Matrem.

Consummatum est. Quid consummatum est, Domine Jesu? dolores tui, passio tua, charitas tua? ita sane. Omnia transierunt, consummata sunt, perfecta sunt, præcipue autem charitas tua, quæ, cum dilexisses nos, usque in faciem dilexisti.

In manus tuas, Domine, commendando spiritum meum. O si & meum, mi dulcis Jesu, in agone egredientem de corpore spiritum in manus tuas susciperes!

Et inclinato capite emisit spiritum. Ergone meus Jesus clamans voce magna, inclinato capite, ut mihi amplexum, mihi det osculum reconciliationis; inclinato capite, ut mihi dicat ad aurem cordis mei: Morior, & libenter morior amore tui; inclinato capite, ut inspirat in faciem meam spiraculum vite; inclinato capite tradidit spiritum?

Affectus.

O Anima mea! tradidit pro me Jesus spiritum & ego spiro? Verbum æternum pro me siluit, & ego loquor? Deus meus pro me mortuus est, & ego vivo?

O Jesu pro me crucifixe! quantum ego tibi dolorum causa fui! verè languores meos tulisti, bone Jesu, & dolores meos portasti. O Jesu,

Jesu, ò Amor, ò ardentissima charitas! utinam amote tui mori possem, & tibi vivere.

Admonitio.

Revoca tibi, Viator, in memoriam illa verba amoris plena Christi Domini ad S. Gertrudem prolata: Vide quomodo crucifixus sum amore tui, quomodo pendeo nudus, despectus, toto corpore vulneratus per singula membra disticens: & adhuc ita te amo, ut si aliter salutem consequi non posses vellem iterum mori pro te: & si fieri posset, ut toties morerer, quot sunt anime in inferno, ego promptissima voluntate corpus meum traderem, eandemque passionem pro qualibet anima sustinerem, quam sustinui pro omnibus.

Cogita nunc, atque delibera quid tu illi debeas: erubescere, & confundere, quod illi compati & crucem tuam tollere nolis.

Pra-

Oratio ad quinque vulnera Christi.

Salve vulnus benedictum dexterae manus Domini mei Jesu Christi crucifixi pro me, & omnium hominum salute. Protegat me Domine, & deducat dextera tua; ut cum saeculum judicaturus adveneris, ad dexteram tuam constitutus audire merear cum electis: Venite benedicti Patris mei, percipite regnum vobis paratum à constitutione mundi. Amen.

Salve beatificum vulnus sinistrae manus Salvatoris mei Jesu Christi pretiosissimo ejus sanguine purgatum. Comprime vires hostium qui quaerunt animam meam. Dic anime meae, salus tua ego sum; ut de manu inimicorum meorum liberatus, serviam tibi omnibus diebus vitae meae. Amen.

Salve gratiosum vulnus dextri pedis Domini mei Jesu Christi, sanguini-

guine immaculato conserpam. Perfice, Domine, pedes meos, ut per viam mandatorum tuorum incedam: dirige gressus meos in virtutem, & lucerna pedibus meis sit verbum tuum, & lumen semitis meis; ut etiam proximis lucis exempla præbeam, quatenus tu Deus meus in omnibus, & ante omnia glorificeris nunc & in æternum. Amen.

Salve venerabile vulnus sinistri pedis Christi sanguine madefactum. Evelle, Domine, pedes meos à laqueo, quem statuerunt mihi inimici mei. Non veniat mihi pes superbix, sed in simplicitate cordis mei incedam coram te omni tempore. Edoce me vias tuas, ut sciam quid acceptum sit coram te, & opere compleam universa, quæ præcipisti mihi. Amen.

Salve vulnus saluberrimum cordis Jesu Christi crudeli cuspidè inflictum, è quo sanguis & aqua copiosè emanarunt in ablutionem peccatorum nostrorum. Munda me, Deus,

Deus, purissimo hoc sanguine, & aqua saluari, ut ab omni labe emundatus, & Deum Salvatorem meum, quem soli mundo corde videbunt, in omni æternitate valeam contemplari. Amen.

Passio Domini nostri Jesu Christi sit semper in cordibus nostris.

PII AFFECTUS.

Ex vita Jesu Christi.

Domine Jesu Christe, concede mihi misero peccatori vitam, & mores tuos prae oculis mentis semper habere, & pro viribus imitari.

O charitas infinita, & admiranda dignatio tua, Domine! ut servum redimeres. Filium tradidisti.

Salve dies tot ætatibus optata, qua Deus pro nobis factus est homo. Salve Gabriel Archangele tanti gaudii annuntiator. Salve Virgo gloriosa, in cujus castissimo utero carnem assumpsit Deus. Chris-

Christe Salvator, qui adhuc clausuram maternis visceribus ad Praecurso-rem sanctificandum properasti, da mihi peccatorum veniam, & spiritua-lem in tuo obsequio laetitiam.

Jesu amabilissime, qui pro me in stabulo nasci voluisti, illumina mentem meam, & voluntatem, ut Nativitatem tuam contemplari valeam, & elucentes in ea virtutes imitari.

Laudo te, Redemptor mundi, pro prima sanguinis tui in tenerrima aetate effusione, cum tua caro immaculata poenam circumcisionis, quam nos meruimus, sustinuit.

Benedico te, sanctissime Redemptor, qui voluisti in templo praesentari, & ut nobis vera obedientiae exemplum relinqueres, te legalibus institutis, tanquam unus de populo subdidisti. Da mihi in omnibus perfectam obedientiam, & voluntatis meae abnegationem.

Da mihi, bone Jesu, radium aliquem illius lucis, quem sancto seni Simeoni tribuisti, cum te infan-tem

tem in ulnas suas suscepit, ut te agnoscam & amem, sicut ille te novit & amavit.

Nihil scimus de te, o Sapiencia incarnata, usque ad annum duodecimum aetatis tuae, & multa scimus: ipsa enim taciturnitas tua clamat in cordibus nostris, ut silentium tuum, & humilitatem admiremur & imitemur.

Congratulor tibi, beatissima Virgo, quod dilectissimum Filium tuum inveneris in Templo in medio Docto-rum sedentem, prudenter interrogan-tem, & modeste respondentem: ora pro me, ne unquam illum amittam, aut ab eo discedam.

Domine Jesu, fons bonitatis, & origo virtutum, qui a baptismo Joannis praedicationem tuam auspicias: est quid tibi & baptismo isti, cum sis innocentissimus? O humilitas Christi, quantum confundis superbiam, & vanitatem meam!

Imple me Domine, Spiritu sancto, ut eo inspirante, sequar te in desertum, & secedam ad homini-
bus,

bus, orationi, jejunio, & poenitentiae incumbens.

Confiteor tibi Pater, quia Redemptionis nostrae mysteria abscondisti à sapientibus, & prudentibus hujus saeculi, & parvulis piscatoribus revelasti, ut mundi sapientiam destrueres; fac me parvulum in oculis meis, ut magnus hanc in tuis.

Salvator potentissime, qui tot miracula verbo virtutis tuae patrare dignatus es; innova signa & mirabilia, & animae meae languores sana, eamque resuscita à morte vitiorum.

Dulcis Jesu, qui tanto fervore & festinatione in Jerusalem ascendisti, ut durissimam mortem pro me patereris; fac me alacrem & ferventem ad omnia quaecunque volueris pro te sustinenda.

Salvator mundi, qui à perdito discipulo venditus fuisti; ne quæso permittas, ut pro vili pretio rerum terrenarum te summum bonum meum vendam, & derelinquam.

Humilissime Jesu, qui servili ob-

se-

sequio lavasti pedes discipulorum tuorum, lava me ab iniquitate mea, & à spiritu superbia libera me.

O dilecte cordis mei, qui, imminente passione tua, perpetui amoris tui pignus immensum reliquisti nobis, corpus tuum scilicet in cibam, & sanguinem in potum: præpara me ad hoc convivium, & orna animam meam virtutibus.

Laudo & glorifico te, mihiissime Jesu, pro tua ineffabili mansuetudine, quam ostendisti à perfido discipulo osculo traditus, ab impiis comprehensus, per diversa tribuna- lia crudeliter tractus, nequissimo latrone nocentior proclamatus, ad columnam ligatus, & flagellatus, spinea corona coronatus, & ab iniquo judice morte turpissima damnatus: respice animam meam, & fac me habere spiritum lenitatis, & mansuetudinis erga proximum meum.

Proficiscere, bone Jesu, ligno crucis onustus, sed multo magis amoris pondere pressus; & qui do-

lo-

lore tuo nos parcis, parce peccatis
meis.

Amantissime Jesu, qui tam inhu-
maniter in Cruce extendi & crucifi-
gi voluisti; præsta, ut clavis timo-
ris tui cruci tue perpetuo affixus ma-
neam.

Jesu vita morientium, qui cum
jam mortuus esses pro nobis, la-
tus tuum lancea aperiri voluisti, ut
cedentibus ad te facilis pateret
aditus ad cor; admitte me in latus
tuam, ut in eo sic requies mea in
sæculum sæculi.

Gratias tibi ago, Salvator mundi,
quia opus Redemptionis nostræ per-
fectissime peregisti; perfice & in
me opus quod incepisti, ut plena
in me & consummata justitia repe-
riatur.

O Triumphator gloriosissime, fac
me participem passionis tue, ut sim
etiam resurrectionis; tecum moriar,
ut tecum resurgam, & tecum tandem
ascendam in cælum.

Rex sempiternæ, qui sedes ad
dexteram Patris, trahere me post te;
ut

ut illic semper fixum sit cor meum,
ubi tu es thesaurus meus, & gloria
mea, Deus cordis mei, & pars mea
Deus in æternum.

CAPUT VI.

Aspirationes Viatoris pro fe- lici morte ad Christum.

NON intres in iudicium cum ser-
vo tuo Domine Jesu, quia non
justificabitur in conspectu tuo omnis
vivens.

Ne memineris, bone Jesu, ini-
quitatum mearum: cito anticipent me
misericordiæ tuæ, quia pauper factus
sum nimis.

Ne tradas, Domine Jesu, bes-
tiis animam consecratam tibi: & ani-
mam pauperis tui ne obliviscaris in
finem.

Illumina, mansuetissime Jesu,
oculos meos, ne unquam obdormiam
in morte, ne quando dicar inimicus
meus, prævalui adversus eum.

Tuus

lore tuo nos parcis, parce peccatis
meis.

Amantissime Jesu, qui tam inhu-
maniter in Cruce extendi & crucifi-
gi voluisti; præsta, ut clavis timo-
ris tui cruci tue perpetuo affixus ma-
neam.

Jesu vita morientium, qui cum
jam mortuus esses pro nobis, la-
tus tuum lancea aperiri voluisti, ut
cedentibus ad te facilis pateret
aditus ad cor; admitte me in latus
tuam, ut in eo sic requies mea in
sæculum sæculi.

Gratias tibi ago, Salvator mundi,
quia opus Redemptionis nostræ per-
fectissime peregisti; perfice & in
me opus quod incepisti, ut plena
in me & consummata justitia repe-
riatur.

O Triumphator gloriosissime, fac
me participem passionis tue, ut sim
etiam resurrectionis; tecum moriar,
ut tecum resurgam, & tecum tandem
ascendam in cælum.

Rex sempiternæ, qui sedes ad
dexteram Patris, trahere me post te;
ut

ut illic semper fixum sit cor meum,
ubi tu es thesaurus meus, & gloria
mea, Deus cordis mei, & pars mea
Deus in æternum.

CAPUT VI.

Aspirationes Viatoris pro fe- lici morte ad Christum.

NON intres in iudicium cum ser-
vo tuo Domine Jesu, quia non
justificabitur in conspectu tuo omnis
vivens.

Ne memineris, bone Jesu, ini-
quitatum mearum: cito anticipent me
misericordiæ tuæ, quia pauper factus
sum nimis.

Ne tradas, Domine Jesu, bes-
tiis animam consecratam tibi: & ani-
mam pauperis tui ne obliviscaris in
finem.

Illumina, mansuetissime Jesu,
oculos meos, ne unquam obdormiam
in morte, ne quando dicar inimicus
meus, prævalui adversus eum.

Tuus

Tuus sum ego, salvum me fac Domine, & ne perdas cum impiis, Deus, animam meam.

Salvum fac servum tuum, Domine Deus, sperantem in te.

O Jesu, esto mihi Jesus, & salva me. Jube me venire ad te, ut cum Sanctis tuis laudem te, & in æternum fruatur te.

O mi dulcis Jesu, quando corpus meum morietur, fac ut animæ doneatur paradisi gloria.

In te Domine Jesu, speravi; non confundar in æternum.

Affectus ad Jesum agonizantem.

Jesu agonizans, & in cruce moriens pro me, immitte, quæso, Spiritum tuum in cor meum, illoque animam meam viviſica; quoniam tuo solo spiritu vivere volo, tam in hujus præſentis vitæ meæ tempore, quam in mortis meæ articulo.

Jesu in Cruce agonizans, & moriens pro me, per hanc agonem tuam,

tuam, & per spiritum, quem in manus Patris æterni commendasti, obsecror te, ut instans mortis tuæ influat in mortis meæ instans, illudque in conspectu SS. Trinitatis gratam, atque pretiosum reddat.

Jesu agonizans, & moriens in Cruce pro me, ibidemque orans pro crucifixoribus tuis Patrem, obsecro, ut ores quoque eundem pro me crucifixore tuo, impetresque mihi mortem sanctam, & charitatis perfectam consummatam.

Jesu agonizans, & moriens in Cruce pro me, stillantem amore mei sanguinem tuum colligo, & lambio deſotus; optans simul ac petens à te, ut in hora mortis meæ adesse mihi præſens cum gloriosa Matre tua, Sanctisque tuis digneris, adnumerare me electis tuis, & in agonis meæ momento secundum magnam misericordiam, copiosamque redemptionem tuam misereris mihi.

*Quidam Religiosus, ut refert
Cæsarius, impetravit sibi
gratiam ex hac vita mi-
grandi sine purgatorio ad
Cælum hac oratione.*

Domine Jesu Christe, propter il-
lam amaritudinem mortis, quam
pro me miserimo peccatore sustinuis-
ti in Cruce, maxime in illa hora, quan-
do nobilissima anima tua egressa est
de corpore tuo sanctissimo, deprecor
te, miserere anime mee in egressu
suo, & perduc eam in vitam æternam.
Amen.

Ad Beatissimam Virginem.

Mater Dei, memento mei nunc &
in hora mortis.

Adsis mihi Domina, in omnibus
actionibus meis, nec me deseras in
hora mortis.

○ Sanctissima Virgo, per pre-
tio-

tiosissimam mortem tuam, & illos
actus amoris Dei, quos tunc elicuis-
ti: per omnem misericordiam, qua
illi succurristi, memento mei nunc
& tunc. Gere curam mei finis, ut tua
defensione munitus ingrediar beatam
æternitatem. Experiat te Matrem pul-
chre dilectionis, & timoris, & agni-
tionis, & sanctæ spei.

Per te accipi gratias, pia Ma-
ter, per tuas etiam manus commen-
do & offero spiritum meum Deo meo;
ut illum videam & amem in æter-
num.

O Jesu, rogo te per Mariam:
O Maria, rogo te per Jesum: o
Jesu & Maria, rogo vos per SS. Tri-
nitatem: o SS. Trinitas, rogo te
per amorem quo te amas, miserere
mei: ut felix moriar ad majorem
tuam gloriam & amorum, ut vos
amem in æternum.

*Ad SS. Angelos, & omnes
Sanctos.*

Succurrite, subvenite, ò vos omnes beatissimi Spiritus, Sancti Angeli Dei, & cum in extremis vestram opem non amplius implorare poterò, ne me deserite.

Sancte Angele custos defende me in hoc pælio, ut non periam in tremendo iudicio.

Sancti Dei omnes, intercedere dignemini pro animæ meæ salute.

Moriatur anima mea morte Justorum, sed vivat prius vitâ Justorum.
Amen.

HOMAGIA

In vita & morte Deo præstanda.

*Reddite quæ sunt Dei Deo.
Matth. 22.*

Agnosco te, ò mi Deus, ut supremum Dominum meum, primum principium, & ultimum finem meum, auctorem naturæ, gratiæ, & gloriæ: & profundissima cum humilitate te adoro Dominum vitæ & mortis, tibi que sponte sacrificio vitam meam.

Credo te, mi Deus, unum in essentia & Trinum in personis, Patrem, Filium, & Spiritum sanctum. Credo, teneo, ac profiteor fidem illam, quam Christus docuit, quam prædicaverunt Apostoli, quam Sancta Romana Dei Ecclesia docet ac profiteretur, & sin-

gulos catholicæ Fidei articulos paratus sum sanguine meo subsignare, & morte mea confirmare.

Spero, misericors Domine, per sanguinem & merita Jesu Christi, ab infusa bonitate tua, ac clementia remissionem peccatorum, quibus te unum bonum meum gravissime offendi. Spero firmissimè me à paterna liberalitate tua obtenturum gratiam copiosam, & gloriam sempiternam.

Amo te, amabilissime Deus, ex toto corde meo, super omnia, propter infinitam bonitatem tuam. Vellem, si possem, amare te illo amore, quo te amant omnes Sancti. Fac ut in æternum amen te in regno amoris & beatitudinis.

Gratulor tibi de te. Gaudeo de infinita gloria tua. Gaudeo de divinitatis tuæ thesauris infinitis. Utinam cum electis & Sanctis tuis possem amare ac laudare te, gaudere de te, & gratulari tibi.

Doleo, doleo, dolco, quòd unquam ullo modo te maximum, dul-

cis-

cissimum, optimam Deum meum offenderim. Doleo, non propter infernum, vel purgatorium, quæ tamen credo & timeo. Doleo, non propter celestem gloriam, quam tamen credo & spero; sed doleo propter te, optime super omnia, pulcherrime super pulchra omnia, dignissime super omnia Deus.

Detestor omnes cogitationes præsumptuosas, quas spiritus malignus in mortis mex articulo posset inspirare, humiliterque confiteor, me non posse habere ex me ipso nisi nihilum, nisi peccatum, nisi damnationem æternam. Ac proinde, Domine Deus, te solum & unicum auctorem salutis & felicitatis mex agnosco.

Pro omnibus & singulis beneficiis tuis mihi quemodocumque in tota vita mea, & ante vitam præstitis, & post vitam præstandis, gratias ago tibi, mi Deus, quantas possum, & quantas omnes Sancti obulerant & offerent. Deinde ago, tibi gratias pro omnibus proximorum,

rum, atque adeo creaturarum omnium bonis.

Nolo quicquid non vis, ò Deus meus; volo quicquid vis. Doleo quòd fuerit tempus, in quo nolui quæ volebas, & volui quæ volebas.

Spiritum meum non alibi, quàm in suavissima tua voluntate, Jesu Christi latere, pretiosissimæ Parentis mex manibus, Ecclesie Romanæ Catholicæ fide emittere, atque deponere exeuntem ex hoc corpore volo, atque cupio.

Non merui quidem te, mi Deus, videre beatificè, nec merebor in æternum: cupio tamen æseuantissimis desideris videre te, quia tu me ad hunc finem condidisti, sanguine Filii tui redemisti, gratiam largiris, & merendi per Christi sanguinem facultatem.

DIRECCIÓN GENERAL

De-

Desiderium bonæ Mortis.

Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Rom. 7. 24.

O Pro mori: quia mortalis sum natura mea, & Dei Creatoris mei sic factus sum voluntate; fiat ergo voluntas ejus.

Opto mori: in testimonium & protestationem, tum supremæ potestatis, dominique in me divini, tum totalis mex rerumque omnium à Deo dependentiæ.

Opto mori: ut primi originalis peccati poenam, etiam mihi justo judicio Dei inflatam, exolvam morte, tandemque illud finaliter expiem.

Opto mori: ut sim extra periculum omne peccandi, vel in minimo contra dignitatem, majestatem, sanctitatem, bonitatem Dei mei.

Opto mori: ut sequar exemplum
L 5 p. u. n

plum pretiosissimæ Dei Matris Mariæ Domine meæ : quæ carens aliqui moriendi debito, mori tamen voluit & ipsa, ut sua morte mortem Filii honoraret.

Opto mori : ut in articulo mortis meæ omnes Dei mei voluntates circa me absolute implentur.

Opto mori : ut citius finem ultimum ad quem creatus sum assequar.

Opto mori : ex desiderio quamprimum accedendi ad Sanctos, eosque videndi cum pretiosissima Dei Matre : Verbi quoque incarnati sacratissimam humanitatem : præ omnibus autem Trini & Unius Dei essentiam ; ut mediante morte meâ, tandem Deo æternaliter ac beatificè conjungat in gloria consummata.

Opto mori : ne amplius exosâ vita meâ alios scandalizem.

Opto mori : ut in Ecclesia sepultus, nunquam amplius avellat & recedam à præsentia augustissimi Sacramenti.

Op-

Opto mori : ut finaliter de thesauro Ecclesiæ, Sanctorumque communionem participem.

Aspirationes Morientis.

Pater, in manus tuas commendo spiritum meum *Psal. 39.*

Cupio dissolvi, & esse cum Christo. Infelix ego ! quis me liberabit de corpore mortis hujus ? *Rom. 7. 24.*

Educ de custodia animam meam, Domine, ad confitendam nomini tuo : me expectant justi, donec retribuas mihi. *Psal. 147.*

Lætatus sum in his quæ dicta sunt mihi, in domum Domini ibimus. *Psal. 122.*

Paratum cor meum, Deus, paratum cor meum tibi, & ad te. *Psal. 56.*

Ecce sponsus venit, exeamus obviam ei. *Mat. 25.*

Quemadmodum desiderat cervus ad fontes aquarum, ita desiderat anima mea ad te, o Deus. *Psal. 42.*

Si-

Sitivit anima mea ad Deum fontem vivum, quando veniam, & apparebo ante faciem Domini!
Psal. 41.

Misericordias Domini in æternum cantabo. *Psal. 88.*

Adjuro vos filix Jerusalem, ut nuntietis dilccto meo, quia amore langueo. *Cant.*

Tædet animam meam vitæ meæ, quia non video Deum Deorum in S. on.

O quando vacabimus & videbimus, videbimus & amabimus, amabimus & laudabimus! o quando eris finis sine fine! S. *August.*

O fons vitæ perennis, quando sitim meam extingues in me! o beata æternitas, & æterna beatitudo quando perennabo in te!

Jesu & Maria dulcissimi mei amores, patiar ego, moriar ego amore vestri: totus sim vester in æternum.

Æterna Sapientia dulcissime Jesu, absorbeat, quæso, medullas & viscera animæ meæ ignita & mel-

li-

liffua vis amoris tui, ut amore amoris tui moriar, qui dignatus es pro me indigno in ligno Crucis mori. S. *August.*

Jesu nostra redemptio, amor & desiderium, Deus creator omnium, Homo in fine temporum. Quæ te vicit clementia, ut ferres noscra crimina?
Hymn. Eccl.

Desidero te millies, mi Jesu, quando venies? me lætum quando facies? me de te quando sacies. S. *Bernardus.*

Mori desidero, ut videam Christum; vivere renuo, ut vivam cum Christo. S. *Aug.*

Eja Domine, moriar, ut te videam; videam ut hic moriar. *Idem.*

Veni Domine, & noli tardare: veni Domine Jesu, & visita me in pace. Veni & educ vincum de carcere, &c. ®

*Suspiria coram Christi crucifixi
effigie.*

Agnosce, ò Domine, creaturam
tuam non à diis alienis crea-
tam, sed à te solo Deo vivo & ve-
ro. Ne me perdar, Domine, iniqui-
tas mea, quem fecit omnipotens bo-
nitas tua.

Respice, Domine sancte Pater, de
excelsis cœlorum habitaculo. Ecce
vox sanguinis fratris nostri pro nobis
clamat ad te de Cruce. Audi Pater
vocem sanguinis Filii tui.

Respice, pie Pater, innocentes
manus Filii tui, quæ distillant pre-
tiosum sanguinem, ut dimittas ini-
quitate meam. Intuere illud lan-
cæà perfossam pectus, & amore mei
apertum cor, meque ex sacro illo
fonte renova. Dehinc oculos, ò Pa-
ter cœlestis, in faciem hanc dilec-
ti Filii tui, & in membra conquas-
sata Christi tui, & per miseras,
quas ille amore mei sustinuit, misere-
re mei.

Eja

Eja dulcissime Redemptor Domi-
ne Jesu, per illas lacrymabiles vo-
ces, quas in Cruce moriturus edidis-
ti: Deus Deus meus, quare me dere-
liquisti? ne quæso, derelinquas me
in hora mortis meæ.

En suavissime Jesu in manibus, in
pedibus, & in toto corpore descrip-
sisti me. Cernitur in toto corpore
sculptus amor: lege scripturam tuam
hanc, & salva me.

Respice in me oculis misericor-
diæ tuæ, Domine Jesu, Rex æter-
ne, Deus & homo crucifixus propter
hominem. Exaudi me speran-
tem in te: misere mei pleni mi-
seriis & peccatis, tu qui fontem
miserationis nunquam manare cessa-
bis.

Recordare, Domine, creaturæ
tuæ, quam tuo sanguine redemisti.
Illa ovis amissa ad Pastorem meum
redeo, Vocem tuam novi, non
alienorum. Potestne vocem sperne-
re balantis oviculæ tuæ, & fugientis
ad te?

Scio equidem me conspectum
tuum

tuum non mereri; quia dum vitam meam considero, confusio est mihi potius appellanda, quam vita. Sed in spiritu humilitatis, & in animo contrito suscipe me, o bone Jesu, salus & vita mea. Suscipe me secundum magnam misericordiam tuam, & non confundas me ab expectatione mea. Aperi mihi properanti januam vite, & principes tenebrarum non occurrant mihi. Tua me manus inducat in locum refrigerii, & vel in ultimam mansionem ex iis, quas parasti servis tuis timentibus te.

Orationes pro omnibus Christi fidelibus ubicumque agonizantibus.

O Jesu Crucifixo, per merita SS. Genitricis tue, per merita & intercessionem SS. Angelorum, Patriarcharum, Prophetarum, Apostolorum, Martyrum, Confessorum, Virginum, & Viduarum, itemque dilectæ Sponsæ tuæ

tue Ecclesie, te supplices exoramus, ut misceraris omnium illorum, qui in hora mortis constituti turbantur, & propter vehementiam hostilis impetus vacillant.

Ÿ. Ne tradas Domine bestiis animas confitentes tibi.

Re. Et animas pauperum tuorum ne obliviscaris in finem.

Oremus.

Clementissime Jesu, invocamus clementiam tuam, per charitatem illam infinitam, quæ te ad moriendum pro genere humano impulit, ut misceraris omnium agonizantium, & iis condones excessus commissos cogitatione, verbo, & opere; & ut suppleas quod in eis desideratur, applica illis infinita merita tuæ passionis, & pretium sanguinis tui, quem pro nobis effudisti.

Assistat illis S. Michael Archangelus, & per manus SS. Angelorum deportentur ad paradysum tuorum

rum Electorum : ut liberati de principe tenebrarum , & abyſſo poenarum , in conſortium veniant Sanctorum tuorum reſuſcitati cum gloria , ut filii & hæredes regni tui.
Amen.

CONCLUDO

Melliſui Doctõris S. Bernardi verbiſ.

Dignus eſt morte , qui tibi Domine Jeſu recuſat vivere (adeoque te laudare , te glorificare) & mortuus eſt. Propter temeripſum Deus feciſti omnia , & qui vult eſſe ſibi , & non tibi nihil eſſe incipit inter omnia.

A. M. D. G.

FINIS.

EX

EX SANCTO ANSELMO
Archiepiſcõpo Can-
tuarienſe.

AD S. P. BENEDICTUM.

LACRYMÆ POENITENTIS
Monachi.

Sancte & beate Benedicte , quem tam opulenta benedictione virtutum ſuperna grãcia ditavit , ut non ſolum te ad deſideratam gloriam , ad beatam requiem , ad cœleſtem ſedem ſublimeret , ſed & alios innumerabiles ad eandem beatitudinem tua admirabilis vita attraheret , dulcis admonitio incitaret , ſuavis doctrina inſtrueret , miracula provocarent ? ad te inquam , Benedicte Dei , quem benedictione tam larga benedixit Deus , ad te , confugiens anguſtiõſa anima mea , tibi ſe proſternit , quã humili mente poſt ; tibi fundit preces , quan-

to

to affectu potest, tuum auxilium implorat, quanto desiderio potest.

Nimis enim est immanis, & intolerabilis ejus necessitas: vitam namque sanctæ conversationis, quam promisi, nomine & habitu Monachi profiteor; sed ab hac vita longè exulando, mentiri Deo, & Angelis, & hominibus ipsâ meâ conscientia convincor. Adesto, pie Pater adesio supplicanti. Rogo, ne abhorreas tam mendosum, & tam mendacem; sed attende constantem, & plusquam merer miserare dolentem.

Utique, ð præclare Dux inter magnos Duces exercituum Christi, tuo me addixi ducatu, quamvis imbecillem militem. Tuo me subditi magisterio, licet ignavam discipulum. Secundum tuam Regulam devovi me vivere, quanquam carnalem monachum. Perversum namque cor meum ad perpetrata peccata ploranda lapideum est, & aridum; ad resistendum verò instantibus est molle, & luteum.

De-

Depravata mens mea ad invidia, & noxia perpetranda, velox est, & infatigabilis; ad vel cogitanda salubria, fastidiosa & immobilis. Obcecata & distorta anima mea ad præcipiendum & volutandum se in vitis facilis est, & prompta, ad saltem réminiscendum virtutes, difficilis, & pigra.

Longum est nimis, Charissime Pater, commemorare singula. Nimis, inquam, longum est enumerare gastrariam, & maolentiam, levitatem, impatientiam, cenodoxiam, detractionem, inobedientiam, & cætera vitia, quibus facta est infelix anima mea quotidianum lullibrium, quæ modò sibi vicissim trahunt, & distrahunt ad illudendum hunc arumnosum, & quasi pannosum homunculum; modò eidem cum turba insultant conculcando, & conculcant insultando.

Ecce, Beate Benedicte, quam strenue pugnat hic miles Christi sub tuo ducatu: ecce quam efficaciter proficit hic tuus discipulus in tua schola:

la : ecce bonum Monachum ; qui sic mortificaris vitium , & voluptatibus carnis , sic fervet , & vivit solis virtutibus ; imò cui sic turba dominatur vitiis , premit moles peccatorum . Proh pudor !

O impudens Monache ! qua fronte audes dici miles Christi , discipulus Sancti Benedicte ? False professor , qua impudentia potes pati videti in te tonsuram , & vestem professionis , cujus non habes vitam ? Heu dolor ! O angustia , quæ mihi sunt undique ! Si enim summum Regem meum , & bonum Magistrum meum , & professionem factam in meo , mors mihi est : si autem eorum militem , & discipulum & Monachum me profiteor ; cum vita me arguat mendacii , iudicium mihi est .

Anxiare in me spiritus meus , turbare in me cor meum . Erumpere & clama anima mea : Jesu , bone Domine , vide humilitatem meam , & laborem meum , & dimitte universa delicta mea . Adjutor meus esto , Domine , ne derelinquas me , neque

que despicias me ; sed doce & adjuva me facere voluntatem tuam , ut vita mea testetur , quod cor , & os libenter confitentur .

Intende voci orationis meæ , Rex meus , & Deus meus , per merita , & intercessionem pii Benedicte dilecti tui , ducis mei , & magistri mei . O tu mi bone Dux , ò suavis Magister , ò dulcis Pater Benedicte , oro , & obsecro per misericordiam , quam erga alios habuisti , & per illam , quam erga te Deus habuit , comparere miserie meæ : qui congratulor felicitati tuæ .

Succurre te patronum clamanti , exoncta mole peccatorum obrutum , solve delictorum funibus ligatum , expedi criminibus irretitum , erige jacentem , sustine nutantem , instrue spiritualibus armis , id est virtutibus inermem , doce & protege pugnantem , expugna impugnantes ; erige mihi victoriam , & perduc me ad coronam .

Age , advocate Monachorum , per charitatem , qua sollicitus fuisti quomo-

modo vivere debemus; esto sollicitus, ut sufficienter velimus, & efficaciter possimus vivere, quemadmodum debemus; ut & tu de nostro discipulatu, & nos de tuo magisterio gloriamur coram Deo, qui vivit, & regnat per omnia secula seculorum.

Amen.

UANI

UNIVERSIDAD AUTÓNOMA DE NUEVO LEÓN

DIRECCIÓN GENERAL DE BIBLIOTECAS

11

®

UNIVERSITY OF
THE NEW
LIBRARY